

Özgür gelecek

1 6- 31 EYLÜL 1994 SAYI: 35 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

YOLDAŞLARI KOMUTAN SELİMİ ANLATIYOR
SAYFA 8-9
TÜM SAĞLIK- SEN 1 NOLU ŞUBE OLAĞANÜSTÜ
KONGRESİNİ YAPTI
SAYFA 11
ELBİSTAN'DA GERİCİ GÜÇLER PROVAKASYON
PEŞİNDE
SAYFA 5
HABUR EKONOMİK KRİZE ÇARE OLACAK MI?
SAYFA 15
TÜRK- İŞ YİNE UZLAŞTI
SAYFA 10
YAYINLARIMIZ TOPLATILDI
SAYFA 5
GAZETENİN ÖNEMİ. İBRAHİM KAYPAKKAYA
SAYFA 10
İZMİR İHD 5. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI
SAYFA 9
KARTAL'IN ÇEHRESİ DEĞİŞTİRİLMEK İSTENİYOR
SAYFA 5

Eylül çıkmazı ve yeni çıkmazlar



Halkı, zapt-u rapt altına almak isteyen beş çetenin çıkmazını devralanlar şimdi yeni çıkmazlar içindedir.

Yükselen muhalefeti denetlemenin en kolay yolu toplumun tüm bireylerini suçlu psikolojisine sokmak, her an suç işleyebileceği düşüncesini bilinçlerine kazıdır. Özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının (AFC) uyguladığı FİŞLEME bu anlamda oldukça etkin olmuş, insanlar sırf fişlenmemek için de olsa en temel haklarının gasp edilmesine ses çıkaramaz hale getirilmiştir. Aynı şeyin bugünde sürdürülmek istenmesine gelişen devrimci mücadele ve halk muhalefeti izin vermeyecektir. **Sayfa 3**

Tuzla Koşar'a mezar olacak

Tehditlerle sendikadan çıkartılan işçiler, patronun gerçek yüzünü ve niyetini görünce tekrar sendikali olmak istediler. Bunda Tuzla Deri-İş şubesinin devrimci- demokratik sınıf sendikacılığı anlayışının etkili olduğu görülmekte. **Sayfa 10**

Meclis toplantısında MHP, RP saldırısı

Bir süre önce işten atılan bir grup ASKİ işçisi belediye meclis toplantısında isteklerini dile getiren bildiriye meclise sunmak isterken, MHP ve RP'li faşistlerce saldırıya uğradı. **Sayfa 14**

Konya Cezaevinde tutsaklara zehirli gazla saldırı

Askerlerce cezaevindeki bayan tutsaklara jop, sopa, kalas ve hortumların yanısıra tarım ilacı püskürtülerek saldırıldı. Tutsaklardan biri ağır yaralı, diğerlerinde ise zehirlenme belirtileri var. **Sayfa 7**

"Alan hakimiyeti" ve taktik görevlerimiz

TC, Bugün T. Kürdistanı'nda belirttiğimiz taktikle alan "temizlemeye" çalışmakta, akabinde ise bu planla "Bölgesel Yönetim Programı" şeklinde alan üzerinde hakimiyet kurmayı amaçlamaktadır. Çöküşün içindeki TC'nin başarı şansı yoktur.

Taktiğin gerekliliklerine uygun hareket etmek zorundayız. **Taktiğimiz kitlesel direnişler ve gerilla saldırılarıdır!** Bununla birlikte, ülke ve uluslararası demokratik kamuoyunu koordineli bir şekilde harekete geçirerek faşizmin teşhirine hız vermektir.



TC'nin alan hakimiyetini bozacak biricik güç usta taktiklerle MLM ışığında saldırıya geçen gerilla saldırısıdır.

Aras Kargo işgali yaşadı

Aras Kargo'ya çalışan 103 işçi işten atılmalarını protesto ve işe geri alınmaları için Ankara'daki ana dağıtım merkezini işgal ettiler. Bina polis ve jandarmalarca ablukaya alındı. Direniş bütün saldırı ve engellemelere rağmen çeşitli kuruluşların ve halkın desteğini aldı. **Sayfa 11**

Benim gibi düşünmeyen "kontra" savunucusudur

Mücadele gazetesi bilinen küçük burjuva gururunu kırmalı ve provakasyon ortamı yaratan tavrını düzeltmelidir. **Sayfa 19**

EKB'den zorunlu açıklama

EKB'yi amacından saptırmak ve kendi anlayışının yedeği olarak göstermeye çalışan Özgürlük Dünyası okuru kadınların EKB ile hiçbir bağlantıları kalmamıştır" **Sayfa 21**

Halka umut diye sunulan eylülün gerçek yüzü!

Son günlerde yoğunlaşan kitle eylemlilikleri ve Kürt ulusunun mücadeleye seyri egemenlerin çıkmazlarını daha bir gözler önüne serdi. Muhalefetinin ürettiği düzen içi çözümler de olsa egemenlerin keyfini kaçırılmamıştır.

Egemenler çıkmazlarının farkındadır ve politikalarını bu çıkmazını gözlerden uzaklaştıran ve içinde buldukları krizin derinleşmesini engellemek için, kısacası, müddetlerini biraz daha uzatmanın zeminini yaratmaya yönelik belirlemektedirler. Bunun uygulanması politikalarının giderek halk muhalefetini yoğunlaştıracağına, yoğunlaşan karşı çıkışın düzenin alternatifini bulan bir potada eridiğinden kendi sonları olacağına bilincindedirler. Yüzyıllardır edindikleri deneyimlerin verdiği öngörülerden hareketle bunu önlemenin yollarını hergün araştırmakta, her geçen gün yeni çözümler üretmektedirler. Üretilen her yeni "çözüm" halkın karşısına belli bir meşruluk zeminini yaratıldıktan sonra sunulmakta, kabullenmeleri sağlanmaktadır. Bir yandan baskı yaparken, diğer yandan şirin görünmenin yollarını da aramaktadır. Halk muhalefetinin yoğunlaştığı dönemlerde reformlara gitmekte veya reformlar yapılacak yalanları yayarak yükselen muhalefeti kendi zeminine çekmektedir.

Bu açıdan baktığımızda demokratikleşme adı altında gündeme sokulan yasa değişiklikleri oldukça anlamlıdır. Egemenler, değişiklikten ne anladıklarını birçok örneklerle ortaya koymuşlardır. Kısmi değişikliklerin yapıldığı her seferinde, yerine konulan daha ağır hükümler olmuştur. Ya da öze etki etmeyecek, kısmi değişikliklerdir. Bunun en çarpıcı örneği, TCK 141-142. maddesini kaldırarak "düşünce suçunu kaldırdık" safhatları ile kamuoyuna şirin gözükürken, Terörle Mücadele Yasası ile daha ağır hükümler getirilerek, düşünce suçunun da kapsamı genişletilmiştir. Bugün TMY (Terörle Mücadele Yasası)nda yapılmaya çalışılan da aynı niteliktedir. Gündeme sokulmaya çalışılan diğer yasa önerileri de bunu tamamlayıcı siyasi suçları temel alan önerilerdir. Amaç "demokratikleşme" değil, görünüyü kurtarmaktır. TMY vb. yasalar olduğu, özünü koruduğu sürece düşünce özgürlüğünden, düşünce özgürlüğünün olmadığı bir ortam olduğu sürece de demokratikleşmeden söz edilemeyeceği açıktır.

TMY 8. maddesinin değiştirilmeye çalışılması, bilim adamı, yazar, yayıncılara yönelik baskıya karşı yükselen muhalefeti bastırmaya yöneliktir. Bu geri adımlarını kapatmak için hemen aynı zamanlama ile hazırlanan Terörle Mücadele Plan Taslağı ve Toplumdaki tüm bireyleri fişlemeye yönelik yasa tasarıları sunulmaktadır. Bunların birincisi cezaevlerinde can pahasına elde edilen hakların gaspına, ikincisi ise toplumun tüm bireylerini her an suç işleyebilecek yaratıklar olarak göstermeye yönelik çabalar. Toplum potansiyel suçludur anlayışı ile baskı kurma yoluna gidilmektedir.

Yükselen muhalefeti denetlemenin en kolay yolu toplumun tüm bireylerini suçlu psikolojisine sokmak, her an suç işleyebileceği düşüncesini bilinçlerine kazıdır. Özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının (AFC) uyguladığı **FIŞLEME** bu anlamda oldukça etkin olmuş, insanlar sırf fişlenmemek için de olsa en temel haklarının gasp edilmesine ses çıkaramaz hale getirilmiştir. Çünkü fişlenmek ülkede yaşandığı sürece acı çekmenin sürekliliği ile eş anlamlıdır. O dönemde gözaltına alınan siyasi suç sanıklarının çevresindeki tüm insanlar potansiyel suçlular olarak görülmüş, yüzbinlerce kişiye ilişkin bilgiler kayda geçirilmişti. Sonraki süreçte kamuoyunun baskısı ile geri adım atılmış, devlet göstermelik de olsa 1402 sayılı sıkıyönetim yasasından

dolayı yargılanan kişilere ilişkin kayıtların yok edildiğini duyurmuştu. Toplumun bellemek yitiminden de faydalanılarak şimdi yeniden aynı yöntem tüm bireyleri kapsayacak şekilde genişletilecek tasarı halinde sunuluyor. Bunun için uygun meşruluk zeminini, son yıllarda yoğunlaşan FAILI BELLİ cinayetlerin yarattığı tedirginlik, güvenliğin sağlanması safhatları ile yaratılmaya çalışılıyor. "Suç işleyenlerin kısa zamanda yakalanması" şeklinde oldukça cazip bir söylemlerle sunularak SUÇLU TOPLUM anlayışı ustaca izlenmeye çalışılıyor. Çünkü ömürlerini uzatabilemelerinin tek yolu halkı yalan demogojilerle kandırmaktır.

Meclis Adalet Komisyonu'nun ele aldığı yasa tasarısı tüm vatandaşların parmak izi ve fotoğraflarının örneklerinin Emniyet Genel Müdürlüğü'nce arşivlenmesini öngörüyor. Aynı zamanda polisler kitlesel eylemlere karşı jop ve silah kullanma yetkisini genişletiyor. Basına yansıyan şekli ile ortaya konulmaya çalışılan AFC'nin uygulamalarının sivil olduklarını iddia eden çömezleri tarafından yeniden uygulamaya çalışılmasından başka bir şey olmadığı anlaşılmaktadır. Dikkat edilmesi gereken nokta, sadece terör suçlarına yönelikmiş gibi lanse edilen girişimin yarın halkın tepesinde giyotin olacağı gerçeğidir. Fişleme psikolojisi ile kitleleri hareketsiz kılmak ortamı yaratılmaktadır.

Gündeme sokulmaya çalışılan diğer yasa önerileri de aynı amaca hizmet eden birbirlerini tamamlayan önerilerdir. Bu açıdan bakıldığında Terörle Mücadele Plan Taslağı ile MGK gündemine alınan tasarının basına yansıyan bölümlerinden önemli gördüğümüz birkaç noktayı ele alalım:

Bu tasarı ile düşünce suçu, siyasi suçlar ve terör suçları olmak üzere iki alt kavrama ayrılıyor. Devletin şahsına karşı işlenen suçlar siyasi suç olarak ele alınıyor ve DGM'nin görev alanından çıkarılması öneriliyor. Terör suçları; Yıkıcı terör, Dinçi Terör ve Irkçı terör olmak üzere üç başlık altında ele alınarak eski hali korunuyor. Önceki uygulamalarda da olduğu gibi göstermelik olarak siyasi suç kaldırılmış, özde ise korumuştur. Amaç yine iğrenç yüzlerini gizleme çabasıdır. Diğer yandan terörle mücadele güçlerine yardım edenlere ödül verilmesi öngörülerek ispiyonculuk yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Egemenlerin en küçük kazanımlardan ne denli rahatsız olduğunu ve her fırsatta kazanılmış hakların gaspına yöneldiğinin en güzel örneklerinden biri de Avukat-sanık (tutuklu) ilişkilerinin sınırlandırılmasına yönelik öneridir. Bir yandan sanığın savunmasını yapması engellenmeye çalışırken, diğer yandan son günlerde giderek yoğunlaşan avukatlara yönelik saldırılara yasal dayanaklar oluşturulmaya çalışılmaktadır. Her an gözaltına alınıp işkence göreceği, tutuklanabileceği tedirginliği ile hareket etmeye zorlanan avukatlar doğaldır ki sağlıklı bir savunma yapmaktan kaçınabilecektir. Devrimci-demokrat avukatlara göz dağı vermek, yıldırımak için bundan daha uygun yol olabilir mi? Benzeri şekilde Peru Komünist Partisi lideri Abimael Guzman'ın avukatı tutuklanmış, savunma yapması, sesini kamuoyuna duyurması engellenmiştir. Ortak yanımız her iki ülkede de faşizmin egemenliğinin oluşudur. Emperyalizm göbekten bağımlı ülkelerde aynı uygulamaların olması, koşullarının benzerliği ve akıl hocalarının aynı merkezli oluşudur.

Tasarıda şu şekilde yer alıyor; "... suç teşkil edici, destekleyici, ilişkileri öneme- li savunmanın amacı içinde kalması, su- istimal edilmemesi sağlanmalıdır." Ol- dukça muğlak bir üslup kullanılarak, key- ufgulanması çok zemin yaratılmakta- dır. Bu açıdan savunmayı partizanlar için

ğim demekle aynıdır ve savunma hakkı- nın engellenmesidir. Böylesi hükümler avukat-sanık arasındaki konuşmaları de- netlemeyi beraberinde getirecektir. Sa- vunmanın ne şekilde yapılacağını ancak ve ancak avukat ve sanık belirleyebilir. Üçüncü birilerinin (özellikle idarenin) bu konuda tasarrufu olamaz. Aksi takdirde savunma hakkından sözedilmesi müm- kün olmaz. Özellikle öküz altında buzağı arandığı, avukatlara saldırı için fırsat kollandığı, sanık-avukat ilişkisine engel olunmaya çalışıldığı şu ortam düşünülür- se olayın ciddiyeti daha iyi anlaşılacaktır.

Fazla uzakta değil daha üç yıl önce hücre tipi cezaevleri önerilmiş, ilk uygulama Eskişehir Cezaevi'nde gerçekleştiril- meye çalışılmış, ancak, tutukluların ve ailelerinin can pahasına verdikleri mücadele- lerle geri çekilmek zorunda kalmıştı. Aynı politika yeniden yaşama geçirilmeye çalışılıyor. Öneri şu şekilde ifade ediliyor; "... özel hayatını bağımsız olarak sürdür- mesi, diğer suçları etkilememesi ve **yalnız bırakılarak**, islahı, rehabilitasyonu yeniden düzenlenmeli." Bu kısa alıntı önemli birçok sorunu beraberinde getire- cektir. Birincisi suçlunun yalnız bırakılma- sı; hürriyeti bağlanmış birine ikinci bir ce- zanın verilmesi anlamına gelmektedir. Sosyal bir varlık olan insanın yalnızlaştırılması, insana verilecek en ağır cezadır. **İkincisi**, düşünce suçundan hüküm giymiş birinin ikinci bir kez cezalandırılarak derin psikolojik hastalıklara neden ola- cak duruma sokulacaktır. **Üçüncüsü**, "is- lah" nasıl olacaktır? Özellikle 12 Eylül sü- reci ve sonrasında kalas ve joplarla yapı- lan "islah"ı da içerecektir ki bu muhte- melen olacaktır. **Dördüncüsü**, neyin re- habilitasyonu? Siyasi bir insan düşünün, topluma alabildiğine uyum sağlayabile- cek niteliktedir. Sırf düzenin anlayışı ile bağdaşmaması uyumsuzluk anlamına gelmemektedir. Bu tek tip düşünün in- sanların yaratılacağı bir kuruma dönü- şecektir. Hele hele işkence ile alınan ifade- lere dayanılarak ceza uygulandığı dikka- te alınırsa olayın boyutlarının çarpıcılığı kavranacaktır. **Beşincisi**, kişinin yalnız- laştırılması ve diğer etmenler kişinin en temel haklarının çiğnenmesi, yaşam hak- kının elinden alınması anlamına gelecektir. **Altıncısı**, insanların politikleşmesi yönünde büyük bir engel yaratılmaya çalışıl- lacaktır ve düzenin de istediği tam da bu- dur. İnsanı yok etmenin iki temel yolu var- dir: Maddi olarak öldürmek, ikincisi yal- nızlaştırarak, hasta hale getirip kendi ke- dine erimesini sağlayacak, manevi yönü- nü yoketmek. Uygulanmaya çalışılan bi- rincisinin alabildiğine teşhir olunmuşluğu gözönünde bulundurulurken, ikincisini yapmaktır.

Cezaevlerinde haberleşme hürriyeti yoktur. Her mektup açılıp okunmakta, avukat görüşmeleri gardiyan gözetiminde yapılmaktadır. Günlük kullanın haline gelen başka bir haberleşmenin kullanıl- masına ise izin verilmemektedir. Alabildi- ğine bir denetim vardır. Bu denetim yet- memiş olmalı ki şöyle bir öneri getiriliyor: "Haberleşme hürriyetinden yararlanması sağlanmalı ama bu imkan teröre katkı sağlayacak biçimde olmamasına özen gösterilmelidir." Bu açıkça denetimi arttır- mak anlamına gelmektedir. Aksi biçimde "özen" nasıl gösterilecektir? Şu anda bu zaten yapılmıyor mu? Bu durumda hürri- yetten nasıl sözedilebilmektedir? Yukarı- da açıklanan genel düşünce bu durum için de geçerlidir. Yapılmaya çalışılan, "Aslında istemiyorum ama, kamuoyuna karşı şirin görünmem gerek" anlayışının yansımalarından başka bir şey değildir.

Yaratılmaya çalışılan imaj açıktır. Belli hakların tanındığı yanlışlığı yaratmak. Gerçekte ise daha ağır biçimde kazanıl- mış hakları gaspetmek. Demokratikleş- meden anlaşılın, hakların gaspidir. Bu- nun bizim yüklediğimiz kelime anlamı ile bir bağlantısı yoktur. Ters bir anlamı yok.

lüdür. Bunu kanıtlayan diğer bir örnek TMY'nda öngörülen değişiklik içinde ge- çerlidir. Değişikliğe yönelik dört öneri var:

- 1) 8. maddenin tümünden değiştirilmesi
- 2) 8. maddenin korunması ancak sınırlandırılması.
- 3) 1 ile 6, 7, 8. maddelerin birlikte ele alınması.
- 4) Laik devlet düzeni için tehlikeli hale gelen şeriatçı akım ve hareketlerin ceza- landırılmasının yasaya eklenmesi.

TMY'nin 8. Maddesi şöyledir: "... **Hangi yöntem, maksat ve düşünceyle olursa olsun Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlü- ğünü bozmaya hedef alan yazılı ve sözlü propaganda ile toplantı, gösteri ve yürüyüş yapılmaz...**" Son günlerde bilim adamları, yazarlar, yayıncılar bu madde- ye dayanılarak tutuklanmaktadır. Madde değiştirildiğinde veya kaldırıldığında 120'ye yakın insan serbest bırakılacaktır. Gerek son dönemde oluşan iç ve dış ka- muoyu gerekse "düşünce suçlusu yoktur, terör suçlusu vardır" anlayışının geliştiri- mek için böyle bir değişikliğe gidilmekte- dir. TMY vb. yasalar yürürlükte olduğu sürece düşünce özgürlüğünden bahset- menin mümkün olmadığını tüm beyinlere kazımalıyız. Sorunu hukukun egemenle- rin düzenlerini korumak, aralarındaki iliş- kileri yönettikleri insanlar arasındaki iliş- kileri düzenleyen, dolayısı ile her zaman düzenden yana olan kurallar bütünü ol- duğunu gözden kaçırmayarak ele alalım.

Tüm bu kandırımacalara ek olarak siya- si suçun DGM kapsamından çıkarılacağı, buna yönelik çalışmaların sürdürüldüğü basına yansıtılmaktadır. Ancak incelendi- ğinde nedenli gerçekten uzak olduğu ilk bakışta görülebilmektedir. Bu defa da si- yasi suç-terör suçu ayrımı yapılmakta, şiddet içermeyen, **devletin şahsiyetine** karşı işlenen suçlar siyasi suç olarak de- ğerlendirilmekte bunun dışında kalanlar terör suçu olarak ele alınmaktadır. Kaldı ki DGM kapsamından çıkarılsa bile, mah- kemelerin ne denli "bağımsız" kurumlar oldukları, nasıl işledikleri hepimize bilin- mektedir. Dolayısıyla sonuçta bir şey de- ğişmeyecektir. Bu konuda KAMOY'un yaptığı bir araştırma oldukça çarpıcıdır, "Türkiye'de yargı bağımsız mıdır? Sorsu- na; 272 hakim, 174 savcı, 284 avukat, ve 124 idari personelinden oluşan hukukçular- dan % 51,8'i HAYIR, sadece % 36,4'ü ise EVET yanıtı vermiştir. (28 Ocak 1994, Özgür Gündem gazetesi). Kendi içinde, kendi mekanizmalarında bile bu düşünce- nin hakim olması bizi haklı kılmaktadır. Kısacası **DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK!**

8. maddenin kaldırılmasına yönelik İHD ve ÇHD'nin önderlik ettiği çabalar sonuca ulaşsa bile "bütün" için fazla an- lam ifade etmeyecektir. TMY temelde ay- nı kalacak, sonuç doğurmaya devam edecektir. Kampanya yasanın tümünden kaldırılmasına yönelik örgütlenmelidir. Haksızlığa uğramış değerli aydınlarımızı bir an önce kurtarmak anlayışı ile hareket edip binlerce siyasi tutukluyu gözardı et- mek faydacı, doğru olmayan bir anlayışın sergilenmesidir.

SONUÇ OLARAK:

Gerek yapılmaya çalışılan yasa de ği- şiklikleri ve gerekse sunulan yeni yasa ta- sarıları veya çalışmalarını kazanılan hakla- rımızın daha özgür biçimde gaspedilme- sine yöneliktir. Faşizmin şirin görünme çabaları ile taktığı maskeyi indirmek, ger- çek yüzünü sergilemek zorunludur. Kı- sa vadeli yararları gözönünde bulun- durarak, uzun vadede gerçek **sağırıya** (hatta eş zamanlı) gözden kaçırmamalı- yız. **SUÇLU TOPLUM yaratmaya yöne- lik çalışmalar başta olmak üzere tüm değişikliklere yönelik teşhir kampanyaları örgütlenmeli, EGEMENLERİN GERÇEK YÜZÜNÜ SERGİLEMEK ONUMUZDE GÖREV OLARAK DURMAKTADIR!**

"Devrimci kanı dökenlerin geleceği yoktur"

Haber Merkezi- Devrimci Çözüm yazarları Müdürü Erol Akgün'ün öldürülmesi Filistinli örgütlerce protesto edildi. "Nefretle kınıyoruz" başlığını taşıyan açıklamada "Bir süredir Devrimci Sol içerisinde ortaya çıkan örgütsel ve ideolojik sorunlar karşısında Dursun Karataş taraftarlarının emperyalizme ve faşizme hizmet eden bir anlayışla kör bir şiddet politikasının uygulayıcıları oldukları bilinmektedir. Bu saldırı ve şiddet politikası sonucu bugüne kadar 5 Devrimci Sol'cu katledilmiş, sayısız saldırı ve katliam girişimi gerçekleştirilmiştir.

Bu karşı devrimci saldırıların en sonucusu Devrimci Çözüm Yazarları Müdürü Erol Akgün'e karşı gerçekleştirilmiş, 8 Eylül akşamı İstanbul'da evinden çıktığında Dursun Karataş yanlılarınca hunharca bir biçimde katledilmiştir. Bundan iki gün önce 6 Eylül'de, İstanbul'da Devrimci Çözüm dergisi çalışanlarından Musa Uyar kaldığı evden Dursun Karataş yanlılarınca kaçırılmış ve halen kendisinden bir haber alınmamıştır. Bizler aşağıda isimleri bulunan örgütler olarak Dursun Karataş yanlılarının emperyalizme ve faşizme hizmet eden, halka devrime ve devrimci mücadeleye büyük zararlar veren bu tür saldırıların nefretle kınıyor kendilerini bu tür saldırılardan vazgeçmeleri konusunda son bir defa daha uyarıyoruz.

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!... Devrimci Kanı Dökenlerin Geleceği Yoktur!...

FHKC-Filistin Halk Kurtuluş Cephesi
FDKC- Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi
AL-HADAF-FHKC Merkezi Yayın Organı Yazarları Müdürü ve tüm çalışanları.
AL-HOURIAH-FDKC Merkezi Yayın Organı Yazarları Müdürü ve tüm çalışanları"

Ölüme mahkum edildi

İzmir/ Özgür Gelecek- Avukat Ahmet Güngör, bir yıldan beri Buca Cezaevi'nde yatan müvekkili Zekiye Balıkcı'nın lenf (Doku) kanseri olmasına rağmen tedavisine izin verilmeyerek ölüme mahkum edildiğini söyledi. PKK davasından yatan Balıkcı'nın cezaevine girmeden önce tedavi gördüğünü fakat şimdi ilaçlarının verilmemesinden dolayı hastalığının tüm vücuduna yayıldığını belirterek, senede iki üç kez doktora götürüyorlar. Götürme sırasında dövülüp cinsel tacize uğrayan Balıkcı hastanede de tedavi edilmeden taburcu ediliyor. Hasta kadına cinsel taciz yapabilecek insanların sokaklarda dolaştığı bir ülkede, insanlık daha korkunç trajedilere gebe görünüyor. İnsan bedenindeki bütün irinlerin aktığı bir dönemden geçiyoruz.

DS-DK'nın saldırıları durmuyor

İstanbul/ Özgür Gelecek- Bakiye Eliuygun ve D. Çözüm dergisinin birlikte yapacağı basın açıklaması için Karanfilköy'e gitmiştik. Evin duvarında "Darbeciliğe izin vermedik, vermeyeceğiz/DSG" yazılması dikkat çekiciydi. Duvardaki yazı İster istemez kafalarda bir çağrışım uyandırıyor. Devrimciler faşist TC'ye ve uzantılarına karşı elbirliğiyle mücadele etmeleri gerekirken, iç çatışmaları şiddet boyutuna varması hiçte hoş karşılanırsın bir şey değildi.

Çok değil daha geçtiğimiz Nisan ayında devrim yolunda düşman tarafından değil, eski yol arkadaşları tarafından öldürülen oğlunun mezarı başında yine yol arkadaşlarının saldırısı sonucu dövülen ana ve beraberindeki lerinin acısı henüz dinmemişti ki bu kez yine DS-DK çevresi tarafından 14 Eylül günü Bakiye ananın evine saldırı düzenleniyor.

"ANAMIZ OLUR MUSUN?"

14 Eylül çarşamba sabahı 07.30'da DS-DK yanlısı olduğu söylenen bir grup geçen yıl Sağmalcılar Cezaevi'nde katledilen Erdoğan Eliuygun'un annesi ve babasının yaşadığı Karanfil Köy'deki evine saldırdı. Saldırına maruz kalan Erdoğan Eliuygun'un annesi Bakiye Eliuygun ve Devrimci Çözüm dergisi, ortaklaşa bir basın açıklaması yaptı. Karanfil Köy'de evinin önünde yapılan basın açıklamasında, Bakiye ana başından geçen olayı bize şöyle anlattı: "Saat 07.30'da kapım çalındı. Dışarıda bir grup genç 'Biz Devrimci Sol Savaşçılarıyız, Bedri Yağın'cıyız. Mahmut amcayla konuşmaya geldik, söyle gel-sin'" der. O arada pencereyi aralayana "Ben sizi görmedim, tanımıyorum. Kim olursanız olun, defolun gidin evimin önünden" diyerek DK'cılarını kovar. Konuşmak için geldiğini



Bakiye ana, DK'luların yazdığı yazıyı ibret olsun diye sildirmeyi söylüyor

söyleyen DK'cılar, Bakiye anaya "Bizim anamız olur musunuz, babamız olur musunuz?" diye bağırırlar. Kapıyı açtıramayan DK'cılar, ananın durumu anladığımız hissedince ellerinde bulunan sprey boyayı ananın yüzüne tularlar. Ana pencereyi hızla kapatır. Evde bulunan keseri alır, içerdeki küçük çocuğu korkmaması için kapıyı çeker ve onları, kovalamaya başlar. 10'a yakın DK yanlısı sağa-sola dağılırken, kapıyı boş bulan biri duvara "Darbeciliğe izin vermedik, vermeyeceğiz/DSG" imzasıyla sprey boyayla yazı yazar. Bakiye ana DK yanlılarına "Devrimci Sol'un ne olduğunu öğrenin, ondan sonra gelin" derken, şu cümleleri ibret vericiydi "Ben bunu dünya kamuoyuna söylüyorum. Tüm devrimci, demokrat, ilericiyi diyenlere sesleniyorum. Bu çeteyi ortadan kaldırın. Bunlar ya kendileri saldırsın, ya da polise saldırsın. Bu yazıyı sildir-

medim, çünkü bunlar yarıncı inkar edecekler. Kim bu çeteyi destekliyorsa, bu benim arkadaşım, dostum, solcu diyorsa, ona yuh! yuh ta yuh! Bunlar kaç aileye saldırdı. 15 yıldır cezaevi kapısında, mitinglerde, sokaklarda mücadele ettim. Sadece oğlum için değil. Dursun için de yapmadım. Bütün insanları için mücadele ettim, çarpıştım. İllaki Dursun'a, yaşasın Dursun Karataş diyeceksin. Dursun Karataş'ı Allah diye kafamıza çıkaramazlar. Zoraki önderliklerini kabul ettirmeye çalışıyorlar. DS'nin gerçek önderi Karacaahmet'te yatıyor. Eğer ben bunun için cezalandırılacaksam, öldürüleceksin amen.

Üstüme saldırılarını bir görseniz, ağzı süt kokuyor. Çoluk-çocuk. Hata onlarda değil ki. Onları buraya gönderende. O zavallılara acıyorum, hiçbir şeyden haberleri yok.

Sadece verilen emirleri yapıyor-

lar..." dedi. Bakiye ana öfkeliydi. Bakiye Mahmut Eliuygun evde bulunsaydı kim bilir ne olurdu. Zoraki bizimimiz, annemiz-babamız olun demeyişleri düzelticeğini sanan bu anlayışın neler yapacağı şüpheli görünmüyor. Bakiye ana 14 Eylül günü "olum ölümü haketti. Yaşasın Dursun Karataş" demediği için evi baskı tehdit edildi. Bu hiçbir devrimcinin devrimci grupların anlayışı olamaz. Eğer bugün bu aile MHP örneğini alarak, bu anlayışı özdeş tutuyorsa, onlar için çok acıdır. Ailenin verdiği MHP örneği şuydu" MHP'lilerin eline para, cebine silah, altına arabasını verirsin. Beni destekle, bayrağımı taşı. Bana gelecek saldırıların önünde ben def ol" idi. Bir zamanlar beraber mücadele eden şehit aileleri üzerinde de baskıların olduğunu belirtti.

Devrimci Çözüm ise bu olayla şöyle değerlendirdi. "Kendine devrimci yurtsever, ilerici diyen bütün sosyalist basın yeterli duyarlılığı göstermeli. Bu insanlara yapılan saldırı yalnızca bize yapılmış saldırı değil, Türkiye'de bütün devrimcilerle yapılan saldırıdır. Şunu iddia ediyoruz ki bu insanlar diğer Türk Solu adına belenen dergileri de tehdit ediyor. Ve bu insanların baskısı altında tutuluyor. Onlara karşı çıkacak tavırları, tepkileri de bastırıyorlar. Bundan kaynaklı Türk solu da o insanlara karşı tepki gösteremiyor." denildi. 2 yıldır DS'nin tek tarafı bir savaş yürüttüğü devrimci olmadıkları belirtilerek DS adına şu söylendi "bizim anlayışımız göre aramızdaki çelişkiler ideolojik olarak görüşülür, ideolojik olarak tartışılır. Fakat bu insanların böyle bir anlayışı yok. Çeteci bir ruhları ve katliam anlayışları var." Bu türlü şiddet olaylarına karşı sosyalist basını duyarlı olmaya çağrılarak saldırılara karşı ortak tavır alınması gerektiği vurgulandı.

Devrimci, devrimciyi öldürmez!

Haber Merkezi- Devrimci mücadeleye inanan insanlar, mücadele süreci içinde karşılaştıkları sorunları ideolojilerinin her soruna anahtar olma gücüyle çözebilirler. Bunun için bilinçlidirler, inançlıdır. Ancak gün gelir, yıllarca birlikte mücadele ettikleri 'yoldaş' ile bir gün farklı farklı örgütlerde tartışmak durumunda kalabilirler. Aynılıkta tasvip edilmeyecek yöntemlere başvurulur. Bazı ilkeler zedelenir. Ama sonuçta bir ayrılık yaşanır.

Devrimci için üzücüdür, ancak doğaldır da, bilincindedir. Sorun ideolojiktir; sınıfsal kökenlerindeki farklılık ve devrimi algılayış farklılığı süreçte 'yoldaşları' ayrı ayrı örgütlenmelere itmiştir. Örgütsel ayrılık olmuştur, eski 'yoldaş' devrimci ilkeleri bir başka şekilde değerlendirmektedir. Sınıfsallığı algılayışı ve sınıfa hizmeti kendi doğrusuyla ortaya koymaktadır.

Fakat eski 'yoldaş', 'en doğru ben düşünüyorum' diye dayatmaktadır, bunun için tartışma, ikna etme ve dönüştürme yerine zaman zaman 'zor' kullanmaktadır. Ve gün gelir, 'devrimci yoldaş' kendisine saldırmaktadır. Türkiye devrimci mücadelesi tarihi örgütsel ayrılıkları da sayfalarına yazdı. Ancak bu ayrılıklarda tartışmaları örgütler 'şiddetle' çözümlenmedi, sorunu tartıştı ve devrimci ilkeleri hep kolladı, devrimci süreçte zarar vermemeye çalıştı. Olmadığı değil bir takım olumsuzluklar, ancak sorunların çözümü için şimdiye kadar devrimci katledilmedi...

Son dönemlerde Devrimci Sol örgütü içinde bir ayrılık yaşandı. Ve kamuoyunun ayırıştırmasıyla bir tarafta DS-DK'ci, bir tarafa da DS-BY'ci dendi... Artık iki ayrı örgüt olgusu nesnel bir gerçek olarak ortadayken, hiçbir gelişme olmaması gibi DS-DK'nin bunu kabullemeyip; DS-BY'cılara saldırısına tanık oldu, devrimci kamuoyu ve halk... İş bununla da kalmadı, taraflar da birbirlerini matbaa tuncaklamaya ve yarıncı

'yoldaş' dedikleri devrimcileri karcımlar, dövmeler...

22 Nisan 1993 günü iki devrimci öldürüldü: Ercan Temelli ve Muhammer Aydın... Derken yurtdışında Ercan Şakar... Vur kır... Bu vur-kırda Rıza Güneşer, Erdoğan Eliuygun, Ahmet Hozer gibi devrimciler ve hangi kriterlere göre 'hain' ilan ettikleri belli olmayan insanlar öldürüldüler...

Halkın gözünde devrimcilere, devrimci değerlere şüpheyle bakışın diken tohumlarını atan, kanlı bir dönem yaşandı. Tüm devrimci demokrat kamuoyu sorunun çözümünde tartışmanın, fikirlerin yarışmasının olacağını beklerken, gün gün öldürmeler devam etti.

Bu arada, devlet güçlerinin 'ölü ele geçirdikleri' devrimciler de sınıf tarihinde yerlerini aldılar.

"Yarın güzel ve aydınlık geleceğinin kurulması önünde ciddi bir engel"le tekrar 8 Eylül 1994 akşamı Gebze'de karşılaşıldı. Devrimci Çözüm dergisinin yazarları Müdürü Erol Akgün öldürüldü. Devrimci Çözüm dergisi ve sahibi İbrahim Özen, Erol Akgün'ü DS-DK'cılarının öldürdüğünü iddia ediyordu...

8 Eylül gününün yankıları devrimci demokrat kamuoyunda tartışılırken; 14 Eylül 1994 günü de, Sağmalcılar Cezaevinde öldürülen Erdoğan Eliuygun'un ailesine yönelik bir saldırı gerçekleşti. Bakiye Eliuygun ve Mahmut Eliuygun'un evine saldırdı. Evin duvarlarına "Darbecilerden hesap soracağız" tehditleri yazıldı. Bakiye Eliuygun, olayı basına ve kamuoyuna bir basın açıklamasıyla duyurdu.

Bu arada 'devrimci adet' adına İstanbul Sarıcazi'de Musa Uyar adlı Devrimci Çözüm dergisi okurunun 6 Eylül günü 'gözetlince' alındığı bildirildi. Suçun kolları Musa Uyar hakkında biliniyor, ancak olayın ne olduğu bilinmiyor.

20 Ağustos 1994 tarihinde, Devrimci Sol örgütü içerisinde devletin ajanlığını yaptığı gerekçesiyle Şimel Aydın'ın cezalandırılmasının ardından çeşitli spekülasyonlar da ortalıkta dolaşmaya başladı. Asılsız söylenti ve dedikodular üzerine Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TKP(ML) dava tutsakları "Zorunlu Açıklama" başlığını taşıyan bir açıklama yaptılar. Bu açıklamayı olduğu gibi yayınlıyoruz:

ZORUNLU BİR AÇIKLAMA

Sağmalcılar Cezaevi'nde DS-DK'lı arkadaşlar düşmanla işbirliği yaptığı gerekçesiyle 2 kişiyi ölümlü cezalandırdı. Bunlardan biri olan Şimel Aydın ile ilgili ortalıkta dolaşan bazı söylentilerden dolayı bu açıklamayı yapma gereğini duyduk.

Birincisi: Şimel Aydın'ın TKP(ML)'ye geçeceğinden dolayı cezalandırıldığı iddiası. Bu iddia tamamen asılsızdır. TKP(ML)'nin bu yönlü hiçbir açıklaması olmamıştır. Kimler tarafından, ne amaçla ileri sürüldüğünü bilmiyoruz. Bildiğimiz bir tek gerçek ise şu: Bu türden asılsız söylenti ve yalanlar iki örgütün tabanı arasında düşmanlık tohumları ve karşılıklı olarak önyargılı davranmanın zeminini yaratır. Bunun kaldırılmasının biricik yolu resmi düzeyde açıklamalar yapılmadığı müddetçe ortalıkta dolaşan söylentilere itibar etmemek gerekir.

İkincisi: Yukarıdaki iddiaya ek olarak TKP(ML)'nin çenaze törenine katıldığı savı. Öncelikle şunu belirtelim ki; bugüne kadar katıldığımız her çenaze töreni ile ilgili gereken açıklamayı yapmışızdır. Eğer böyle bir şey olsaydı, bunun da açık-

lamasını yapardık. Böyle bir çenazeye katılmamız sözkonusu değildir. Ancak, insiyatın dışında gerek akrabalık bağları, gerekse tanış olmak nedeniyle, bizim taraftarımız olan insanlarımız katılmış olabilir. (Ki böyle bir katılımın olup olmadığı söylenti düzeyindedir, net değildir.) Bunu örgütsel yapıya mal etmek ve hatta "TIKKO'cular haine sahip çıktı" gibi dedikodular üretmek doğru bir tavır değildir. TKP(ML) çenazeye katılmadığı gibi hiçbir siyasal örgütün "hainlere" sahip çıkmayacağı açıktır.

Bir kez daha belirtelim; Ortalığı şaibeli sözlerle bulandırmak, örgütler hakkında bu tür şeyler yaymak, asla sınıf mücadelesine katkı değildir. DS'nin de TKP(ML)'nin de savdığı, savaşacağı düşmanları vardır. Varolan ve geliştirilmeye çalışılan sınıf savaşımı DS'ye de TKP(ML)'ye de dostça yaklaşımı zorunlu kılmaktadır. Üreteceğimiz örgütler arası ilişkilerde, düşmanlık değil dostluk olmalıdır.

Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) dava tutsakları

Kartal'ın çehresi değiştirilmek isteniyor

Kartal/ Özgür Gelecek- '94 yerel seçimlerinde İstanbul ve Türkiye genelinde birçok yerde belediye seçimlerini kazanan Refah Partisi gerici, faşist icraatlarına devam ediyor. İstanbul başta olmak üzere, kazandığı bütün belediyelerde işe, işçi kıyımıyla başladı. Gebze'de 700 işçi ve memur, Ankara'da 600 memur, Adana, Van... Refah'lıların adı düzenliliğini ortaya koyarken, şimdilerde yöntemde çeşitliliği artırdı. Bu da bulunduğu yerin esnafına, halkın uğrak yeri olan belli başlı yerlere (çaybahçesi, cafetarya gibi) saldırıya geçmesi şeklinde kendisini göstermektedir. Refahlılar seçim döneminde dolaştıkları yerleri not defterine artı ekisi olarak düşürürken, gerici bir kafaya sahip olduklarından dolayı, ilgi görmedikleri yerleri "söz verdim, yapacağım, edeceğim orayı onların elinden alacağım" naralarıyla kendi adamlarına peşkeş çekiyorlar. Bir dönemin aydın, devrimci-demokrat çehresiyle bilinen Kartal, faşist ülkücü, şeriatçı R. Partisi tarafından değiştirilmek isteniyor. Oynadıkları oyunlarla MHP faşistlerine ve kendi yandaşlarına yer açmaya çalışıyor.

Kartal sahilinde Özgürlük Parkı olarak bilinen "Roj Cafe ve Kırmızı Gül Cafe" halkın uğrak yerlerinden biri. Bu cafeler insanların dinlenmek için sessizliğisükuneti bulunduğu, güvenli bir yer olarak bilinir. Fakat seçimlerde propaganda yapmak için buraya uğrayan RP'li Mehmet Sekmen geri çevrilince şunu der; "Kazanırsam burayı kaybedecekler." (Seçim dönemi sonrası ve şu anda da bunu yandaşlarına söylemeye devam ediyor.) Seçimler sonucu koltuğa oturan Mehmet Sekmen öteki RP'li başkanların izlediği yolda icraatlarına başlar. Bu günlerde bu icraatlar sahil kenarındaki kafeteryaları yıkma için yoğunlaşır. Yandaşlarına "orayı ellerinden alacağız" teranesi güdererek dönem dönem adamlarını salarak tehditlerde, uyarılarda bulunur. Bu oyun sessiz sedasız ilk baharda, parkin deniz tarafına, bir lunaparkın kurulmasına izin vermesiyne başladı. Tamamen gürültü ve keşmekeş ortamı olan lunapark gayriresmi oyunun bir parçasıdır. Ne bir yasal belge ne de benzeri bir şey vardır. Halk bunun ayırımına yarmaz. Lunapark'a gelen çevre ise bellidir. Bu vb. şeyleri bir felaketin habercisi olarak izleyen Roj ve Kırmızıgül cafe sakinlerinin kapısı 24 ağustos günü parka saldırı yapılarak çalındı. Roj ve Kırmızıgül cafeye Kartal zabıtası bir otobüs çevik kuvvet, cihatta gider gibi saldırır. Siyasi poliste, yeşillik olsun diye yıkımda bizzat bulunduruldu. Kartal bölgesi zabıtalari bir otobüs çevik kuvvetle yıkımı büyük bir istihla gerçekleştirir. Çalışanlar balyozla başlayan büyük kama karşı çıkarak, eşyaları kendileri söker. Hiçbir uyarı yapılmadan polis zabıta işbirliğiyle başlayan yıkım, "gözlerini rahatsız" edecek hiçbir



Kartal halkının dinlenmek için sığındığı yer olan cafeter RP'li belediyeler tarafından kaldırılmak isteniyor

şey kalmayana kadar devam eder. ve daha sonra çekip giderler. Roj ve Kırmızıgül'ün 3 yıl önce SHP döneminde yapılan sözleşmelerin süresi uzun. Sözleşmedeki maddelerden biri de şöyle "Yiyecek, içecek, her şey imal edilebilir" Cafelerin yiyecek imal etmek için kurulan büfelerin, yasal başvurusunun Anakent Belediyesi'ne yapıldığını, yasal olmayan hiçbir şeyin olmadığı, RP'li başkanın ise yıldırma politikası güttüğünü belirtildi. Bundan da zarara uğrayanların kendileri olacağı belirtildi.

RP'li Kartal Belediyesi'nin Kartal üzerinde yoğun baskısı var. Gün geçtikçe baskılar artıyor. Roj kafenin isminin ise kürte olması ve çalışanlarının çoğunluğu Diyarbakır'lı, Kürt olması gericiilerin faşistlerin saldırı-ganlaşmasını beraberinde getirmektedir. Roj cafe'nin işletme yöneticisi kısa bir süre önce çalışanlardan birinin bıçaklandığı olayı anlattı. "Geceleyin bir grup insan sigara almak için cafeye gelir, fakat o bölümün anahtarını çalışanda olmayınca "vay sen bize nasıl sigara yok dersin" diyerek çalışanı bıçaklar." işinin tedavisi şu anda devam ediyor.

RP'lilerin yakıp-yıkma, değiştirme çabaları devam ediyor. Cafe çalışanları bundan sonra yapacaklarının şu olacağını söylediler. "Bundan sonrada masalanızı dışarı koyacağız ve çalıştırdığımız yiyecek büfeleri için yasal girişimlerimize devam edeceğiz. Kabul etmezlerse burayı onlara bırakacağız, gelin kardeşim siz işletin burayı. Buraları terk ede-

ceğiz. Çünkü Türkiye artık bize göre değil. Biz doğudan gelmişsek, Türkiye bizim için her zaman dar gelecektir. Haklarından gelecek gücümüzde vardır. Yapılmayacak hiçbir şey yoktur. Bizi, yarın eğer köşeye sıkıştırırlarsa, biz bunların hakkından geliriz. Bize, yarın yine gelin buraları işletin diyecekler. Yarın olabilecek herhangi bir olumsuzluktan onlar sorumludur. Çünkü onlar başlattı. Kışkırtmış olabilirler ama insanlar üzerine bu kadar gelmek doğru değil" dediler.

Belediyeden çıkışı verilen ve geçimini, parkta, kitap, kaset satışından sağlayan bir kişi olay günü şöyle anlattı; "İlk önce benim tezgahıma saldırıldılar. Kasamı vinçle kamyonla yükleyip götürdüler. Saldırıyor yaptıkları zaman, yan tarafta BBP'nin kitap, kaset, bayrak vb. malzemelerine dokunmadılar. Ancak zabıtalara kaç-göz işareti yapınca malzemeleri topladılar. Bunların yaptıkları çok sinsi bir politikadır. Kartal'ın yüzünü karartmak istiyorlar. Kartal'da yarın çok değişik şeyler olabilir. Refah Partisi etkisiz toplumun üzerine oturdu. Bundan sonra çıkan sorunlarda, olaylarda tamamen RP sorumlu olacaktır" dedi.

Kartal'da devrimci-demokratların kültür merkezleriyle esnafın savaşı süreceğe benzer. Kartal Belediye Başkanı Mehmet Sekmen spekülasyonlar peşinde koşarak kişi ve kuruluşları yıpratma uğraşı içine girdi. Sık sık burjuva basına ne yapacaklarını, ne edebilecekleri doğrultusunda demec vererek RP'li Mehmet Sekmen'e,

esnaf dava açmayı düşünüyor. Uzun yıllardır kültür merkezleri, küçük işletmeleri vb. yerleri olanlar RP'li belediyeyle cebelleşiyor. Amaç kendi ekmeğine yağ sürmek, tabanını mutlu kılmak, saldırıda topladıkları faşist MHP'liler piyonluğunu oradada sergilemeye yine ihmal etmediler.. RP'lilere koltuk değneği oldular.

Ayrıca Kartal Özgürlük Parkı'nda Roj Cafe, Kırmızıgül cafe çalışanları, Kartal esnafı ve halkı, Refah Partili Kartal Belediyelerini protesto eden bir basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında "Adil düzen diyerek iş başına gelen Refah Partili Belediyeler yönetiminde oldukları her yerde ilk olarak işçi ve memur kıymına girmiş onlarca aileyi adil düzen adına açlığa mahkum etmiştir.

Şimdide Kartal'da varolan çağdaş Kartal halkının özüne ters düşen anlayışlarıyla tüm esnafa karşı mafyayla işbirliği yaparak kendilerine rant alanları yaratmak amacıyla kanunsuzca esnafa karşı yıldırma ve sindirme operasyonlarına ve el sanatları ile uğraşan esnafın standlarına el koymuşlar ve Kartal halkı ile bütünleşmiş olan Özgürlük Parkımızda ki Roj Cafe ve Kırmızıgül Cafe'ye hiçbir yasal dayanağı bulunmadan, mafyadan aldığı güçle gerçekleri çarpıtarak yalanları ile saldırmışlardır.

Bunun ardındaki nedenler şahsi çıkarlardır. Park çevresinde birçok ruhtasız ve halkımızın ahlak değerlerine ters düşen yapılanmalara adil düzen yöneticileri şahsi menfaat sağlayarak göz yummuşlardır." dendi.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yazarımızın bu sayı için makalesi elimize ulaşmadığı için yayınlamayız.

Emeğin Bayrağı Adana bürosu basıldı

Adana/Özgür Gelecek- Adana Emniyet Müdürlüğü'nün sosyalist basın üzerindeki baskılarına devam ediyor. 29 Ağustos Pazartesi günü Emeğin Bayrağı gazetesi Adana Temsilciliği Adana Terörle Mücadele ekipleri tarafından basıldı. Emeğin Bayrağı temsilcisinin yaptığı açıklamaya göre, büroya gelen sivil polisler büroda üç saat karakol kurdular. Kitap, gazete, resim demeden yaklaşık üç koli kadar eşyaya el koydular. Temsilci toplamaya ilişkin kararı görmek istediğinde "İşimizi bize mi öğreteceksin" denilerek hakaretler yapıldı. O esnada büroya gelen dört okura suçlu muamelesi yapıldı. Duvarda asılı şehid tüsen Beşler'in resimlerine zorla el koydular. Demokratikleşmeden, basın özgürlüğünden dem vuranların gerçek yüzlerinin bir daha ortaya çıktığını belirten temsilci "Onlar da biliyor ki yalan söyleyip gerçek yüzlerini saklamadıkça milyonlarca ezilen-sömürülen emekçi yığınları kandırıp yönetemezler. Biz Emeğin Bayrağı çalışanları tekrar söylüyoruz, baskılar bizi yıldıramaz. Emeğin Bayrağı'nı her geçen gün daha yükseklerde dalgalandıracamız." dedi.

Gazetemiz Özgür Gelecek ve Partizan yine toplatıldı

Haber Merkezi- Gazetemiz Özgür Gelecek'in 1-15 Eylül '94 tarihli 34. sayısı toplatıldı. Gazetede yer alan "Bir Sosyal Kolera Bakterisi Menziri" başlıklı haberde İst. Em. Müd. hedef gösterildiği, "Köpekleri sevelim" başlıklı yazı ile DGM Başsavcısı Nusret Demiral'in hedef gösterildiği, yazarımız Ferhat Ali'nin "Yılların Kanayan Yarası; Kürt Sorunu" başlıklı köşe yazısında bölücülük propagandası yapıldığı gerekçesiyle CMUK'un 86. maddesi gereğince toplatıldı. Yazışları Müdürümüz fehmî Küçükaslan yaptığı açıklamada toplatmaların otomatikle bağlandığını belirterek bu tür toplatma uygulamalarını devletin düşünceye ve bu düşüncenin halka ulaşmasına ambargo konması olarak niteledi. Bütün saldırılara rağmen sosyalist düşüncenin savunucusu ve yayıncısı olacağız" dedi.

Ve Umut Yayımcılık bünyesinde çıkarılan Partizan dergimizin Ağustos- Eylül 1994 tarihli 20. sayısında toplatıldı. Toplatma gerekçesi olarak; "Tasfiyeciliğin Gayrimişru Toplantısı ve Bir Kez Daha Suçüstü Yakalanması" başlıklı yazı ile "MK'ne AK'na ve Tüm Partiye" başlıklı yazıların 3713 sayılı kanuna muhalefet ettiği gerekçe gösterildi. Yine "Bilinmeyen Yönleri İle Tasfiyecî Hizbin Parti Birliğine karşı düzenlenen komplo" başlıklı yazıda TKP(ML) adlı partinin propagandası yapılması gösterildi.

HADEP Bornova temsilciliği açıldı

İzmir/ Özgür Gelecek- HADEP Bornova Temsilciliği 9 eylülde coşkulu bir şekilde açıldı. 400'e yakın kişinin katıldığı açılış ilk olarak gençlerin halaylı, Kürtçe ve Türkçe türkülerle başladı. Saat 15.00 civarında HADEP Genel Başkanı Murat Bozlak, İzmir İl Başkanı Necmi Aksoy, Bornova İlçe Başkanı Mukaddes Kubulay'ın geliş coşkulu bir şekilde karşılandı. Daha sonra Devrim şehitleri için saygı duruşuna geçildi. Ondan sonra Başkan Bozlak bir konuş-

ma yaptı. Konuşmasında 12 Eylül darbesi ve sonuçları, dört yıllık mücadele tarihlerini ve Kürt halkına uygulanan baskıları, gündemdeki erken seçimle ilgili düşüncelerini dile getirerek konuşmasına şöyle devam etti.

Demokratik ortam yaratılırsa seçime katılırız fakat bugünkü koşullarda seçime girmeye koşulları yoktur" dedi.

Çeşitli demokratik kurum ve kuruluşların destek mesajlarıyla açılış töreni bitirildi.

Gerici güçler provokasyon peşinde

Elbistan/ Özgür Gelecek- Elbistan Çarşı Camii (Merkez Camii) tuvaletine 6 Eylül 1994 günü saat yarıları bombayı koyarken elinde patlaması sonucu Nurhak kasabası köyü nüfusuna kayıtlı 1971 doğumlu Hüseyin Topak olay yerinde elleri parçalanıp, vücudunun değişik yerlerinden aldığı yaralar sonucu öldü.

Elbistan Çarşı Camii tuvaletine konurken patlayan bombanın halk arasında camii bombalandı şeklinde yayılmasından sonra gericiiler camiiin etrafında toplanarak cenazeyi yuhalayıp, slogan attılar. Bu tür olaylar halk arasındaki gerginliği arttırırken olaylar hiç umulmadık bir merrada, Oylu, Alev - Sünni çatış-

masına dönüştürülmeye çalışılıyor.

İlçedeki siyasi, dini tansiyonun çok yüksek olması olayların birden gelişmesi gündeme gelebilir. Bombayı koyanın ölmesi olayı biraz yatıştırdı. Eğer bomba koyan bulunmasaydı, gericiiler halkı kışkırtıp camiiin bombalanmasını bahane ederek, devrimci, demokrat ve alevi vatandaşların işyerlerine ve evlerine saldırabilirlerdi. Çünkü birkaç ay önce bunun örnekleri ilçede yaşandı. Halka zarar verecek eylemlerden kaçınılmalı bu tip olayları halkımız onaylamadığı gibi gericiilerin ekmeğine yağ sürerek, onların gelişmesine fırsat verilmelidir.

Köylüden kendini vuracak silah isteniyor

Haber Merkezi- Muş'un Varto ilçesine bağlı Karameşe köyüne baskın düzenleyen devlet güçlerinin 30'a yakın kişiyi gözaltına aldığı, gözaltına alınanlardan bir kısmının bırakıldığı öğrenildi. Baskın sebebinin devletle işbirliği yapan bir şeyh ailesinin köylülere ihbar etmesi olduğunu ileri süren açıklamada işbirlikçisi ailenin provokasyon ortamı yaratarak bulunduğuna yerden köye ateş açtığı ve bunu da gerillalara malettiği, "köy evlerinin hepsinde silah olduğu halde kimse karşılık vermedi" diyerek köylüyü ertesi gün Varto Taburu'na ihbar ettiği gelen heberlerin içinde yer alıyor. Köyü basan Varto Jandarma Taburu'ndan askerler evleri tek tek arayarak bazı evlerdeki tüfekleri topladıkları ve silah çıkmayan evlerden de silah getirmeleri istendiği ve köylülerin dövüldüğü öğrenildi.

Elbistan'da köyler fişleniyor

Elbistan/ Özgür Gelecek- Elbistan etrafındaki kasabalardan Cela (Ekinözü) ve Nurhak kasabasına bağlı Kürt köylerinin muhtarlarına jandarma karakolu tarafından hangi evde, kimler oturuyor, kaç kişiler, köyü terk ederek giden kimler, hangi şehire veya nereye gittiği, oturduğu yerin adresini ve ne işle meşgul olduğu öğrenilip noksansız olarak karakola bildirmeleri gerektiği söylenmektedir. Köylüler ve muhtarlar ise hani bu ülkede demokrasi vardı, hani insanların seyahat özgürlüğü vardı. Hani bunlar Anayasa'da güvence altına alınmıştı diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Komando Kürt intihar etti

Haber Merkezi- Van'da komando olarak askerlik yapan ve Kürt olduğu öğrenilen Bekir Arınan adlı bir askerin izne geldiği Ankara Karşıyaka semtinde intihar ettiği öğrenildi. İntihar eden askerin Van'da komando olarak görev yaptığı ve bölge halkına uygulanan baskı ve terörden dolayı rahatsız olduğu, bu nedenle intihar ettiği alınan bilgiler arasında.

T. Kürdistanı'nda askerlik yapip özel görevler alan normal askerler arasında bölge halkına uygulanan vahşetten psikolojik olarak etkilenmeyen yoktur. Sonuç ya intihara ya da beyinsel özüre neden olmaktadır. Özel orduya devletin şişirerek ödediği yüklü miktarda paraları ancak askerden geldikten sonra psikolojik olarak yıpranmış beyinlerini düzeltmeye harcadıkları ise halk arasındaki yaygın görüşlerdir.

RP terörü cemevi yıkmayı denedi

Istanbul/ Özgür Gelecek- Şeriatın sesi olmayı üstlenen RP'lilerin terörü İstanbul ve çevresinde devam ediyor. Üsküdar/ Karacaahmet Mezarlığı'nda bulunan Karacaahmet Sultan Derneği'nin aşevi, cemevi Erdoğan'ın emriyle yıkıldı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi zabıtalara ve çevik kuvvet polisleriyle 7 Eylül sabahı saat 03:00 civarında yıkım gerçekleştirildi. İstanbul Büyükşehir Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın emriyle hareket eden zabıtalara ve polise tepki büyük.

Karacaahmet Sultan Derneği'nin aşevi ve cemevi'nin yıkımını sessiz sedasız halletmeyi düşünen Recep Tayyip'in çabaları sonuç vermedi. Buraya 1990 yılında N. Sözen zamanında resmi olarak izin verildiği belirtildi. 700 yıllık külliye olan Karacaahmet Türbesinde 25 yıldır faaliyet sürdürülüyor. Karacaahmet Sultan Derneği'nin aşevi hergün 4000 insana yemek veriyor. Dernek çeşitli sosyal etkinliklerin yanı sıra saz kursu ve semah dersleri veriyor. Kuruluşu, faaliyeti amacı ve insan sevgisi, kardeşliği üzerine. Dernek bu amaçta çalışmalarını sürdürüyor. Bir üye "Onca Osmanlı zulmüne karşı, biz bunları aşarak geliyoruz" dedi. Daha önce Alibeyköy semtinde bulunan cemevi yıkılmış fakat alevi halkı ye-



Karacaahmet cemevi'nin yıkılmasını protesto eden halkın öfkesi dinmiyor

niden yapmıştı. cemevlerini yıktır-mamaya kararlı olan alevi halkının mücadelesi devam ediyor.

Istanbul Anakent Belediyesi Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın işi oldu bittiye getirme uğraşı sonuç vermemesi yüzünden canı çok sıkkin. İsteddiği sonucu alamayan

Erdoğan'la polise alevi halkından tepkiler yoğun. Alevi halkı cemevini aynı gün yaparken gece gündüz bekliyor, nöbet tutuyor. 11 Eylül pazar günü alevi halkının sesi toplu sese dönüştü. 1000'e yakın alevi vatandaş RP Genel Başkanı Erbakan'ı ve Recep Tayyip'i pro-

testo etti. Buprotestoda gösteriyor ki alevi halkı cemevine sahip çıkmaya başladı. Resmi ağızdan söylevlerine karşı Erdoğan, şimdilik sessizliğini koruyor. Beklemediği ölçüde tepki toplaması karşısında gergin. TC polisi her zamanki gibi şeriatçı-faşistlerle yanyanaydı.

Yeni Demokrat Gençlik'ten tüm okurlara

ATILIMA ÇAĞIRIYORUZ

Özellikle yurtdışındaki okurlarımıza!

Dergimizde açmayı öteden beri planladığımız Yurtdışı Yeni Demokrat Gençlik sayfasının oluşturulabilmesi için yurtdışındaki tüm okurlarımızın hareketi geçmesi gerekmektedir. Bu sayfamıza yurtdışı gençliğinin durumu, etkinlikleri ile ilgili haber, yorum ve araştırma yazıları hazırlanmalı, işbölümü yapılarak dergiye düzenli ve sürekli haber, yazı, resim vb. yollanmalıdır. Bu noktada başlatılacak çalışma, sürece içinde basitten karmaşığa geçecek, hepimizin de göreceği gibi verimli bir çalışma ortaya çıkacaktır. Yurtdışı gençliğinin üzerine düşen en önemli görev budur, bu görevi yerine getirence bilince çıkarılmalıdır!

Dergimiz Yeni Demokrat Gençlik, Umut Yayıncılık bünyesinde yayın hayatını sürdüren ama aynı bünyede çıkan Partizan ve Özgür Gelecek'ten ayrı olarak çalışan ve dolayısıyla ekonomik işleyişinde ayrı olan bir dergidir. Bu, yüzden Yeni

Demokrat Gençlik'in yurtdışında satışından elde edilen paralar Yeni Demokrat Gençlik'in 2. sayfasındaki künyesinde yer alan hesap numarasına yatırılmalıdır.

Birinci olarak; dergi paralarını göndermeyen bölgeler biran önce silkinmeli, dergi paralarını toparlayarak elimize ulaştırılmalıdır. İkinci olarak; bugüne kadar Yeni Demokrat Gençlik paralarını Özgür Gelecek- Partizan hesabına yatıran bölgeler bu hesaba gönderdikleri YDG paralarının dökümünü çıkararak bildirmeli, faxla dökümü bize ulaştırılmalıdır. Bundan sonra Yeni Demokrat Gençlik- Özgür Gelecek- Partizan paralarını birlikte yollayanlar olursa titizlikle, ne kadar paranın YDG'ye ait olduğunu bize bildirmelidir. Aksi halde gönderdikleri YDG paralarından habermiz olmayacak ve doğal olarak bize borçlu görüneceksiniz. Bir kez daha hesap numaramızı aşağıda veriyoruz.

Yurtdışı Hesap No: Gülmisal Başar,

Türkiye İş Bankası Beyaz Şubesi 3591165

Cezaevindeki okurlara

Dergimizin içine girdiği atılım çabası cezaevindeki okurlarımıza önemli bir görev yüküyor. Cezaevindeki arkadaşlar olabildiğince koşulları zorlayarak araştırma- incele ve yorum yazıları hazırlamalıdır. Dergimize şimdiye kadar bir iki cezaevi hariç bir çok cezaevinden hiçbir siyasi katkı olmadı. Bazı cezaevlerinden çeşitli düzensiz aralıklarla yazılar geldi ama bunlarında istenilen yoğunluta olduğu söylenemez. Özellikle gençliğin gündemine ilişkin yazılar ve araştırma- inceleme çalışmaları en fazla ihtiyaç duyulan konulardır. Ayrıca cezaevi yaşantısı, cezaevlerinde mücadele nasıl ele alınmalı vb. noktalarda eğitici yazılar da dergiye gönderilmelidir.

Bu konuda çalışkan bir faaliyet içine girilmelidir, dergiye sağlanacak en büyük destek bu noktada harekete geçme, üretim içine girmek. Cezaevlerinde dahi devrime hizmet aşkıyla yanıp tutuşan MLM'ler ideolojik- siyasal çizgimize yakışır

bir çaba içine girmeli, zengin ürünler ortaya çıkarmalıdır. Bizler çalışmalarınıza ayna olma aşkıyla görev başındayız....

Tüm okurlara, anne- babalara

Atilimlerini geleceğe yönelik olarak ele almayan bir perspektifin derinlemesine kazanımlar elde etmesi düşünülemez. Bu anlamda geleceğin devrim kavgaçları, sosyalist inşaatları olacak olan çocuklarımızı kazanmak, bilinçlendirmek ve sağlıklı bir temel yaratmak vazgeçilmez önemdedir.

Bu bakışımızın küçük ama önemli bir adımı olan Yeni Demokrat Çocuk (YDC) Sayfası'nı daha geliştirmek, daha etkili kılmak amacındayız. Tüm anne- babalar çocuklarına, abi ve abalalar kardeşlerine, tüm okurlar çevrelerindeki çocuklara YDC sayfasının tanıtımını yapmalı, çocukların bu sayfaya yetenekleri doğrultusunda öykü, şiir, resim, kitap tanıtımı vb. ürünlerin göndermelerini sağlamalı, bu yönde teşvik etmelidirler.

Köy Hizmetleri mevsimlik işçileri açlık grevinde

İzmir/ Özgür Gelecek- 31 ağustosta ziyarete gittiğimiz Yol-İş Sendikası'nda Şube Başkanı ve işçilerden 14 kişinin uyarı açlık greviyle ilgili görüşerek şu bilgileri aldık. Kendilerinin mevsimlik işçi olduklarını, önceleri yılda 9 ay çalıştıklarını ve 3 ay boş kaldıklarını söylediler. Sendika Başkanı İsmail Evran "93'te çalışma sürelerinin 3 aya indirildiğini, ek olarak 3 ay sonra da 15 gün daha uzatıldığını, çocuklarla oynar gibi çalışma koşullarıyla oynadığını belirtti.

Kendilerinin çok geniş bir alanda hizmet vermelerine rağmen çalışma koşullarının kötü olduğunu, 94 yılında çalışma süresinin 3 aydan fazla uzatılmayacağını belirten bir belgenin bakanlıktan geldiğini belirtti. Bunun sonucu ise yıllık 120 günlük çalışma süresinin dolmaması ve çalışanların SSK haklarından faydalanamamasıdır. En azından bu hakları elde etmek istediklerini söyleyen Evran, "Eğer

Kırathoğlu'nun iş süresini uzatacağı sözüne uymadığını, merkeze yakın Şube Başkanlarının Başkanla görüşmesinden bir sonuç çıkmazsa, 'Bu işçi Ankara yoluna çıkacak ve bu iş ya bitecek ya bitecek' diyerek kendilerinin milletini vatanını seven bir sendika olmalarına rağmen böyle davranıldığını ve basının da olaya yer vermediğini söyledi.

Destek için gelen 150 civarındaki işçilerden bazıları basının sorunlara ilgi göstermediğini bu haberi baş sayfa da yayınlamamızı istedikleri, 49.000 işçiden 38.000'inin kadrolu olduğunu fakat emekliye ayrılanların yerine yenilerinin alınmadığını böylece kadrolu çalışmanın eritildiğini belirterek 22,5 milyon ile bir yıl geçirmeye zorlandıklarını söylediler. Bu olay onlara burjuva basının ne olduğunu öğretmişse belki de. Sıra milletini vatanını seven emekçilerin omuzlarına kadar sevdiklerini

TUNCELILILER HALK ŞÖLENİ

PROGRAM

- Mahzuni ŞERİF
- Ferhat TUNÇ
- Grup MUNZÜR
- MKM (Kamo Çiya)
- Hüseyin DOĞANAY
- Ükü DEMİREL
- Heval ALI
- Haydar BAYAR
- Enver ÇELİK
- Halkoyunları

Sunan: Zeki GÖKER

24 Eylül 1994 Cumartesi
Saat: 18.00

HARBIYE AÇIKHAVA
TIYATRO

Kazım EKİNCİ

Tokat'ta, kalles bir pusuda katledildi. Proletarya Partisi içindeki ayrışmada her ne kadar darbecilerden yana saf tuttuysa da, yıllardır faşizme karşı yürüttüğü mücadelesi değerimizdir, mücadelemizde yaşatacağız.

Sağmalcılar Cezaevinden TKP(ML) dava tutsakları

Izmir İHD 5. Olağan kongresi yapıldı

Izmir/ Özgür Gelecek- İHD İzmir Şubesi 5. olağan toplantısını 11 Eylül '94 tarihinde gerçekleştirecek yeni yönetim kurulu üyelerini de belirledi.

Bu yıl İHD İzmir Şubesi kongre çalışmaları yaklaşık bir ay öncesinde başladı. Kongre tartışmalarının sürdüğü süreçte ilk etapta yönetim kurulu üyeliğine aday bulmada bir hayli güçlük çekildi. Sonuçta adaylar tamamlandı ve kongre günü geldi.

Kongre Eşrefpaşa düğün salonunda saat: 12.00'de başladı. 370 üyesi bulunan İHD İzmir Şubesi'nde ne yazık ki kongreye katılanların (oy kullanan) sayısı sadece 150 idi. Demokrasinin beşiği olarak bilinen İzmir'de kongreye katılımın bu kadar az olması elbette üzücüydü. Diğer üzücü yan ise konuşmacıların İHD'nin kitleselleşmemesinin nedenlerini, kurumsallaşmasının nedenlerini yeterince ortaya koyamamaları oldu.

Kongre, İHD İzmir Şubesi Başkanı Yeşim İşlegen'in açılış konuşmasından sonra saygı duruşuyla başladı. Divan oluşturularak 92-94 yılları arasındaki iki yıllık faaliyet raporu İHD Şubesi Sekreteri Derviş Altun tarafından okundu. Derneğin mali raporunu ise Naile Eroğlu okuduktan sonra mali ve faaliyet raporlarının değerlendirilmesine geçildi. Raporlara itirazlar olmadığından dolayı olduğu gibi oy birliğiyle onaylandı.

İçinde uluslararası Af Örgütü Türkiye Masası Şefi, Finlandiya'dan iki ayrı dernek başkanları, Irak İHD Bakanının da bulunduğu, Türkiye'den birçok kurum ve kuruluşların temsilcileri ve kişilerin destek mesajları okundu. Çağdaş Görmeyenler Derneği Başkanı ve Çağdaş Hukukçular Derneği Başkanı Ercan Demir de "Bugün gibi bundan sonrada İHD'yle omuz omuza mücadele edebileceklerini" belirttikten konuşmalar yaptılar.

Kürsüye bu kez Av. Mustafa Ufacık çıkarak İnsan Hakları üzerine kendi perspektiflerini sunan bir konuşma yaptı. Bu ana kadar tek liste varken Ufacık'ın konuşması sırasında ikinci bir liste dağıtıldı. Kongrede ilk önce tek liste vardı; (Yeşim İşlegen, Derviş Altun ile bir listenin daha çıkacağı beklentisi vardı. Çünkü geçmişte olduğu gibi bugün de İHD'de muhalefetçiyle bilinen Devrimci Mücadeleçilerdi. Bu grup önce "Nasıl bir insan hakları mücadelesi, nasıl bir



İHD İzmir Şubesi olağan kongresi'nde yönetim kuruluna birinci liste seçildi

İHD?" başlıklı bildiri dağıtıp ardından kendi listelerini (Mustafa Ufacık, Orhan Ediz'le başlayan liste) üyelere dağıttılar. Ufacık'ın eleştirileri genelde şöyleydi; "Onlar, bir yandan 'ayrısız herkes için insan hakkı' diyerek sömürücülere de İnsan Hakkı tanırken, diğer yandan 'birey hakkı, farklı cinsel tercih hakkı' gibi konuları gündemimize getirerek bizleri ana konumuzdan uzaklaştırmaktadırlar. Ote yandan da 'Yokohama bildirgesi'nde ifadesini bulan 'Yeni Dünya Düzeni'nin gölgesini derneğimize yansıtıyorlar."

Aras Kargo'dan atılan işçilerden bir temsilci kendi özgülünde İHD'ye destek ve İHD'den destek beklemeleri anlamında kısa bir konuşma yaptı.

Ufacık'ın listesinde yer alan Orhan Ediz yaptığı konuşmada genel de şu anki perspektifiyle İHD'nin sınıfsal mücadeleden uzaklaştığını, bunun paralelinde İHD İzmir Şubesi'nin kongre sürecinde kendilerini tasviye ettiklerini bunun nedenlerini açıklamalarını istedi.

Orhan Ediz'in sorularını yanıtlamak için söz alan Günseli Kaya ise; "Biz henüz Burjuva Demokratik Devrimi'ni yaşayamamış, demokrasisi yerleşmemiş, kurumsallaşmamış bir ülkede yaşıyoruz. Bizler halkımızın paraları ve vergileriyle bu savaşı sürdüren egemenlere nasıl bakacağımızı elbetteki konuştuk. Bunlara karşı mücadelede tavrimız açık ve nettir. İHD'nin ezilen insanların, sömürülenlerin, ezilen cinslerin vs. yanında olduğunu belirttik. Ulus olarak yok edilmeye

çalışılan Kürtlerin, baskıya maruz kalan Lazların, Çerkezlerin, Ermenilerin yanında olduğumuzu belirttik. Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etme Hakkı'nı savunmak burjuva ideolojisiye ben bu ideolojiyi savunmaktan büyük gurur duyuyorum." diyerek konuşmasını bitirdi.

Yine sorulara cevap vermek için söz alan Dr. Yeşim İşlegen'de konuşmasında özellikle Yokohama bildirgesinin tarihçesiyle ilgili bilgi verdi. İkinci listeni kariyerist olduğunu, arkadaşlara görev için çağrı yaptıklarını ancak, geçmiş dönemde kimisinin "Beni başkan seçerseniz varım, yoksa yokum" dediğini, bugüne kadar hiçbir eylemde bu arkadaşları yanında görmediklerini belirtti. Günseli'nin söylemlerine katıldığını, İHD'nin bugüne kadar hep ezilenlerin sömürülenlerin, baskıya uğrayanlar, işten atılanların, hakları gasp edilenlerin, haksızlığa uğrayanların, hak arayışlarının yanında olduğunu belirterek, bunları nasıl savduklarını da pratik faaliyetlerinde gösterdiklerini, bunları yaptıklarından dolayı da büyük gurur duyduğunu belirtti.

Divana beş ayrı önerge sunuldu. Önergeler oy birliğiyle kabul edildi. Aday olan her iki listenin okunmasından sonra oylamaya geçildi. Oylamada ilk liste açık farkla kazandı.

Yönetim kurulu şu isimlerden oluştu;

Dr. Yeşim İşlegen, Derviş Altun, Naile Eroğlu, Emran Emekçi, İ. Gül Kireçkaya, Ahmet Turan Demir, A. Cemal Aksu.

Özgürce

İsmail Yıldız

Devrimci misyonun gereği

Her alandan saldırı ve kuşatmalar sürüyor. Kuşatma sadece komünist-devrimci örgütlere değil, işçi sınıfına, köylülüğe, kısacası tüm emekçi halk kesimindedir. 12 Eylül Askeri Faşist darbeyle yaratılan suskunluk ortamı ve dejenerasyon henüz yeterince kırılabilmiş değil. Ülke ve uluslararası karşı-devrimci gelişmelerin bütünleşmesiyle sosyalizm çok derin yarılar aldığından bu sorunun genel dünya konjoktürü içinde değerlendirilmesi gerekiyor. Sadece Türkiye parçası görüldüğünde sorun yeterince kavranmış olmaz. Ancak altı çizilecek diğer önemli noktada şudur ki, her ülkenin işçi sınıfı ve emekçi halkları dünyadaki bu kuşatılmışlığın ve olumsuz koşulların aşılmasının yolunun bizzat kendi ülkesinde geliştirilecek devrim kavgasıyla kırılacağına bilinci içinde olmak zorundadır.

Kendi ülkende sınıf savaşını kızıştır, mücadeleyi yükselt, uluslararası kardeş mücadelelerle ve temsilcileri örgütlerle enternasyonal dayanışmaya gir! Ve bütünlüklü olarak görevlerini yerine getir! Çözüm yolu budur.

"Dünyayı istiyoruz" diye bağırıyoruz. Bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için doğuşuyoruz. İnsanlığın kurtuluşu için tüm benliğimizle mücadele denizine dalıyoruz. Bunlar basit, günlük ve sıradan istemler değildir. Ciddi tarihsel istemlerdir ve bunun kavgasını vermek bir onurdur. Bunun adamları olmak zorundayız! Her devrimci ve komünist, her an her saniye bu tarihsel görev ve sorumluluğun bilincinde olmak zorundadır. Bu cidiyet inanç ve enerji gerektiren; fedakarlık, ataklık gerektiren; detaya inebilen, araştırıp inceleyen, dostu düşmandan, müttefikleri hedeften ayırabilen; acil taleplerle tarihsel taleplerin diyalektik bağını kurabilen bir düşünce tarzı ve kişiliği zorunlu kılmaktadır. Bu hem kişiler hemde örgütler açısından böyledir.

Bugün her alana ve her boyuta bir anda müdahalede bulunulamazsada, merkezi görev, merkezi alandan hareketle, oralarda yoğunlaşılmalı ve etkiyi dalga dalga yayarak sürece müdahale eden, müdahale ettiğinde de etkiye ve yönlendirmeye bulunan, giderek de yönlendiren bir konuma gelmek zorundayız. Öncü olarak böyle, devrimciler olarak böyle.

Bütün örgütlenmeler içinde parti örgütlenmesi esas; diğer örgütlenmeler içinde ordu örgütlenmesi esas; örgütlenmede illegete esas; silahlı mücadele esas, yada benzer anlayışlar; kırılar esas, şehirlere tall; kırılarda 1,2... bölgeler esas vb. şeklinde ayrımlarda bulunmak; sanayi şehirlerinde işçi sınıfı içinde çalışmak esas vb. belirlenmelerde bulunmak. Yani, özcesi her sürecin genel ve özgün yanlarını; genelinde içindeki irili ufaklı iççe geçmiş özgünlüklerin kendi genel ve özgün yanlarını, aralarındaki bağlantıları vb. incelemek ve her alanın en zayıf halkasından yakalayarak yüklenmek kavgası kuzuşturmak ve yoğunlaşılmalı yayılmalı ilerlemektir... Yani kavgamız onurlu, tarihsel bir kavga olduğu kadar nakış nakış işlenecek kadar da zerafeti-detayı ve azmi gerektiren bir kavga. Sabır ister, kararlılık ister. Fedakarlık, kavganın zorluklarını göğüsleme, dost canlısı ve düşman kanlısı olmak bunun kaçınılmaz gerekliliğidir.

Biz devrimciler ne yapıyoruz?

Her siyasal çevrenin yeniden ayağa doğrulmak ve yaralarını tedavi etmek için uğraşması saygıya değerdir. Kendine çeşitli sıfatlar takıp bir değerini eleştirmesi kavranabilir, anlaşılır bir durumdur. Bunlar dostluk içinde yapıldığında değerli ve yararlıdır. Fakat, açıkça söylemek gerekirse bizim dostlarımızda bunu göremiyoruz. Bir kısmı zaten tamamen içine kapanmış durumdadır. Bir kısmı dostluk sınırlarını aşıp düzene uzlaşmış, ya da uzlaşma yolundadır. Kimileri, legalizm bataklığına, doğru ilerlemektir. Diğer kimileri ise, ben merkezci anlayışla kendisini kaf dağına çıkarırken herkesi de yerin dibine batırmaya uğraşmaktadır. Kimi eleştirir adına saldırı, kimi yanlış gösterme adına "açığın" kullanma, kimi fırsatçılık, kimi tehdit, kimi öcnücnün mal-mülkünü gasb peşinde koşma, tehdit saldırıma, (bir diğerini uyduruk iddialarla deşifreyonla suçlar) ihbarcılığa varan deşifreyona başvurma, kimi bu alan benimdir, benden izin almışın anlayışıyla hareket etme vb. vb. tavırlarla kendisini gösteriyor.

Bir bakıyorsun, örgütlerin birbirini tehditleri alevleniyor, yok diğerine ayağını denk alması uyarısında bulunuyor. Bir bakıyorsun dün birlikte olduğunu aynılık sonrası öldürüyor, dövüyor, tehdit ediyor, eşyalara el koyuyor. Ve sınıf düşmanı faşistlere kinlendiğinden daha fazla kinleniyor... Halka güzel değerler adına kötlü değerler, umut yerine umutsuzluk götürüyor. Gerekesinde çok basit; devrim gibi onurlu bir yolda ilerleyen benim önüme engel çıkıyorsun. beni suçluyor, karalayyorsun. Örgütü biliyorsun, kontrasını vb. vb. İy ama bölücülükse diğerde seni bölücülükle ve kontraya hizmetle suçlayabilir değil mi? Ve zaten suçluyor da... Sonrası kördüğümüne dönüştürüyor.

Birkaç ben merkezci örgütün yazdıklarını okuduğumuzda birbirlerine böyle yaklaştıklarını, tehdit ettiklerini, kontra konumuna düşme uyarısı yaptığını gördüğümüzde şaşırıyoruz. Çünkü bakıyorsun olaya bakış açıları, ele alış tarzları aynı. Aynı yol, aynı yöntem, aynı dil. Doğal olarak da birbirini tehdit ve kontarya hizmet etme iddiaları aynı zeminde yükseliyor. Herkes kendince haklı oluyor!

Böyle bir tablo içinde, hangi anlayışla olursa olsun, elbette gerilla savaşında yeterince ilerleyemiyor; işçi sınıfı içinde de semtlerde de, DKÖ'lerde de devrimci-sosyalist basın cephesinde de kısacası yaşamın her alanında örgütsüzlükler kopukluklar, kurgunluklar uzaklaşmalar oluyor. Dolayısıyla da TC'nin faşist zulmü ve çemberi içinde bir de MHP'li ve RP'li'nin saldırıya geçmek için meydana boş bulmalarına ortam yaratılıyor.

Elbette, örneğin basit bir grevde, boykotta, yürüşte bile siyasal farklılıklar olabilir. Ancak demokratik-merkezci politik çerçevesinde ortak trade çıkıp birlikte hareket edemiyorsak, farklılıklarını öne çıkıp dayatıyor ve anti-faşist birlikteliği parçalıyorsak, sonrasında "ben haklıyım" açıklamaları onca da önem arz etmiyor. Kuşkusuz "haklı" olmak sorumluluktan "kur-tarır" belki ama herkes "haklı" olduğunu düşünürse ortaya genel olarak dostluğun bilinmediği ve devrimin sorumluluğunun taşınmadığı bir görüntü çıkıyorki vahim olan budur ve kitlelere güvensizlik yayıyor.

Gerek örgütler içinde gerekse de örgütler arasında "kavgah dostlukluk"ların olması doğru olmalıdır, güzel olmalıdır. Sorun bunu yakayabilmektir. Devrimci ve komünistlere yakışan resmi ve sivil faşistlerin oyun ve saldırılarına karşı güç ve eylem birlikteliği yaratmak, kendi çizgisinde savaşımı sürdürürken içinde ve dostlar arasında da iç mücadeleli sürdürme anlayış ve tutumdur. İstediğin ok da budur.

Tutsaklara zehirli gazla saldırı

Haber Merkezi- Konya E Tipi Cezaevi'nde bulunan bayan tutsaklara 3 Eylül günü zehirli gazla saldırı yapıldı. Ayrıca jop, sopa, kalas ve hortumlarla saldırıya uğrayan tutsaklardan biri ağır yaralandı.

Konuyla ilgili olarak bir inceleme yapan İHD Konya Şubesi Hukuk Komisyonu incelemelerinin sonuçlarına göre; cezaevinde bulunan tutsakların havalânde maatinin cezaevi yönetimi tarafından keyfi olarak bir saat erkene alınmasına tutsaklar tepki göstermiş ve daha evvel tespit edilen saatten evvel koşullara girmeyeceklerini söylemişler. Bunun üzerine 3 Eylül günü saat 19.00'da ilk saldırı gerçekleştirilmiş ve bayan tutsaklar zorla koşullara sokulmuşlar. Daha sonra aynı gün saat 23.00'da sayım bahane edilerek 80 gardiyan ve bir o kadar askerle koşullara zorla girilmiş ve içerde bulunan bayan tutsaklara kalas, jop, sopa ve hortumlarla saldırılmışlar. Saldırıya başlamadan önce bir aletle tarım ilacı olduğu tahmin edilen bir gaz bayan tutsakların bulunduğu koşullara sıkılmış. Ayrıca

gaz zehirli olduğundan muhtemel gaz zehirlenmesinden meydana gelebilecek ölümlere engel olmak üzere tutsakların üzerine tazyikli su sıkılmış. Bu saldırı sonucunda tutsaklardan Nurgül Elveren merdivenden aşağıya atılmış. Nurgül Elveren'in bu atılmadan dolayı beli tutmamakta. Jopla vurma neticesinde dudak kenarı yırtılmış, sert cisimlerle vurma sonucu sırt kısmında büyük yaralar ve morluklar var. Ayrıca sol kolunu kullanamıyor. Nurgül Elveren şu an ağır yaralı olarak yatmakta ve ayağa kalkamamakta. Sercan Çakır'da sert cisimle vurma sonucu, kafada yarılma, kollanında morluklar ve kollarını kullanamama söz konusu. Başındaki yara ilkel bir biçimde dikiş atıldığı için kapanmamış. Nuray Öğrenen'de sert cisimle vurmaktan kaynaklanan sol kol, bacak ve sırtta büyük hematomlar, Çınar Yaşar'da sırtta morluklar, kaburga kemiklerinde kırıklar ve kollarını kullanamama, yine diğer bayanlarda benzer şekilde yaralanmalar olmuş.

Saldırı sırasında aralarında da büyük kalas, kalas, hortumla saldırı

ve ancak 2 saat sonra cezaevi doktoru gelmiş, işkence edersine uyuşturmadan, Nurgül Elveren ve Çınar Yaşar'a dikiş atmış ve diğer yaralılara da ciddi bir tıbbi müdahale yapılmamış.

Yaralılar olaydan 4 gün sonra adli tabibe çıkarılmış; özellikle zehirli gazdan kaynaklı olan bulantı, kusma, baş dönmesi ve yoğun saç dökülmesi ortaya çıkmış. Diğer ağır yaralardan dolayı hastaneye acil olarak sevk edilmesi gereken yaralılar bilinçli bir şekilde sevk edilmiş.

Bu saldırıdan sonra Konya E Tipi Cezaevi'nde bulunan 204 tutsak dönüşümlü olarak, bayan tutsaklara yapılan saldırıyı ve Türkiye genelinde cezaevlerindeki saldırıları protesto etmek amacıyla 5'er günlük açlık grevi başlatmışlar.

Bu arada tutsak yakınları tutsaklardan aldıkları bilgilere göre, saldırının cezaevi birinci müdürü Sabri Nakipoğlu, ikinci müdür İbrahim Aydın, başgardiyân Müslüm ve gardiyanlardan Mehmet, Abdullah, Celal, Emrah, Yakup tarafından örgütlenildiği bildirildi.

www.partizanarsiv.net

Yoldaşları Komutan Selim

Tarih, 31 Temmuz 1994'ü devirip yeni bir güne henüz girmişken iki kızıl karantil daha düştü toprağa. İki halk savaşçısı daha yerleşti emekçi halkların yüreğine. Bunlar Komutan Selim (Fethi Özdemir) ve İsyân (Özlem Sürgeçti).

Şehitlerimizi tanıma ve mücadelelerini sürdürme perspektifiyle, şehitlerimizle ilgili gelen yazı, anı, resim vb.lerini koşullarımız içerisinde okurlarımıza sunuyoruz.

Fethi Özdemir (Selim) yoldaşın anısına.

Partimiz saflarında mücadeleye katılan her yoldaş, devrim mücadelesinin tüm zorluklarını ve ağır bedeller gerektirdiğini bilir. Bu bedellerden biri de, devrim uğruna ölümlü kucaklamaktır. Henüz mücadeleye yeni katılan yoldaşlar bu gerçekliği ön koşul olarak kabul etmelerine ramen, bunun teorik düzeyden çıkarılıp, maddi bir olguya dönüştürülmesi ancak sınıf mücadelesinin kızgın pratiğinden sonra gerçek bir kavrama dönüşmektedir. **Teori ile pratiğin bütünselliğinden oluşan bu kavram; aynı zamanda siyasi ve ideolojik bir kimliğin oluşup oluşmayacağını da bir deneyi niteliğini taşır.** Diğer birdeymi ile, sıradanlıktan örgütlü mücadeleye ve devrimci kişiliğin oluşmasından, yeni tipte bir insan (**Komünist**) duruma gelme sürecine kadar bu diyalektik gelişme sürecinden geçilmesi bir zorunluluktur. İşte, devrim mücadelesine katılmanın ön koşulu olarak kabul edilen tüm zorluklar ve ödenmesi gereken bedeller, dünya görüşümüz **Marksizm-Leni-**

nizm- Maoizm'le birleşerek maddi ve yıkılmaz bir güce dönüşmektedir. Bu maddiyat üzerinde yeni bir nitelik kazanan birey, artık kendisinin kendisi için yaşaması ve ölmesi gereken biri olarak değil, devrim için, parti için, halkı için yaşadığının ve bunlar için her türlü ağır bedeli ödemeye hazır olduğunun bilincindedir. Her türlü zorluğun aşıldığı, enerjisinin bir katından bin katına çıktığı, yorulmak bilmez bir sıra neferi olarak çalıştığı ve ölümlü küçülerek bir hiç haline geldiği an, işte böylesi bir yüceliğe erişildiği andır. (...)

1902'de Lenin, "**Bana profesyonel bir örgüt verin, Rusya'yı alt üst edeyim**" demişti. Evet, Lenin yoldaş, yarattığı böylesi bir profesyonel örgüt sayesinde Rusya'yı alt üst ederek, **1917'de Büyük Ekim Devrimi'nin** başarıya ulaşmasını sağladı. Bizde, Lenin yoldaşın deyimi ile "**Profesyonel bir devrimciler örgütü**" gerekli. Bunu nasıl mı sağlayacağız? Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin komünist savunucuları olarak, parti içinde iç kültür devrimini gerçekleştirerek!

Selim yoldaşı anmak, tam da onun ruhunun derinliklerinde yatan bu iç kültür devriminin önemi, gerekliliği ve kaçınılmazlığını görmesi ve tüm enerjisini harekete geçirerek, bir yandan okun sivr ucutunu düşmana yönelik mücadeleye yöneltirken, öte yandan iç düşmana karşı yoğun bir mücadeleye girişmesiydi. Bundandır ki, o, gerilla birliğinin eleştiri ve özeleştirisi toplantısındaki konuşmasında, MLM'ist görüşleri tamamen desteklediğini belirterek "**burjuvallaşmış karargahları bombalayın!**" sloganını atarak, bu MLM görüşlerinin hedefine ulaşmasını somutlamanın adımını atmıştır. Bu slogan,

tüm gerillalarda ve PÜ'leri yoldaşlarda coşku ve heyecan yaratırken, "**çalışmakla, nöbet tutmakla, odun taşımakla proleter olunacaksa, kahrolsun böyle proleterlik!**" diyen burjuvallaşmış bir bürokratin yoğun saldırılarına neden olmuştu. Zamanının büyük bölümünün boş geçmesi nedeniyle gerillaların dikkatini çeken söz konusu bükrata "**senin görevin nedir?**" diye soran yoldaşlara: "**Ben partinin sicil memuruyum, sizi izliyorum, yanlış yaparsanız, çentik atarım...**" sözleriyle ünlü olan bu bürokrat, **Selim** yoldaşın sözlerinden müthiş derecede rahatsızlık duymuş, ve bir kenara çentik atmış olmalı ki, bu sözleri (Selim yoldaşın Mao'dan aktardığı sözleri) bir suç olarak yargılamaya hafifliğini göstermiştir. (...)

Bu iç kültür devriminin gelişiminde **Selim** yoldaşın katkısı ve çabalarının ayrı bir yeri vardır. O, birçok siyasi kör durumda olan yoldaşların dar bakış açısıyla sorunlara bakmadı, tersine sorunları tarihsel kökenleriyle ve bilimsel bir şekilde ele alarak erimli bir mücadele yolunu seçti. Diğer deyimi ile, sivrisi-neği değil, onu üreten batağa işaret ederek "**burjuvallaşmış karargahları bombalayın!**" demişti.

Ordu içindeki parti organlarını işlevsiz hale getiren **Askeri Komisyon (AK)** kliği, partinin en tepe noktasında yıkıcı, bölücü ve grupçu faaliyetler içerisine girerek, hizip örgütlemekteydi. "**Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri**" isimli ihanet belgesiyle açık hale dönüştürülen hizip faaliyeti, ilkbaharda yapılacak **MK** toplantısıyla kendince rakip gördüğü bazı yöneticileri ekarte ederek, önderliği hile yoluyla ele geçirme hesapları yapılmaktaydı. Bu sürece kadar bazı PÜ'lerini de ya kendilerini destekler duruma getirmek, ya da tasfiyeye yönelme hazırlıkları yapıldı. Bu çabaları devam ederken, en önemli görevlerde, kendilerince "güvendikleri yoldaşlara" verilmekteydi. Hesaplı olan bu yaklaşım nedeniyle, **AK** üyesi bir hizip başı (Bay maydonoz olarak bilinen) "**güvenmiyorum**" gerekçesiyle, yanında komutan olan **Selim** yoldaşın görevinin değiştirilmesini istemiş ve değiştirtmişti. Bu görev değişikliğinin hiçbir gerekçesi yoktu. İşin özünde yatan şey, gelecek olan bazı malzemelerin yerini **Selim** yoldaşın bilmesini istememeleiydi. Herşey, ilkbaharda olacak ayrılığa (daha doğrusu, kendilerinin ilan edecekleri ayrılık) göre hesaplı yapılmasının "doğal" sonucuydu bu. Birçok yoldaşın yanısıra, **Selim** yoldaş da **AK** kliğinin bu ve benzeri haksızlıklarına muhatap oldu. Elbetteki **Selim** yoldaş bunları siyasetten uzak yaklaşımlar ve tepkilerle karşılamadı; amaçlanan ve parti adına yapılmak istenen yıkıcılığı bilince çıkararak, her türlü grupçu, klikçi ve hizipçi faaliyetlere karşı meşru zeminde mücadele ederek, bunun tarihsel önemini gördü.

Selim yoldaş, yazının seyrinde geçen tüm parti sorunlarını bilincinin derinliğinde hissetti ve olması gereken Bolşevik çalışma tarzının yaratılması için tüm enerjisini harcadı. **Komünist Partisinin onurlu bir üyesi olarak, yaşamı, davranışları, çalışkanlığı, üretkenliği ve komünist ahlak değerlerini yaşamıyla uygulayıp, buyönlüleriyle yoldaşlarına, partisine ve halkına örnek oldu.** Parti sorunlarına vakıf olup, kendisini bek-

selim yoldaş, özellikle son bir yıllık çalışmalarının siyasi ve ideolojik boyutunu alabildiğine derinleştirme çabasına girdi. Bu çalışmalarının en önemli bölümlerini parti tarihi ve Mao Zedung yoldaşın eserlerinin incelenmesine vermişti. Genelinde parti içinde, özelde ise ordu-muz içerisinde proleter kültür ve sanatın önemini gören **Selim** yoldaş, bu yönleriyle ciddi pespektiflere sahipti. İlk pratik adım olarak kiş barınağında çıkarılan "**Gerillanın sesi**" isimli duvar gazetesinin organizasyonu ve sorumluluğunu üstlenen **Selim** yoldaş, söz konusu gazetenin gerillalar tarafından büyük bir şevkle hazırlanması ve okunmasını sağlayarak, bizzat gerillanın kendi ürettiği bir gazetenin pratik adımını attı. İkinci adım olarak, yine senaryosunu kendisinin yazdığı ve yöneticiliğini de yaptığı bir tiyatro hazırlığıydı. Pratik hazırlıklarını bitirdiği bu oyun, gerilla birliğinin faaliyete çıkması nedeniyle de yoldaşları arasında tanınan **Selim** yoldaş, en kötü anlarında yoldaşlarını güldürmek ve güldürürken de düşündürmekten geri durmuyordu. İyi bir çizim yeteneğine sahip olan **Selim** yoldaş, espiritüelliğini karikatürle bütünleştirme özelliğine de sahipti. (...)

**Ağustos '94
1 Nolu Gerilla Bölgesinden
Fethi Özdemir'ün bir mücadele
yoldaşı.**

**Rüzgar esiyor, rüzgar
Saçlarını
Çaresiz
savruluyor
başımızı koyuyoruz,
yakamozlarla yanyana
Temmuz gecesi...**

Selim Yaşmak

TEMmuz GECESİNE ADANMAKTIR SENİ DÜŞÜNMEK

Sevgilim,

Dün seni düşündüm, dün odamda yalnızlığında seni sordum sorgusuz, acınası, ağlamaklı duvarlarla.

Seni anlattım gecenin yalnızlığına ve inanılmaz öykümüzü, hicırıklarla katıldı tüm düş kahrmanları bu sonsuz senfoniyeye.

Evet sevgilim, abartısızca tüm harikuledenliğinle anlattım seni geceye. Ve yine oturup şiirler yazdım sana. Acemice...

Gecenin bir vaktinde yine şarkımızı söyledim. Notaların peşi sıra koşuşturdukları dansı seyrettim.

Geceye klavuzluk, iddiasıyla sağa sola yayılan seslerin gizini dinledim, tüm gece.

Gecenin bir yerinde, belkide bir düşün soluksuz bir yerinde, çınlayan bir köpek havlaması. Her havlamada, sesin inatçılığı sarmalıyor, gecenin uçsuz bucaksız karanlığını. Daha kimliksiz bir ses, çığlık. Muhtemelen limandan gelen ve ölümsüz bir sevgiliye adanmış denizci türküsü... ve pencere-remde ağustos böceği, o da tutturmuş bir türkü katılmış bu yalnızlık senfonisine.

Bu uzun, şaşılacak maceraya, kimi kez yıldızlarda katıldı. Bütün gece şaşkınlıktan olağanüstü parıladılar. Kimi kez de üzüntüden bulutlarla perdelendiler.

Ye ay multimedya, beledizgin-



Yıldırım, sen ölmedün, yine savaşıyorsun

sız geceye göz yaşlarıyla katıldı. İşte sevgilim, yoksunluğunu yaşadığım bir gecede, doyamadığım seni, aradım durdum. Tüm gece umut-umutsuzlukla doldu yüreğim. Ama her geceki gibi senin gülümsemeni, kirpiklerinin arkasında gizlenmiş görkemli bakışını ve kokunu ve de tüm geceye adanmış, tuzlu dudaklarınla, sıcak bedenini yaşadım.

Sonra yokluğunu düşündüm. Garip bir duygu. Ümitsizce.

Tüm gecenin inkarı olacak sensizliği düşündüm. Evet, sevgilim, kimbilir belkide yoksundur. Kimbilir, bütün bu geceler, bütün bu aşılması imkansız zaman dilimleri ve nice soluksuz kalmış düş maceraları bir yanılsamadır ve belkide, yıllar önce, seni yoksunluğunda yaratan benim. Kirpiklerinde saklı duran karanlığı, deniz mavisi tuzlu beyaz teninle, karışık rüzgara durmuş sarı saçlarınla, seni düşlerimden ben ödünç aldım...

Seni bu şehre getiren benim, eteklerin rüzgardan uçsun diye. Sırf dudakların tuzlu kokusunu diye, ellerini avucumda saklayıp...

...Ve herşeye rağmen, sensiz geçen günleri düşündüm. Her akşam üstü, seni aradığım bu rihtimde, bulamamanın acısını az mı çektim sanıyorsun... Az mı sordum seni, simitçilere, midyecilere, bonyacılar. Seni vapurlara, her akşam demir alan gemilere, bütün bu şehirle sevişmekten yorgun bir denize. Ve az mı sordum seni, beni bekleyen sesiz, bu şehrin akşamlarına...

Sen bilmezsin o acıyı. Martıların alaylarına nasıl kulak tıkadığımı ve balıkların gülmelerine sesiz kaldığımı.

Demdim ya, kimbilir belkide seni ben yarattım. Seni aşk şiirlerinden çaldım. En hüzünlü mısralardan, en coşkulu şarkılardan ve yaşanamamış en güzel aşk öykülerinden koparıp aldım. Aşk için ne vardırısa, senin için yağmaladım. Tek sana ulaşmak için...

Yalnızlığı bilir misin?... Hele bu şehirde, insanların arasında kaybolup, koşar adımlarla geçtiğin umarsız beton yolları. Bilirmisin her yüze bakıp, göz bebeklerinde seni bulamamanın hüznünü.

Seni az aramadım sevgilim, bu kirlenmiş şehirde, soluk gri evler arasına sıkışmış en ücra sokaklarda.



Bu elleri küçük, yüreği kocman kız, hain pusuda vurulurken düşmana korku, dosta coşku oldu. Ve Özlem Sürgeç adı eklendi devrimci hazineye

m'i anlatıyor



rasındaki mavzeri vur bilerek

Ne zamandı iyi hatırlamıyorum. Seni özlediğimim, o çaresiz koşuşturmalı, telaşlı günlerdendi. Otobüsle yanından geçiştim, kavgalı bir yol kenarında. Şaşkıncıydın. Yoksa bana mı öyle gelmişti, bilmiyorum. Ve heyecanlıydın. Tıpkı şu anki gibi. Beyaz tenindeki pembe gülürhseyiş o gündendi herhalde... Üzerinde bahardan ödünç alınmış renklerle bezenmiş bir gömlek ve rüzgarda bayrak eteğin. Ne garip, üşümüyordun. Nasılda heyecanlandırmıştın beni. O otobüs bir sonraki durakta durduğunda, ter içerisinde yüreğim güp güp çalmıştı. İnsanları ite

kaka atmıştım kaldırma, arkamda küfürleri, lafları duymadan. Tüm gücümle ayaklarıma verip, kalabalığın arasında sıyrılırken, tüm kalbimle senin hala beklemeni diledim. Ama durağa vardığımda yine yoktun, beni yine beklemediğin. Ve şaşkın bakışlar arasında ağlamamak için, koşar adımlarla oradan kaçtığımı bilemezsin. Bu kör-karanlık loş odaya sığınıp, hiç kırıklara boğulduğumu bilemezsin.Nice kez, seni görmek ve sana ulaşmak için, gecelerime ve rüyalarımaya davet ettim seni. Düşlerimde dinledim gülüşünü.

Şu an ise; yanında ne denli mutluyum bilemezsin!

Neyse sevgilim o aşılmaz dediğimiz günler geride kaldı ve seni sabırla beklediğim ritimde yanındasın. Suskunsun. Pembe teninle, pembe tebessümünle yanındasın.

Sabırla, heyecanla dinliyorsun beni, ışıklı gözbebeğinle var olmanın mutluluğunu anlatıyorsun bana.

... Ve sevgilim, öyle hafifsinki rüzgardan uçuşan saçların ve ince bedenin havada asılı bir kanat gibi takılmış kollarına.

Ellerini avucumda tutmuş, tüm düşümü anlatıyorsun sana. Seni ne kadar özlediğimi söylüyorsun sana. Ne kadar beklediğimi ve acı çektiğimi. Ama şimdi yanındasın.

Ellerini avucumda tutmuşum. Bir yürek gibi atıyor ellerin. Yarınlı anlatıyorsun sana. Işıl ışıl gözlerle dinliyorsun ve beyazca gülüyorsun. Ve yine boş ver diyorum. Nasılsa yanındasın...

...Ve sevgilim, yine diyorum, belki de bir yanılısamın diye düşünüyorum. Bir gün beni bırakıp gidersin diye korkuyorum. Kimbilir...

Gece (yada sabaha karşı- 04-

00)nin bir vakti.

- Sevgilim kalkıyormusun. Son gemide gitti, martılarca uğurlandı...

- Zaman seninle ne çabuk geçiyor. Bu gecede seni aşık olmak isteyenlere yazacağım. Ve yarın yine seni burada bekleyeceğim... Gel emil!...

Gidiyorsun... senin rüzgardan uçan saçını ve bedenini dinliyorum... Karanlığın seni almasını... ve yalnızca... sonraki geceler için bekleyeceğim... gel emil gell!... yarın burada... emil! gel!... Nolursun gel- gitmel!...

23-6-1991/13-7-1991/
İSTANBUL
FETHİ ÖZDEMİR

Kardelen

Fethi... Devrimciliği boş vakitleri harcamak değil, devrimciliği bir yaşam tarzı olarak görmek. Fethi... Her an sevgi dolu olmak, ölüme bile gülererek bakabilmek. Fethi... Lümpenleşmiş, ahlaki dejenerasyona uğramış insanları bile dönüştürüp, devrimcileştirebilmek, insanları kazanmayı bilmek.

Çok sıcak, dost, güler yüzlü bir yapıya sahipti. En önemli yanı dürüst olması idi. Feodal yapılarla hiç önem vermez, sevmediği, onaylamadığı, siyasi yapısına ters her türlü ilişkiyle ters düşerdi. Gürsel Çelebi'yi kısa sürede dönüştürüp, parti safalarına katmış, ancak onun orduya katılışının üçüncü günü şehit olması onu daha da ateşlemişti. Fethi, artık her gününü bir önceki güne oranla daha aktif geçiriyordu. Onun bir önemli yanında sanatsal yeteneğinin etkileyciliği idi. Balmumundan tablolar, karakalem çalışmaları, şiir, öykü ve anı denemeleri yapardı.

Gerilla birliğine gideceği gün, 10 Ağustos 1992 Pazartesi üniversitede sonuç gazetesi ve bir günlük gazete aldı. Cumhuriyet Üniversitesi inşaat bölümü ikinci sınıfta okumasına karşın girdiği sınavda Fırat Üniversitesi anestezi bölümünü kazandığını öğrendi. Ama o buna aldırmış değildi. Gazetede büyük puntolarla Özgür Gündem'in bir yazarının daha öldürüldüğü yazıyordu. Hiroşima ve Nagazaki katliamının 47 yılı dolmuştu. Bunca dibe vurmuşluğa karşın onun gözleri hala umut doluydu. Asıl böyle bir dönemde sosyalizmi gerçek savunuların belli olacağını ve geleceğin bunların yaratacağını biliyordu. Gözlerinin içi pırıl pırıl Beethoven'in 9. senfonisini dinledi. "Önümüz kış kardelen çiçeği gibi olabilmek gerek. Onursuz bir yaşam yerine, onurlu bir ölüm çok daha güzeldir. Geleceğe bir resim, bir fotoğraf, bir yazı ile ulaşamayız, geleceğe bir yürekli ulaşılır. Böyle bir dünyada yaşamın anlamı nedir sence? Hiç görmediğin insanlar için bile ölebilmektir gerektiğinde." dedi. Bir ezgi tutturdu "jandarma sen dostumsun, kardeşimsin/ jandarma biz sosyalistiz, dostuz yalnız biz sana/ kurtuluşun bizimledir, elini uzatsana" O çarpışacağı insanları bile sevebilen bir insandı. Ve son ayrılırken "ölüme dililili" çeker gülümsedi.

"Hoş geldin ölüm buyur otur/ ... ben bir rüzgarım, özgürlük rüzgarı/ bir yüreğinden bir yüreğe taşıyorum umutları"

Özgül Kardelen olarak hep yüreklerde yaşayacak

Dolaysızca

Ferhat Ali

Mao'yu anlamak ve uygulamak

Geleceği hazırlamak için yola koyulan herkes, ısrarla Mao'dan öğrenmelidir. Zira Mao, Marksizm-Leninizm bilminde ulaşılan son aşamayı temsil etmektedir. Özellikle genç kuşağın bu işi titizlikle yerine getirmesi fevkalade önemdedir. Mao referans alınarak rota belirlenmelidir. Ölümünün 18. yıldönümü, Mao'yu anlamak ve uygulamak için, eksikliklerden, hatalardan ve düşüncel tahribattan kurtulmak için bir vesile olsun istiyorum. Mao'nun bu ölüm yıldönümü, teoride ve pratikte Maoçuluğun döne döne yaşam bulduğu, dağda ve şehirde yankılandığı yıl olsun.

Zihinlerin çöleştirildiği, burjuva yaşam tarzı ve ideolojisinin gölgesinin büyük bir ağırlıkla toplumun üzerine çöktüğü, kapitalist zehirin her yana sızdığı, at iziyle it izinin birbirine karıştığı ve ideolojik bir kargaşanın sürüp gittiği emperyalist "yeni dünya düzeni" koşullarında, Mao zaruretli. Bu, geçen her gün daha da hissedilmektedir.

Neden Mao?

Emeğin köleleştirilmesine dayalı gerici ve faşist iktidarlara karşı başkaldırının adıdır Mao. Emeği burjuva-feodal boyunduruğundan kurtarmanın yol göstericisidir Mao. Ve Mao devrimi sürdürmenin adıdır. Günün birinde proletarya ayağa doğrulacaksa eğer ve kırlardan kentlere doğru akan insan seli Öncü'nün rehberliğinde akacaksa eğer bu ancak Mao'nun üstünlüklü öğretisiyle mümkün olacaktır. Bundan dolaydır ki Mao yalancı bir ihtiyaçtır, pusuladır. Proletarya ve komşularına mazlumları dünyasına yön veren pusula.

Mao'nun göçüp giderken geride bıraktığı miras, devrimin hazırlanışında, devrimde ve sonrasında muazzam derinlikte bir kilometre taşıdır. Ve asılan bu mirası kullanabilmektir. Marksist teori, Mao'yla eksiksiz tamamlanışa doğru sıçrama yaparak gelişmiş, ilerlemiş, zenginleştirilmiştir. Teorinin kimi dar, eksik, sığ yanları Mao'yla aşılmıştır. Elbetteki Mao, bu işi, milyonların on milyonlarca zengin deneyiminden, S. Birliğindeki işbaşına gelen revizyonizm, Macaristan olaylarından ve ülkesi pratiğinden yola çıkarak yerine getirmiştir. Yoksa teori ona gökten inmemiştir. Eğer Mao'nun adı bugün ezilen ve sömürülenlerin barikatından yankı yapıyorsa, bu, onun sınıfın titanları ve bağlaşıklarına bıraktığı zengin mirastandır. Bu miras, geleceği yaratmada, yeni insan tipini şekillendirmede, mevcut duruma saldırıda ve burjuva-karşı devrime karşı dalgakıran oluşturmada dayanacağımız teorik temeldir.

Niçin Mao?

Çünkü Mao, insanlığın büyük yürüyüşünde proletaryayı ve "alt-takiler" i 21. yüzyıla taşıyan köprüdür. Mao eşiği aşılımadan yeni dünyaya adım atmak olanaksızdır. İnsanlığın yürüyüşünde görelî gerilemeler, geri çekilmeler, zikzaklar her zaman olmuştur, bugünde olacaktır. Özgün mecradaki bu gerilemeler ve geri dönüşler ancak Mao'nun bütünlüklü teorisi temel alınarak aşılabılır.

Nedir Mao'nun bütünlüklü teori paketi?

Bu teorik paket, herşeyden önce emperyalizm ve dünya gericiğini alttetenin yolunu, yöntemini göstermektedir. Bu paket, paranın iktidarına dayalı düzenlerin ancak proletarya öncülüğünde namlunun kudretleriyle yerle bir edileceğini işaret etmektedir. Sınıf çelişkilerinin eninde-sonunda proletarya diktatörlüğüne götürüleceği de bütünlüklü teorinin köşe taşıdır. Ve daha da önemlisi bu teori, sınıf çelişkilerinin proletarya diktatörlüğüne götürüleceği marksist teziyle yetinmemekte, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme ünü teziyle eksik, sığ ve dar yanlarından arındırılmaktadır geleneksel güzergah.

Mao'nun öğretisinin bütündeki, geneldeki vazgeçilmez zorunluluğu, özellikle, sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal statüdeki ülkelerde aciliyetini çok daha fena halde dayatmaktadır. Dolayısıyla, Türkiyeli ve Türkiye-Kürdistan'lı devrimçiler için Mao'nun teorisinin dayatıcılığı apaçık gerçektir. Bu gerçeğe varmanın yolu ise, Mao'yu anlamak ve uygulamaktır.

Nasıl anlamalı ve uygulamalıyız Mao'yu?

Mao'yu anlamak demek, onun marksizmin üç saç ayağından bilime yaptığı katkıyı öğrenmektir. Marksist-ekonomi-politik, marksist felsefe ve bilimsel sosyalizm sorunlarında gelişmenin yeni koşullarını, sınıf mücadelesinin, özgün unsurlarını hesaba katarak bilime kattığı yeni ve özel olanı incelemek, araştırmak ve öğrenmektir Mao'yu anlamak demek. Bu inceleme, araştırma Feuerbach gibi bir köy (yada kent) evine kapanarak değil, sınıf mücadelesinin sımsıcak pratiğinde ve esas olarak da gökgörültüsünü andıran tetik sesleri arasında yapılırsa çok daha anlamlı ve değerli olur. Sınıf mücadelesine hizmet etmeyen hiçbir araştırma-inceleme devrimci tarihe yararı hesaba katılmaz. Bu bir.

İkincisi, Mao'yu uygulamaktır. Eğer teori, pratiğin örsünde dövülmezse, döne döne ve ısrarla yinelenmezse, doğru teori bile boş bir söz olmanın ötesine geçemez. Mao'yu anlamak birinci adımı uygulamak ikinci adımımız olmalıdır. Anlamanın, öğrenmenin, incelemenin sınırı yoktur. Teoriyi uygulama aşamasında onu daha iyi anlar, daha anladıkça, daha iyi uygular, daha iyi uyguladıkça daha iyi anlayacağız...

Bugün, ülkemiz toprağında, yokluk, yoksulluk ve açık koşullarında, vahşet, soykırım, kan, kin ve kurşun koşullarında Mao'yu uygulamanın en yüce, en ehemmiyetli, en gerekli yolu, "eleştirinin silahına" sarılmak, devrimci silahlı mücadelede sebat etmek, dağlara çıkma ilkesini başımızın tacı haline getirmektir geçer. Geleceği hazırlamak için en güçlü kaldıraç budur. Ezilen sınıfların dinmek bilmeyen elementar öfkesi en iyi bu yolla, halk savaşı yoluyla dile gelebilir.

Mao'yu anlamak ve uygulamak, kaçamaklara sapmaksızın, Maoist görünlü sözlerin ortasına gizlenmeksizine kararlılık ve saldırı ruhudur. Anın özgül taktiğinde, stratejik devrim sürecinde bize bunu emretmektedir. Tarihe hükmetmenin, kabullenilebilir Öncü olmanın, sokağı arkamıza almanın bundan başka yolu yoktur, olmazda.

Mao'cu teori Kaypakayaca ülke somutumuzda kaynaştırmıştır. Öncü tarafından özgün aşamaların taktiği de saptanmıştır. Ve öncü merkezi görevi işaret etmiştir, bu görev kıvılcı siyasi iktidarlara için gerilla savaşı nağrısıdır.

Ve işte Mao en iyi, en görkemli, en soylu bir biçimde bu nağrada anılmaktadır. Mao'nun 18. ölüm yıldönümü bu nağranın derinliği ve sepetliğine kök saldığı yıl olsun ve Maoçuluk ülke toprağımıza tapına yeni yeni sığınağın versin istiyorum.



Zorlu bir işin yorgunluğunu da ağız tadında çayı yumudlamak nede hoş bulur

Yoldaşları Komutan S

Tarih, 31 Temmuz 1994'ü devirip yeni bir güne henüz girmişken iki kızıl karantil daha düştü toprağa. İki halk savaşçısı daha yerleşti emekçi halkların yüreğine. Bunlar Komutan Selim (Fethi Özdemir) ve İsyan (Özlem Sürgeçli).

Şehitlerimizi tanıma ve mücadelelerini sürdürme perspektifiyle, şehitlerimizle ilgili gelen yazı, anı, resim vb.lerini koşullarımız içerisinde okurlarımıza sunuyoruz.

Fethi Özdemir (Selim) yoldaşın anısına.

Partimiz saflarında mücadeleye katılan her yoldaş, devrim mücadelesinin tüm zorluklarını ve ağır bedelleri gerektirdiğini bilir. Bu bedellerden biri de, devrim uğruna ölümü kucaklamaktır. Henüz mücadeleye yeni katılan yoldaşlar bu gerçekliği ön koşul olarak kabul etmelerine ramen, bunun teorik düzeyden çıkarılıp, maddi bir olguya dönüştürülmesi ancak sınıf mücadelesinin kızgın pratiğinden sonra gerçek bir kavrama dönüşmektedir. **Teori ile pratiğin bütünselliğinden oluşan bu kavram; aynı zamanda siyasi ve ideolojik bir kimliğin oluşup oluşmayacağını da bir deneyi niteliğini taşır.** Diğer birdeyişi ile, sıradanlıkta örgütlü mücadeleye ve devrimci kişiliğin oluşmasından, yeni tipte bir insan (Komünist) duruma gelme sürecine kadar bu diyalektik gelişme sürecinden geçilmesi bir zorunluluktur. İşte, devrim mücadelesine katılmanın ön koşulu olarak kabul edilen tüm zorluklar ve ödenmesi gereken bedeller, dünya görüşümüz **Marksizm-Leni-**

nizm- Maoizm'le birleşerek maddi ve yıkılmaz bir güce dönüşmektedir. Bu maddiyat üzerinde yeni bir nitelik kazanan birey, artık kendisinin kendisi için yaşaması ve ölmesi gereken biri olarak değil, devrim için, parti için, halk için yaşadığının ve bunlar için her türlü ağır bedeli ödemeye hazır olduğunun bilincindedir. Her türlü zorluğun aşıldığı, enerjisinin bir katından bin katına çıktığı, yorulmak bilmez bir sıra neferi olarak çalıştığı ve ölümün küçülerek bir hiç haline geldiği an, işte böylesi bir yüceliğe erişildiği andır. (...)

1902'de Lenin, "**Bana profesyonel bir örgüt verin, Rusya'yı alt üst edeyim**" demişti. Evet, Lenin yoldaş, yarattığı böylesi bir profesyonel örgüt sayesinde Rusya'yı alt üst ederek, **1917'de Büyük Ekim Devrimi'nin** başarıya ulaşmasını sağladı. Bizde, Lenin yoldaşın deyimi ile "**Profesyonel bir devrimciler örgütü**" gerekli. Bunu nasıl mı sağlayacağız? Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin komünist savunucuları olarak, parti içinde iç kültür devrimini gerçekleştirerek!

Selim yoldaşı anmak, tam da onun ruhunun derinliklerinde yatan bu iç kültür devriminin önemi, gerekliliği ve kaçınılmazlığını görmesi ve tüm enerjisini harekete geçirerek, bir yandan okun sivrü ucunu düşmana yönelik mücadeleye yöneltirken, öte yandan iç düşmana karşı yoğun bir mücadeleye girişmesiydi. Bundandır ki, o, gerilla birliğinin eleştirisi ve özeleştirisi toplantısındaki konuşmasında, MLM'ist görüşleri tamamen desteklediğini belirterek "**burjuvallaşmış karargahları bombalayın!**" sloganını atarak, bu MLM görüşlerinin hedefine ulaşmasını somutlamanın adımını atmıştır. Bu slogan,

tüm gerillalarda ve PÜ'leri yoldaşlarda coşku ve heyecan yaratırken, "**çalışmakla, nöbet tutmakla, odun taşımakla proleter olunacaksa, kahrolsun böyle proleterlik!**" diyen burjuvalaşmış bir bürokratin yoğun saldırılarına neden olmuştu. Zamanının büyük bölümünün boş geçmesi nedeniyle gerillaların dikkatini çeken söz konusu bürokrata "**senin görevin nedir?**" diye soran yoldaşlara; "**Ben partinin sicil memuruyum, sizi izliyorum, yanlış yaparsanız, çentik atarım...**" sözleriyle ünlü olan bu bürokrat, Selim yoldaşın sözlerinden müthiş derecede rahatsızlık duymuş, ve bir kenara çentik atmış olmalı ki, bu sözleri (Selim yoldaşın Mao'dan aktardığı sözleri) bir suç olarak yargılamak hafifliğini göstermiştir. (...)

Bu iç kültür devriminin gelişiminde Selim yoldaşın katkı ve çabalarının ayrı bir yeri vardır. O, birçok siyasi kör durumda olan yoldaşların dar bakış açısıyla sorunlara bakmadı, tersine sorunları tarihsel kökenleriyle ve bilimsel bir şekilde ele alarak erimli bir mücadele yolunu seçti. Diğer deyimi ile, sivirisineği değil, onu üreten batağa işaret ederek "**burjuvallaşmış karargahları bombalayın!**" demişti.

Ordu içindeki parti organlarını işlevsiz hale getiren **Askeri Komisyon (AK)** klığı, partinin en tepe noktasında yıkıcı, bölücü ve grupçu faaliyetler içerisinde girerek, hızla örgütlenmekteydi. "**Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri**" isimli ihanet belgesiyle açık hale dönüştürülen hizip faaliyeti, ilkbaharda yapılacak **MK** toplantısıyla kendince rakip gördüğü bazı yöneticileri ekarte ederek, önderliği hile yoluyla ele geçirme hesapları yapılmaktaydı. Bu sürece kadar bazı PÜ'lerini de ya kendilerini destekler duruma getirmek, ya da tasfiyeye yönelme hazırlıkları yapıldı. Bu çabaları devam ederken, en önemli görevlerde, kendilerince "güvendikleri yoldaşlara" verilmekteydi. Hesaplı olan bu yaklaşım nedeniyle, **AK** üyesi bir hizip başı (Bay maydonoz olarak bilinen) "**güvenmiyorum**" gerekçesiyle, yanında komutan olan Selim yoldaşın görevinin değiştirilmesini istemiş ve değiştirmişti. Bu görev değişikliğinin hiçbir gerekçesi yoktu. İşin özünde yatan şey, gelecek olan bazı malzemelerin yerini Selim yoldaşın bilmesini istememeleiydi. Herşey, ilkbaharda olacak ayrılığa (daha doğrusu, kendilerinin ilan edecekleri ayrılık) göre hesaplı yapılmışın "doğal" sonucuydu bu. Birçok yoldaşın yanı sıra, Selim yoldaş da AK klığının bu ve benzeri haksızlıklarına muhatap oldu. Elbetteki Selim yoldaş bunları sıyasetten uzak yaklaşımlar ve tepkilerle karşılamadı; amaçlanan ve parti adına yapılmak istenen yıkıcılığı bilince çıkararak, her türlü grupçu, klikçi ve hizipçi faaliyetlere karşı meşru zeminde mücadele ederek, bunun tarihsel önemini gördü.

Selim yoldaş, yazının seyrinde geçen tüm parti sorunlarını bilincinin derinliğinde hissetti ve olması gereken Bolşevik çalışma tarzının yaratılması için tüm enerjisini harcadı. **Komünist Partisinin onurlu bir üyesi olarak, yaşamı, davranışları, çalışkanlığı, üretkenliği ve komünist ahlak değerlerini yaşamıyla uygulayıp, buyönelirilede yoldaşlarına, partisine ve halkına örnek oldu.** Parti sorunlarına yakınlık, kendisini bekleyen görevleri önceden görebile-

selim yoldaş, özellikle son bir yıllık çalışmalarının siyasi ve ideolojik boyutunu alabildiğine derinleştirme çabasına girdi. Bu çalışmalarının en önemli bölümlerini parti tarihi ve Mao Zedung yoldaşın eserlerinin incelenmesine vermişti. Genelde parti içinde, özeldense ordu-muz içerisinde proleter kültür ve sanatın önemini gören Selim yoldaş, bu yönleriyle ciddi pespektiflere sahipti. İlk pratik adım olarak kış barınağında çıkarılan "**Gerillanın sesi**" isimli duvar gazetesinin organizasyonu ve sorumluluğunu üstlenen Selim yoldaş, sözkonusu gazetenin gerillalar tarafından büyük bir şevkle hazırlanması ve okunmasını sağlayarak, bizzat gerillanın kendi ürettiği bir gazetenin pratik adımını attı. İkinci adım olarak, yine senaryosunu kendisinin yazdığı ve yöneticiliğini de yaptığı bir tiyatro hazırlığıydı. Pratik hazırlıkların bitirdiği bu oyun, gerilla birliğinin faaliyete çıkması nedeniyle oynanamadı. Espiritüel kişiliğiyle de yoldaşları arasında tanınan Selim yoldaş, en kötü anlarında yoldaşlarını güldürmek ve güldürülen de düşündürmekten geri durmuyordu. İyi bir çizim yeteneğine sahip olan Selim yoldaş, espiritüelliğini karikatürle bütünlüştürme özelliğine de sahipti. (...)

**Ağustos '94
1 Nolu Gerilla Bölgesinden
Fethi Özdemir'ün bir mücadele
yoldaşı.**

**Rüzgar esiyor, rüzgar
Saçlarımız
çaresiz
savruluyor
başımızı koyuyoruz,
yakamozlara yanyana
Temmuz gecesi...**

Selim Yaşmak

TEMmuz GECESİNE ADANMAKTIR SENİ DÜŞÜNMEK

Sevgilim,
Dün seni düşündüm, dün odamda yalnızlığında seni sordum sorgusuz, acınası, ağlamaklı duvarlara.

Seni anlattım gecenin yalnızlığına ve inanılmaz öykümüzü, hıçkırımlarla katıldı tüm düş kahramanları bu sonsuz senfoniyeye.

Evet sevgilim, abartısızca tüm harikuledenlikle anlattım seni geceye. Ve yine oturup şiirler yazdım sana. Acemice...

Gecenin bir vaktinde yine şarkımızı söyledim. Notaların peşi sıra koşuşturdukları dansı seyrettim.

Geceye klavuzluk, iddiasıyla sağa sola yayılan seslerin gizini dinledim, tüm gece.

Gecenin bir yerinde, belkide bir düşün soluksuz bir yerinde, çınlayan bir köpek havlaması. Her havlamada, sesin inatçılığı sarmalıyor, gecenin ucsuz bucaksız karanlığını. Daha kimliksiz bir ses, çığlık. Muhtemelen limandan gelen ve ölümsüz bir sevgiliye adanmış denizci türküsü... ve pence-remde ağustos böceği, o da tutturmuş bir türkü katılmış bu yalnızlık senfonisine.

Bu uzun, şaşılmalı maceraya, kimi kez yıldızlarda katıldı. Bütün gece şaşkınlıktan olağanüstü parıldadılar. Kimi kez de üzüntüden bulutlarla perdelediler. Vay muhtemelen bu kızgın-



Yigdim, sen ölmedin, yine savaşıyorsun

sız geceye göz yaşlarıyla katıldı. İşte sevgilim, yoksunluğunu yaşadığım bir gecede, doyamadığım seni, aradım durdum. Tüm gece umut-umutsuzlukla doldu yüreğim. Ama her geceki gibi senin gülmüşmeni, kırıplarının arkasında gizlenmiş görkemli bakışını ve kokunu ve de tüm geceye adanmış, tuzlu dudaklarınla, sıcak bedenini yaşadım.

Sonra yokluğunu düşündüm. Garip bir duygu. Ümitsizce.

Tüm gecenin inkarı olacak sensizliği düşündüm. Evet, sevgilim, kimbilir belkide yoksundur. Kimbilir, bütün bu geceler, bütün bu aşılması imkansız zaman dilimleri ve nice soluksuz kalmış düş maceraları bir yanılmalıdır ve belkide, yıllar önce, seni yoksunluğunda yaratan benim. Kırıplarında saklı duran karanlığı, deniz mavisini tuzlu beyaz teninle, karışık rüzgara durmuş sarı saçlarınla, seni düşlerimden ben ödünç aldım...

Seni bu şehre getirenden benim, eteklerin rüzgardan uçsun diye. Sırf dudakların tuzlu koksun diye, ellerini avucumda saklayıp...

...Ve herşeye rağmen, sensiz geçen günleri düşündüm. Her akşam üstü, seni aradığım bu rıhtımda, bulamamanın acısını az mı çektim sanıyorsun... Az mı sordum seni, simitçilere, midyecilere, boyacılar. Seni vapurlara, her akşam demir alan gemilere, bütün bir şehirle sevişmekten yorgun bir denize. Ve az mı sordum seni, beni bekleyen sesiz, bu şehrin akşamlarına...

Sen bilmezsin o acıyı. Martıların alaylarına nasıl kulak tıkadığımı ve balıkların gülmelerine sesiz kaldığımı.

Dedim ya, kimbilir belkide seni ben yarattım. Seni aşk şiirlerinden çaldım. En hüzünlü misralardan, en coşkulu şarkılardan ve yaşamamış en güzel aşk öykülerinden koparıp aldım. Aşk için ne vardysa, senin için yağmadım. Tek sana ulaşmak için...

Yalnızlığı bilir misin?... Hele bu şehirde, insanların arasında kaybolup, koşar adımlarla geçtiğin umarsız beton yolları. Bilirmisin her yüze bakıp, göz bebeklerinde seni bulamamanın hüznünü.

Seni az aradım sevgilim, bu kirlenmiş şehirde, soluk gri evler arasına sıkışmış en ücra sokaklarda.



Bu elleri küçük, yüreği kocman kız, hain pusuda vurulurken düşmana korku dostu coşku oldu. Ve Özlem Sürgeç adı eklendi devrimci kızıllara.

m'i anlatıyor



...sındaki mavzeri sar bilerek

Ne zamandı iyi hatırlamıyorum. Seni özlemlediğimim, o çaresiz koşuşturmalı, telaşlı gündendi. Otobüste yanından geçmişim, kavgalı bir yol kenarında. Şaşkıncıydın. Yoksa bana mı öyle gelmişti, bilmiyorum. Ve heyecanlıydın. Tıpkı şu anki gibi. Beyaz tenindeki pembe gülümseyiş o gündendi herhalde... Üzerinde bahardan ödünç alınmış renklerle bezenmiş bir gömlek ve rüzgarda bayrak eteğin. Ne garip, üşümüyordun. Nasılda heyecanlandırmıştın beni. O otobüs bir sonraki durakta durduğunda, ter içerisinde yüreğim güp güp çalmıştı. İnsanları ite

kaka atmıştım kaldırıma, arkamda küfürleri, lafları duymadan. Tüm gücümü ayaklarıma verip, kalabalığın arasında sıyrılırken, tüm kalbimle senin hala beklemeni diledim. Ama durağa vardığımda yine yoktun, beni yine beklememiştin. Ve şaşkın bakışlar arasında ağlamamak için, koşar adımlarla oradan kaçtığımı bilemezsin. Bu kör-karanlık loş odaya sığınıp, kırıklara boğulduğumu bilemezsin. ...Nice kez, seni görmek ve sana ulaşmak için, gecelerime ve rüyalarımına davet ettim seni. Düşlerimde dinledim gülüşünü. Şu an ise; yanında ne denli mutluym bilemezsin!

Neyse sevgilim o aşılmaz dediğimiz günler geride kaldı ve seni sabırla beklediğim rıhtımda yanımdayım. Suskunsun. Pembe teninle, pembe tebessümünle yanımdayım.

Sabırla, heyecanla dinliyorsun beni, ışıklı gözbebeğinle var olmanın mutluluğunu anlatıyorsun bana.

... Ve sevgilim, öyle hafifsinki rüzgardan uçuşan saçların ve ince bedenim havada asılı bir kanat gibi takılmış kollarıma.

Ellerini avucumda tutmuş, tüm düşümü anlatıyorsun sana. Seni ne kadar özlediğimi söylüyorsun sana. Ne kadar beklediğimi ve acı çektiğimi. Ama şimdi yanımdayım. Ellerini avucumda tutmuşum.

Bir yürek gibi atıyor ellerin. Yarını anlatıyorsun sana. Işıl ışıl gözlerle dinliyorsun ve beyazca gülüyorsun. Ve yine boş ver diyorum. Nasılsa yanımdayım...

...Ve sevgilim, yine diyorum, belkide bir yanılısamın diye düşünüyorum. Bir gün beni bırakıp gidersin diye korkuyorum. Kimbilir...

Gece (yada sabaha karşı- 04-

00)'nin bir vakti.

- Sevgilim kalkıyormusun. Son gemide gitti, martılarca uurlandı...

- Zaman seninle ne çabuk geçiyor. Bu gecede seni aşık olmak isteyenlere yazacağım. Ve yarın yine seni burada bekleyeceğim... Gel emi!...

Gidiyorsun... senin rüzgardan uçan saçını ve bedenini dinliyorum... Karanlığın seni almasını... ve yalnızca... sonraki geceler için bekleyeceğim... gel emi! gel!... yarın burada... emi! gel!... Nolursun gel- gitmel!...

23-6-1991/13-7-1991/
İSTANBUL
FETHİ ÖZDEMİR

Kardelen

Fethi... Devrimciliği boş vakitleri harcamak değil, devrimciliği bir yaşam tarzı olarak görmek. Fethi... Her an sevgi dolu olmak, ölüme bile gülerek bakabilmek. Fethi... Lümpenleşmiş, ahlaki dejenerasyona uğramış insanları bile dönüştürüp, devrimcileştirilebilmek, insanları kazanmayı bilmek.

Çok sıcak, dost, güler yüzlü bir yapıya sahipti. En önemli yanı dürüst olması idi. Feodal yapılara hiç önem vermez, sevmediği, onaylamadığı, siyasi yapısına ters her türlü ilişkiyle ters düşerdi. Gürsel Çelebi'yi kısa sürede dönüştürüp, parti safına katmış, ancak onun orduya katılışının üçüncü günü şehit olması onu daha da ateşlemişti. Fethi, artık her gününü bir önceki güne oranla daha aktif geçiriyordu. Onun bir önemli yanında sanatsal yeteneğinin etkileyciliği idi. Balmumundan tablolar, karakalem çalışmaları, şiir, öykü ve anı denemeleri yapardı.

Gerilla birliğine gideceği gün, 10 Ağustos 1992 Pazartesi üniversitede sonuç gazetesi ve bir günlük gazete aldı. Cumhuriyet Üniversitesi inşaat bölümü ikinci sınıfta okumasına karşın girdiği sınavda Fırat Üniversitesi anestezi bölümünü kazandığını öğrendi. Ama o buna aldırış etmedi. Gazetede büyük puntolarla Özgür Gündem'in bir yazarının daha öldürüldüğü yazıyordu. Hiroşima ve Nagazaki katliamının 47 yılı dolmuştu. Bunca dibe vurmuşluğa karşın onun gözleri hala umut doluydu. Asıl böyle bir dönemde sosyalizmi gerçek savunuların belli olacağını ve geleceğide bunların yaratacağını biliyordu. Gözlerinin içi pırıl pırıl Beethoven'ın 9. senfonisini dinledi. "Önümüz kış kardelen çiçeği gibi olabilmek gerek. Onursuz bir yaşam yerine, onurlu bir ölüm çok daha güzeldir. Geleceğe bir resim, bir fotoğraf, bir yazı ile ulaşamayız, geleceğe bir yürekli ulaşılır. Böyle bir dünyada yaşamın anlamı nedir sence? Hiç görmediğin insanlar için bile ölebilmektir gerektiğinde." dedi. Bir ezgi tutturdu "jandarma sen dostumsun, kardeşimsin/ jandarma biz sosyalist, dostuz yalnız biz sana/ kurtuluşun bizimledir, elini uzatsana" O çarpışacağı insanları bile sevebilen bir insandı. Ve son ayrılırken "ölümede tılılılı" çekerrek gülümsedi.

"Hoş geldin ölüm buyur otur/ ... ben bir rüzgarım, özgürlük rüzgarı/ bir yüreğim, özgürlük yüreği taşıyorum."

... Bir kâğıda yazarak her yüreğe ulaştırdığı şairce...

Dolaysızca

Ferhat Ali

Mao'yu anlamak ve uygulamak

Geleceği hazırlamak için yola koyulan herkes, ısrarla Mao'dan öğrenmelidir. Zira Mao, Marksizm-Leninizm biliminde ulaşılan son aşamayı temsil etmektedir. Özellikle genç kuşağın bu işi titizlikle yerine getirmesi fevkalade önemdedir. Mao referans alınarak rota belirlenmelidir. Ölümünün 18. yıldönümü, Mao'yu anlamak ve uygulamak için, eksikliklerden, hatalardan ve düşüncel tahribattan kurtulmak için bir vesile olsun istiyorum. Mao'nun bu ölüm yıldönümü, teoride ve pratikte Maoçuluğun döne döne yaşam bulduğu, dağda ve şehirde yankılandığı yıl olsun.

Zihinlerin çöleştirildiği, burjuva yaşam tarzı ve ideolojisinin gölgesinin büyük bir ağırlıkla toplumun üzerine çöktüğü, kapitalist zehirin her yana sızdığı, at iziyle it izinin birbirine karıştığı ve ideolojik bir kargaşanın sürüp gittiği emperyalist "yeni dünya düzeni" koşullarında, Mao zarurettir. Bu, geçen her gün daha da hissedilmektedir.

Neden Mao?

Emeğin köleleştirilmesine dayalı gerici ve faşist iktidarlara karşı başkaldırının adıdır Mao. Emeği burjuva-feodal boyunduruktan kurtarmanın yol göstericisidir Mao. Ve Mao devrimi sürdürmenin adıdır. Günün birinde proletarya ayağa doğrulacaksa eğer ve kirlardan kentlere doğru akan insan seli Öncü'nün rehberliğinde akacaksa eğer bu ancak Mao'nun üstünlüğü öğretisiyle mümkün olacaktır. Bundan dolaydır ki Mao yakıcı bir ihtiyaçtır, pusuladır. Proletarya ve komşularına mazlumlar dünyasına yön veren pusula.

Mao'nun göçüp giderken geride bıraktığı miras, devrimin hazırlanışında, devrimde ve sonrasında muazzam derinlikte bir kilometre taşıdır. Ve asılan bu mirası kullanabilmektir. Marksist teori, Mao'yla eksiksiz tamamlanışa doğru sıçrama yaparak gelişmiş, ilerlemiş, zenginleştirilmiştir. Teorinin kimi dar, eksik, sığ yanları Mao'yla aşılmıştır. Elbetteki Mao, bu işi, milyonların on milyonların zengin deneyiminden, S. Birliğindeki işbaşına gelen revizyonizimden, Macaristan olaylarından ve ülkesi pratiğinden yola çıkarak yerine getirmiştir. Yoksa teori ona gökten inmemiştir. Eğer Mao'nun adı bugün ezilen ve sömürülenlerin barikatından yankı yapıyorsa, bu, onun sınıfın titanları ve bağlaşıklarına bıraktığı zengin mirastandır. Bu miras, geleceği yaratmada, yeni insan tipini şekillendirmede, mevcut duruma saldırmada ve burjuva-gerici devrime karşı dalgakıran oluşturmada dayanacağımız teorik temeldir.

Nişin Mao?

Çünkü Mao, insanlığın büyük yürüyüşünde proletaryayı ve "alt-takiler" i 21. yüzyıla taşıyan köprüdür. Mao eşiği aşılardan yeni dünyaya adım atmak olanaksızdır. İnsanlığın yürüyüşünde göreliler gerilemeler, geri çekilmeler, zikzaklar her zaman olmuştur, bugünde olacaktır. Özgün mecradaki bu gerilemeler ve geri dönüşler ancak Mao'nun bütünlüklü teorisi temel alınarak aşılabılır.

Nedir Mao'nun bütünlüklü teori paketi?

Bu teorik paket, herşeyden önce emperyalizm ve dünya gericiğini alttlemenin yolunu, yöntemini göstermektedir. Bu paket, paranın iktidarına dayalı düzenlerin ancak prolaterya öncülüğündeki namlunun kudretiyle yerle bir edileceğini işaret etmektedir. Sınıf çelişkilerinin eninde-sonunda proletarya diktatörlüğüne götürüleceği de bütünlüklü teorinin köşe taşı oluşturmaktadır. Ve daha da önemlisi bu teori, sınıf çelişkilerinin proletarya diktatörlüğüne götürüleceği marksist teziyle yetinmemekte, prolaterya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme ünlü teziyle eksik, sığ ve dar yanlarından arındırılmaktadır geleneksel güzergah.

Mao'nun öğretisinin bütündeki, geneldeki vazgeçilmez zorunluluğu, özellikle, sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal statüdeki ülkelerde aciliyetini çok daha fena halde dayatmaktadır. Dolayısıyla, Türkiye-Kürdistan'lı devrimciler için Mao'nun teorisinin dayatıcılığı apaçık gerçektir. Bu gerçeğe varmanın yolu ise, Mao'yu anlamak ve uygulamaktır.

Nasıl anlamalı ve uygulamalıyız Mao'yu?

Mao'yu anlamak demek, onun marksizmin üç saç ayağından bilime yaptığı katkıyı öğrenmektir. Marksist-ekonomi-politik, marksist felsefe ve bilimsel sosyalizm sorunlarında gelişmenin yeni koşullarını, sınıf mücadelesinin, özgün unsurlarını hesaba katarak bilime kattığı yeni ve özel olanı incelemek, araştırmak ve öğrenmektir Mao'yu anlamak demek. Bu inceleme, araştırma Feuerbach gibi bir köy (yada kent) evine kapanarak değil, sınıf mücadelesinin sınırsız pratiğinde ve esas olarak da gökğörütüsünü andıran tetik sesleri arasında yapılırsa çok daha anlamlı ve değerli olur. Sınıf mücadelesine hizmet etmeyen hiçbir araştırma-inceleme devrimci tarihe yararı hesabına katılamaz. Bu bir.

İkincisi, Mao'yu uygulamaktır. Eğer teori, pratiğin örsünde dövülmezse, döne döne ve ısrarla yinelenmezse, doğru teori bile boş bir söz olmakta öteye gitmez. Mao'yu anlamak birinci adımsa onu uygulamak ikinci adımımız olmalıdır. Anlamamanın, öğrenmenin, incelemenin sınırı yoktur. Teoriyi uygulama aşamasında onu daha iyi anlar, daha anladıkça, daha iyi uygular, daha iyi uyguladıkça daha iyi anlayacağız...

Bugün, ülkemiz toprağında, yokluk, yoksulluk ve açlık koşullarında, vahşet, soykırım, kan, kin ve kurşun koşullarında Mao'yu uygulamamanın en yüce, en ehemmiyetli, en gerekli yolu, "eleştirinin silahına" sarılmak, devrimci silahlı mücadelede sebat etmek, dağlara çıkma ilkesini başımızın tacı haline getirmekten geçer. Geleceği hazırlamak için en güçlü kaldıraç budur. Ezilen sınıfların dinmek bilmeyen elementar öfkesi en iyi bu yolla, halk savaşçı yoluyla dile gelebilir.

Mao'yu anlamak ve uygulamak, kaçamaklara sapmaktır, Maoist görüntülü sözlerin ortasına gizlenmeksinin kararlılık ve saldırgan ruhudur. Anın özgül taktiğinde, stratejik devrim sürecinde bize bunu emretmektedir. Tarihe hükmetmenin, kabullenilebilir Öncü olmanın, sokağı arkamıza almamız bundan başka yolu yoktur, olamazda.

Mao'cu teori Kaypakkayaca ülke somutumuzda kaynaştırmıştır. Öncü tarafından özgün aşamanın taktiği de saptanmıştır. Ve öncü merkezi görevi işaret etmiştir, bu görev kuzul siyasi iktidariar için gerilla savaşına nağrısıdır.

Ve işte Mao en iyi, en görkemli, en soyul bir biçimde bu nağrada anılmaktadır. Mao'nun 18. ölüm yıldönümü bu nağranın derinliği ve genişliğine kök saldığı yıl olsun ve Maoçuluk ülke toprağımızda tapılacak yeni yeni sınıfların istiyorum.



Zorlu bir işin yorgunluğunu bitkin tadında çayı yumudlamak nede...

Tuzla, Koşar'a mezar olacak

Kartal/ Özgür Gelecek- Tuzla Organize Deri Sanayii de bulunan Bizon Deri Sanayi işçisi polis-jandarma ve işverenin yoğun baskısı sonucu üye oldukları Deri-İş Sendikası'ndan istifa ettirildi. Bizon deri işçisi emeğin hakkını savunmak için bir süre önce Deri-İş Sendikası'na üye olmuştu. Bu durumu öğrenen Tuzla Organize Deri Sanayii'nin patronu Turgut Koşar "benim işyerimde böyle şeyler olmaz" diyerek işçiler üzerinde terör estirmeye başladı. İşçilerin örgütlenmesinden rahatsız olan Koşar, jandarma nezaretinde işçileri zorla otobüslere bindirip notere götürür. Burada işten atma tehtidinde bulunarak, işçileri sendikadan istifa ettirir. İşverenin yoğun baskısı altında kalan Bizon Deri işçisi, jandarmanında baskısıyla geri adım atar. Ancak bu olayların ardından Bizon işçisi baskılara karşı sendikalı olmak istediklerini 1 Eylül günü tekrar vurguladı.

Kim bu Koşarlar?

Alaattin Koşar, komprador burjuvazinin bekçiliğini üstelenenlerden, Deri İşverenleri Sendikası Genel Başkanı. Deri işverenleri üstünde baskı oluşturarak, sendikayı işyerlerine sokmama doğrultusunda sık sık uyarılarda bulunur. Turgut Koşar, ayrıca Tuzla Organize Deri Sanayi İşverenleri derneğinin Başkanı. Kısaca Koşar ailesi Kazlıçeşme'den bu yana baskı, yıldırma, susturma vb. politikalarıyla kendi kanunlarını uyguluyor. Bir işçinin deyimiyle "Koşar ailesi Tuzla Organize Deri Sanayii'nde top koşturuyor." Ve ardından hemen ekli-

yor: "Karakolla işbirliği içerisinde yapıyor- yaptırıyor bunları."

Deri işçisi Koşar terörünün devam ettiğini, gayri-resmî yollardan para kazandıklarında vurguladı. Dernek kaşesi altında, Tuzla Organize Deri Sanayii'ne girişte orta büyüklükteki araçlardan 100 bin, Tır gibi büyük araçlardan 250 bin lira para kesiliyor. Koşar ailesine dermenin zamanının gelipte geçtiğini belirten Tuzla deri işçisi, 1 Eylül günü Bizon Deri'ye yürüdü. Deri işçisinin yanısıra Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya, Genel Başkan Yardımcısı Selahattin Gökdemir ve Aydınli Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi Koşarların faşist uygulamalarını protesto ederek yürüdü. işçi ve emekçi düşmanlarına karşı deri işçisi, yürüyüş boyunca şu sloganlarla cevap verdi. "Tuzla Koşar'a Mezar Olacak!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Birlik-Mücadele- Zafer!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Kahrolsun İşçi Düşmanları", "Gelecek Elleri-mizdedir"

İşçisini zorla otobüse bindirip, noterde istifa ettiren Turgut Koşar ve ailesinin deri sanayinde top koşturmasına karşı çıkılarak, direnmenin, cevap vermenin zamanı olduğu. İşçilerin en basit haklarına bile tahammül edemeyen işveren Koşarlar'a Tuzla'nın mezar olacağı bir kez daha öfkeyle belirtildi.

Bizon Deri önünde yapılan konuşmada Musa Selvi "hiçbir hakkın kendinden verilmeyeceğini, daha iyi haklar elde edebilmek, haklarımızı korumak için, mutlaka sendikasızsız olan arkadaşlarımızın sendikalı olması gerektiğini" belirtti. Tuzla Organize Deri Sanayii'nde tüm



İşçiler örgütlenmenin ne kadar önemli olduğunu şimdi daha iyi anlıyorlar

deri işçisinin sendikalı olmasıyla sağlanacak" dedi. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya ise konuşmasında "bir dönem özel sektörde sendikalaşma en yoğun olarak deri işçisi arasındaydı" dedi. Yener Kaya, Koşarlara atıfta bulunarak "Kendini modern işveren gösteren, yasalara, anayasaya saygılıym di-

yen işveren kendi işyerindeki işçiler sendikalı oldu diye baskılar yaparak, istifa ettirdi. Tuzla'da bütün işyerleri sendikalı olana kadar mücadele edeceğiz. Kapitalist ülkelerde işçiler haklarını örgütlü mücadeleyle kazanıyor, koruyor. İşverenin işçilerin haklarına dokunmaması, gaspemesi gerektiğini yoksa bunun ce-

vabını gayet iyi vereceklerini" diyerek sözünü bitirdi. İşverenleri uyaran sendikacılar mücadeleyi haklarını alana kadar her yerde her zaman devam edeceklerini, dinlenişlerini artık alanlarda da sürdürceklerini belirterek hiçbir gücün sendikalaşmayı engellemeyeceği, tekrar vurgulayarak dağıldılar.

Türk-İş yine uzlaştı: İşçilere para yerine bono ödemesi

Haber Merkezi- Hükümete ait kamu kesiminde çalışan işçilerin enflasyondan doğan üçüncü ve dördüncü dilim zamlarının uygulanması için hükümetle Türk-İş arasındaki görüşmeler uzun sürüyor devam ediyordu. Bu amaçla hükümet Türk-İş'e yeni bir öneri sunmuştu. Bu teklife göre enflasyona endeksli zam farklarının 5 ay sonrasına toplu olarak çek şeklinde ödemesi söz konusuydu. Örneğin haziran da zam farkını hak kazananlar 1 Kasım'da 5 aylık farkı çek şeklinde toplu olarak alacaklardı. Bu öneri Türk-İş Başkanlar Kurulu'nca da kabul edilmişti. Hükümet daha sonra yaptığı açıklama üzerine ise anlaşmayı fesh ettiğini, ancak ay takaslar şeklinde ödeyebileceklerini açıkladılar. Bu durumda hükümetin yeni teklifiyle ödemeler bir yıl gibi bir sürece sarkmış oluyordu. Zaten dizginlenemeyen enflasyon ve hayat pahalılığı gerekçesiyle hak edilmiş olan işçi alacakları tekrar bir kez daha enflasyon karşısında sıfırlanması anlamına geliyor.

Sendikalar, bir yandan iş sözleşmelerinden doğan enflasyon oranındaki dilim zamların ödenme talebini öne sürerken diğer yandan hükümetle uzlaşma yolları aramaktan da geri durmuyorlar. Kah "iş güvencesi" verilmesi halinde kaftoplu sözleşmelerde daha "makul" zamlarla idare edebilecekleri mesajı veriyorlar. Bu şu anlama geliyor; "midyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olma" taktiğidir.

İlk pazarlık aşamasında "Mahkemeye gideriz, meydanlara çıkarız", "Taban bizden sinyal bekliyor. Hükümetin tavrı son derece üzücü. Bize meydanları dolduruyor, biz de o meydanları dolduracağız. Başka da çaremiz kalmadı." gibisinden tehditler savuran Türk-İş Başkanı Bayram Meral nihayet yelkenleri suya indirmeyi yeğ tuttu.

Böylece 700 bin işçinin toplu iş sözleşmelerinin enflasyona endeksli zam ödemesi toplam 38 trilyon lira, bunun yarısından fazlası vergi ve sigorta primi olarak geri ödeniyor. Kalan 6 aylık net alacağı 15 trilyon lira, para yerine bono şeklinde ödenecek. Türk-İş'in hükümetle anlaşmasını, Genel Maden-İş, Tek Gıda-İş, Liman-İş, Türk Harb-İş, Seluloz-İş, Petrol-İş ve Tümtis sendikaları ortak bir basın açıklaması yaparak kınadılar ve utanç verici olarak nitelediler.

Hükümeti "devirmeyi" düşünen, "IMF'ye TUSİAD'a ve Odalar Birliği'ni bırakıp biraz da işçilere kulak vermelidir" diyen sendika ağaları; Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz nedeniyle işçi hakkının uzun vadeli taksitle bağlanarak ödemesini kabul etmiş oldu. Böylece her zamanki gibi, işçilerin ekonomik taleplerinin bile yanında olmadığını, sınıf uzlaşmacı yüzünü gösterdi. İşçi sınıfı adına sendika ağaları bir kez daha özveride bulunmuş oldu.

Öte yandan son günlerde Türk-İş içerisinde "emekten yana siyasi partinin gerekli olup olmadığı" şeklinde tartışmalar, seminerler yapılıyor. Hatta bu yönlü sendikalara çağrı yapıldığı ve bir sonucun çıkması durumunda Türk-İş Başkanlar Kurulu'na götürüleceği açıklaması yapılıyor.

Türk-İş Genel Başkan Danışmanı Yıldırım Koç konuyla ilgili yaptığı açıklama şöyle: "Sosyal demokrat siyasal hareketler büyük bir çöküntü içindedir. İşçi sınıfının siyasal önderi olma iddiasındaki öncücü grupları ise (hele illegal ve silahlı mücadeleyi savunuyorlarsa) kanımca kitlenin güvenliğini sağlaması söz konusu değildir..."

Yine aynı zat "... DYP mi yoksa sosyalist parti mi dersiniz, DYP mi yoksa DYP mi yoksa kendinizi işçi partisi mi dersiniz"



Bayram Meral

cevabı işçi partisi oluyor." diye açıklıyor.

Böylesi çabalar açıktır ki işçi sınıfının mücadelesini düzen içerisinde tutma çabalarından başka bir anlam ifade etmiyor. Koç, daha geçenlerde Ankara'da Aras Korgo işçilerinin işten atılmasının ardından direnişe geçerek binayı işgal etmeleri üzerine polis ve andarmenin göz yaşartıcı bomba atarak içeri girmesini unutuyor. İşçileri yaka paça döverek gözaltına alınmalarını unutuyor. Bütün bunların yaşandığı bir ülkede sınıfın örgütlenme ve mücadele biçiminin densesnel koşullara uygun olması gerekir.

Türk-İş içindeki sendika ağalarının tavırları, egemen sınıf partileri içerisindeki patronların, patron partileri kurması girişimine benzer. Sanki mevcut egemen sınıf partileri onların çıkarlarının sözcüsü değilmiş gibi. Son söz olarak işçi sınıfının ve ezilen emekçi halkların çıkarları ehven-i şeri tercih etmede değil, işçi-köylü temel ittifakına dayalı demokratik halk iktidarı özlemini duyan proletarya partilerinin örgütlenerek mücadele yapmalarını bekliyoruz.

SUSER işçileri sokağa atıldı

İstanbul/ Özgür Gelecek- İSKİ belediyesine bağlı SUSER'in kapatılması ve işçilerin sokağa atılması ile işçiler yasalardan doğan haklarını alıcaya kadar direnmekte kararlılar. İşyerlerinin kapatılması ile işçiler direnişlerini çeşitli şekillerde sürdürüyorlar. Daha önce işyeri önünde oturma eylemi yapan işçiler yasal olan her yöntemi denediler. Ama yasalardan doğan ve toplu iş sözleşmelerinde de yer alan 39/A-B-C maddelerinden doğan haklarını alamadılar. Bunun üzerine yine devletin kendi koyduğu bir yasaya kendisinin uymadığı bilindiği halde, hükümetin oluşturduğu kriz masası uygulamasına dayanarak 31 ağustosta işçiler bölge çalışma müdürlüğüne giderek dilekçe verip hak aradılar.

Bilindiği gibi kriz masası hükümetin isten atılan işçilerin durumunu değerlendiren ve sözde haksızlığa karşı olan göstermelik bir yasa. Aslında bu yasanın da işçiyi değil patronu koruyan bir yasa olduğunun farkında olan işçiler bu yasa için şöyle diyor; "Devlet önce işten atıyor sonra acaba doğrumu atmışım, yanlışımı gel bir inceleyeyim diye işçileri alay ediyor. Bu bir komedidir."

Ayrıca diğer bir işçi ise "kriz masası yasası hakkında şu belirlemeleri şöyle diyor. "Kriz masasının işçiden yana tavır alacağı söylenemez ve düşünülemez. Fakat bütün bunlara rağmen çalışma bakanlığına başvurarak "işyerini keyfiyetinden doğan mağduriyetlerinin giderilmesi ve patronun kendi koyduğu ve birlikte imzaladığı yasalara uymasını" talep eden dilekçelerini verdiler. SUSER'in bağlı bulunduğu TES-İŞ sendika yönetiminde alınan bu karardan sonra çalışma bakanlığı önünden sesizce dağılmaktaydı fakat işçilerinde zorlaması ile Çalışma Bakanlığı önünden Yenikapı'ya kadar yürüdü. Yürüşün boyunca şu slo-

ganlar atıldı "İstifa yok, direniş var", "İşçi Kıymına Son" Ve Bülent Ecevit'in "İstifa Yok, Direniş Var" sloganı ile işçiler yasalardan doğan haklarını alıcaya kadar direnmekte kararlılar. İşyerlerinin kapatılması ile işçiler direnişlerini çeşitli şekillerde sürdürüyorlar. Daha önce işyeri önünde oturma eylemi yapan işçiler yasal olan her yöntemi denediler. Ama yasalardan doğan ve toplu iş sözleşmelerinde de yer alan 39/A-B-C maddelerinden doğan haklarını alamadılar. Bunun üzerine yine devletin kendi koyduğu bir yasaya kendisinin uymadığı bilindiği halde, hükümetin oluşturduğu kriz masası uygulamasına dayanarak 31 ağustosta işçiler bölge çalışma müdürlüğüne giderek dilekçe verip hak aradılar.

İşyerinin kapatılması ve işçilerin muhatap alacağı kimse olmayışı nedeniyle Valliğe ve oradaki emniyetle bildirilen işçi eylemlerine yine polis barikatı ile karşılaştı. İşyeri önüne gelen işçiler önünde oluşturarak çembere alan polis işçileri işyerlerine sokmadı. Sendika yönetiminin işçi temsilcileri ile polisin 1 saat süren görüşmelerinden sonra işyerine girebilen işçiler ancak işten atılan işçilerin bordrolarının ödenmesinde yardımlaşık olanlarında düzeltilmesi ilgili işlemlerin yapılması koşulu ile içeri alındı. İşyeri önüne gelen işçiler orada halaylar çekerek haklarını alana kadar direneceklerini belirttiler.

Daha önceki görüşmelerde Tayyip Erdoğan'ın "İstifa edin, minatınızı alın" söylemine karşılık işçiler istifa etmeyeceklerini atılmalarına karşın tazminat almamaları, işlerini istediklerini söylüyorlar. Tayyip Erdoğan ise zaman mahkemeye başvurun diye reyeye gidiyorsanız gidin diyor. Çünkü işyerini kapattı işlerini borjelerinden aldı. İşçiler bununla bir şey yapamayacak. Fakat işçiler şimdiye kadar yeterli bir çalışma ve komite oluşturarak eylem bir eylem gerçekleştiremediler. Son zamanlarda oluşturulan işçi komiteleri ise birkaç inasını kapsayan işçilerin tamamından kopmuş kili bir biçimde sürdürülemez. Bütün bunlardan sonra işçiler işyerinden atmayı "başaran" verene karşı yeterli bir eylemle mücadele yürütülemedi.

Aras kargo işçisi işgali yaşadı

Haber Merkezi- Patronun haksız uygulamaları ve işten atılmaları karşısında iki aydır direnişte olan Ankara'daki Aras Kargo işçileri 28 Ağustos'ta Ankara-İstanbul yolu üzerindeki Aras Kargo Ana Dağıtım Merkezini işgal ettiler. İşe geri alınmalarını ve sendikalarının (Nakliyat-İş) kabul edilmesini istedikleri. Dağıtım merkezine giren 40 işçiye içerdeki 80 işçinin de katılımıyla gerçekleştirilen işgal eylemi sonucunda binanın içindeki tüm belgelere el koyan ve şirketin taşıma araçlarına benzin dökerek etraflarını saran yaklaşık 100-150 asker içeriyi girmesini engellemek için gerekirse binayı yakacaklarını söyleyen işçiler işgal ettikleri binaya "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın İşçilerin Birliği" pankartlarını astılar. Binayı işgal eden işçiler, şirketin yönetim elemanlarından 5 kişiyi; Aras Kargo Ankara Bölge Teknik Müdürü Hikmet Mutlu, Aras Kargo Genel Müdürü Aslan Kut'un kardeşi Diyarbakır Teknik Müdürü Tahir Kut ve Ankara Bölge Teknik Müdür Yardımcısı İsmail Özgenç ve 2 kişiyi daha rehlin aldılar. İl Jandarma Alay Komutanlığı ve çevik kuvvet tarafından ablukaya alınan işçilerin işgal ettiği binanın elektrik ve suyunu keserek ve haberleşmesini engellemek için her türlü desteği engelleyerek işgalci işçilerle dayanışmaya gelen ASKİ ve Büyükşehir Belediyesi işçileri üzerinde saldıran işçilerin birlik mücadelesini desteklemeyi amaçladılar. İşçilere destek amacıyla gelenlere ise işgalin 3. günü Jandarma saldırısı ile halkın desteği kırılmaya çalışıldı. İşgalin 5. günü ise içeriye gözyağartıcı bomba atarak giren Jandarma, içeride bulunan 103 işçiyi gözaltına alırken ertesi gün bir kısmını bıraktı. Gözaltılar üzerine aileler ve Nakliyat-İş Sendikası Güvenparka bir basın açıklaması yaparak "Dünya Barış gününde" yapılan bu saldırıyı kınadılar. Gözaltına alınan işçilerin büyük bir çoğunluğu Adli Tıp'tan 5-10 gün arası değişen raporlar aldılar. 47 direnişçinin 35'i 5 Eylülde savcılığa serbest bırakıldı. 12 işçi ise daha sonra serbest bırakıldı. Ertesi gün sendikada basın toplantısı yapılarak devletin ve kolluk güçlerinin keyfi tutumları protesto edildi. Ve sorun "tek tek patronlar sorunu olmadığı sistem sorunu"



Aras Kargo işçilerinin yaptıkları işgal, işçi eylemliliklerine yeni bir boyut kattı

nu" olduğuna değinilen konuşmalar yapıldı.

Direnış süresince İHD ve HADEP, BSP, DKÖ'lerden devrimci-demokrat çevre ve sendikalarından dayanışma amacıyla destek verildi. Ayrıca direniş desteklemeye gelen aileler ve işçiler işyeri çevresinde çeşitli sloganlar atıp halaylar çektiler. Öte yandan işçilere destek vermek için olay yerine gelen İHD Genel Başkanı Akın Birdal'ın Başbakan Tansu Çiller, Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın, İşçileri Bakanı Nihat Mençese, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Azimet Köylüoğlu ile görüşme girişimleri de başarısız oldu.

Direnışe çok kararlı ve hazırlıklı başlayan Aras Kargo işçileri işgal ettikleri binayı Jandarma, Çevik Kuvvet, panzerlere haberleşme, elektrik, su, yiyecek ve dışardan herhangi bir desteğin gelmesi engellemelerine rağmen 5 gün ellelerinde tutabildiler. Direnişin 3. günü Jandarma saldırılarına karşı binayı

yakma tehdidinde bulunarak "ölmek var dönmek yok" sloganları atılan eylemde direnişin gününü biraz daha uzatılar. Bu sırada işçilerin durumuyla ilgili Uluslararası Çalışma Örgütü(ILO)'ya başvurular ve Aras Kargo işçilerinin bağlı bulunduğu sendika DISK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'nın işvereni uyaran açıklamaları oldu. Direnişin 4. günü İstanbul ve İzmir'deki Aras Kargo işçileride direniş destek verdiler.

İzmir'de Aras Kargo çalışanlarının ziyaretine çıkmaları engellenirken İstanbul'da DISK'te örgütlü olan Nakliyat-İş sendikasına bağlı yaklaşık 50 işçi Aras Kargo Bölge Müdürlüğü önüne siyah çelenk bırakarak bir açıklama yapıp Ankara'daki işçi arkadaşlarını desteklediklerini belirterek şu sloganları attıkları öğrenildi. "Yaşasın Ankara Direnişimiz, Yaşasın İşçilerin Birliği" Ayrıca Ankara'da Bel-Beton işçileri de işgalci işçilere destek verdiler. Direniş'in 5. günü yakla-

şık 400 askerle etrafı sarılan işyerinin duvarları panzerlerle yıkıldı. Özel tim ve polis içeri girerek, direnen işçileri zorla sürükleyerek binadan çıkarıp, ellerini kollarını bağlayıp otobüslerle götürdüler. İstanbul, İzmir'deki Aras Kargo işçileri olayı protesto ettiler. Ayrıca Aras Kargo'da işçi kıyımı hala sürüyor. İşten atılan arkadaşlarını destekledikleri için 3 Eylül'de 28 işçinin daha işten çıkarıldığı ve 53 Aras Kargo işçisini halen Demetevler İl Jandarma Komutanlığı'nda gözaltında tutulduğu öğrenildi. Ardı arkası kesilmeyen işçi kıyımının 5 Eylül'de de İstanbul Alibeyköy Aktarma Merkezi'nden 29 kişinin çıkarılması ile devam ettiği öğrenildi. 140 işçinin çalıştığı Aktarma Merkezi'nden atılan işçilerin atılma nedeni ise Ankara Aras Kargo'daki direnişçi işçilere destek amacıyla 1 Eylül'de vizite eylemi yapmaları. İşçi sınıfı yenilgi ve kazanımlardan ders çıkarmayı öğrenecektir.

Tüm Sağlık-Sen 1 Nolu Şube Olağanüstü Kongresi yapıldı

Haber Merkezi- 10.9.1994 tarihinde Tüm Sağlık-Sen 1 Nolu Anadolu Şubesi, 2. Olağan Kongresini Süreyyapaşa Hastanesi Anfisi'nde 218 delegenin 110'unun katılımıyla gerçekleştirdi. Kongre başlamadan önce, Tüm Sağlık-Sen'in eylemlilikleriyle ilgili bir slayt gösterisi ilgiyle izlendi. Eski yönetimin faaliyet raporunun okunmasından sonra faaliyet raporu oklandı. Okunan raporda ve konuşan eski yönetim elemanları görevlerini tam anlamıyla yerine getiremediklerini, yönetimin 2-3 kişinin omuzlarına bıraktığını ifade ettiler. Adaylar belirlendi. 2 tane grup liste çıktı. Eski yönetimin de içinde bulunduğu bir liste ve "Düzen sendikası değil, sınıf sendikası" adı altında programlarını, çalışma biçimini ve ilkelerini bir broşürle açıklayan belli anlayışların destek verdiği 2. liste vardı. Daha önceden 2. liste de hareket eden, bu çalışma içine katılan (?) bazı çıkar düşkünü anlayışlar kendilerinin inisiyatifinde 3. bir liste çıkararak orada bulunan delegelere dağıttı. Yaptıklarının devrimci anlayışlara yakışmadığı, küçük hesap ve çıkarlarla insanların bir yere gelemeceği, sendikal mücadelenin bugün her zamankinden daha çok birlik ve dayanışma ruhuna sahip olması gerektiği vurgulandı. Kafaları karışan ve moralileri bozuk olan delegeler bu tartışmalardan sonra olumsuz havaları dağıttı. Yapılan oylamadan sonra Oya Okan, Yazar Kılıç, Arzu Atabek, Mehmet Emin Karadana, Selçuk Görmez, Nazife Kaya, Neriman Olmez, Selma Okkaoğlu, Özkan Toy Şube yönetimine seçildiler.

Altmış'ında gelen eylem

Haber Merkezi- Üç aydır bir gözümüze çarpan, çeşitli bankaların önündeki emekli kuyrukları, artık yeni bir boyut kazanmaya başladı. Devletin birçok alanda olduğu gibi, bu alanda da zorlandığı ödemeler yüzünden birçok yaşlı insan bu kuyruklarda bayılmış, hastalanmış, hatta can vermişti. Fakat tüm bu haksızlıklara ve acı sonlara rağmen yıllarca ses çıkarmadan "kaderlerine" boyun eğen bu birey kalabalığı artık yeter demeye başladı. 9 Eylül'deki zam farklarını ve vergi iadelerini, Çalışma Bakanı Nihat Matkap'ın söz vermesine rağmen alamayan işçi emeklileri, yılların suskunluğunu yavaş, yavaş eylemlere dönüştürerek kırıyor. Eylemler Türkiye çapında yayılmaya başladı. Manisa'da bulunan emekliler sabahın erken saatlerinden beri beklemelerine rağmen ödeme yapılmayınca Ziraat Bankası'nın camlarını kırdılar. Slogan atarak yürüyüşe geçen emekliler çevre bakanı Rıza Akça'nın evinin önünde protesto gösterisi gerçekleştirdiler. Bu arada SSK emeklileri de vergi iadesi ve zam farklarının ödenmemesi üzerine Bursa Valiliği'ne yürüdüler. Vali Rıdvan Yenişen ile görüştüktan sonra dağıldılar. İstanbul'da ise maaşlarını almak için bankaya gidip de oradaki görevliler tarafından tartaklanınca Şişli Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundular.

Ekonomik kriz işçiyi çıkarmak için moda!

Kartal/ Özgür Gelecek- Yakacak yolu üzerindeki Mehmet Gazioğlu Alüminyum fabrikasında 85 işçi keyfi olarak işten çıkarıldı. İşçilerin bütün sosyal hakları '94 yılının ilk ayından beri kesilmiş. Gece-gündüz 12 saat çalışarak emeğini satan Mehmet Gazioğlu Alüminyum Fab. işçisi, kapı önünde beklemeye. Ekonomik kriz bahane edilerek 94 yılının ilk aylarında başlatılan uygulamalar işçiler arasında huzursuzluk yaratır. Bir dönem 30 işçinin çalıştığı fabrikada, işveren eski işçisine tazminat vermemek için teker teker çıkarır. İşveren fedailerine, bekçilerine, mühendislerine şunu der: "Biz bunları toplu olarak çıkararak tazminatları yüksek tutabiliriz, veremeyiz. Bunları en ufak hareketinde tekmeleyp çıkaralım" diye emir verir. Başkalarının yoğunlaştığı işyerinde, işçilerin son bir kaç aydır sigorta ve mesai paralarını ödenmemesiyle, işçiler bu durumu sorun haline başlarlar. Fabrika Personel Müdürüne "neden böynünle yapıyorsunuz" diye şikayetler gelen ve Personel Müdürü iki işçiyi yaka-paça sokağa atar. Ve kısaca bir süre sonra 85 işçi kapı

önüne konur. İşyerine gelmeye devam eden işçiler kapıdan içeriye alınmaz. İşyeri önünde beklemeye başlayan işçi iki gün sonra, evlere gönderilen tebligatta işçiler 17 maddeden atıldıklarını öğrenirler. Gönderilen tebligatta şunlar yazılır: "25-08-1994 ve 26. 08.1994 tarihlerinde, yasa dışı aykırı olarak üstüste 2 iş günü mazeretsiz olarak çalışmayarak ve iş butoplu eyleme dönüştürdüğünüz tespit edilmiş, bulunduğundan 1475 sayılı iş kanununun 17. maddesi 2 bendi fıkrası gereğince iş akdiniz fesh edilmiştir." Mehmet Gazioğlu alüminyum Sanayii adına imzalı tebligatta, işçilerin öfkesi büyük. Kapıdan içeriye alınmayan işçiler, bunu kendilerine karşı kullanmalarına çok şaşırılmış "Hem işçiyi fabrikaya almıyor, hem de iki gün işe gelmediler diye bahane gösterip işten çıkarıyor. Bu hangi ahlaka, hangi anayasaya sığar" diye öfkelerini dile getirdi. Polis tarafından işçiler azarlandıklarını belirten alüminyum işçileri, Kartal emniyetinin satılması olduğunu, komiserin parça parça beklemeleri halinde "hepinizi topluyor" diye tehdit edildiklerini söyledi. Günde 12 saat çalıştıklarını ve izinlerinin



İşten çıkarılan işçiler fabrikanın önünden ayrılmıyorlar

bile olmadığını söyleyen alüminyum işçisi işini ve parasını istiyor. "Hakkımızı istiyoruz diye, bize terörist diyorlar" diyen işçiler şaşkınlık içinde. İşçiler arasında örgütlü bir gücün olmaması olumsuzluğunu barındırıyor. Kamuoyu oluşturamadıklarını ama, sosyalist basına duyarlıları konusunda tesekkür ettiler. "Daha önce sosyalist basından gelecekte bu muhtemel işçiler bekli-

davranmamış. Bu noktada özür dilediklerini ve not düşmemizi istediler. Mehmet Gazioğlu alüminyum işçisi işini, hakkını parasını alana kadar beklemeye devam edecek. 2. Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün ilgisiz kalması devlet düzeninin, kimin düzeni olduğu işçiler tarafından ayrıma varılmış. Patronla mahkeme, fabrikaların önünde bekleyişler

“Alan hakimiyeti” taktiği

Bir süreden beri, devletin ve özellikle Genelkurmayın, basına ve kamuoyuna yaptıkları açıklamalarla gerilla savaşına karşı başarı kazandıkları haberleri veriliyor. **Bu taktikle işini biteceğiz.... sonu geldi...** dedikleri ve bunun uygulanan askeri taktiğin sayesinde olduğunu ve bu taktiğin başarılı sonuçlar verdiğini durmadan yenileyip duruyorlar. Böylece ulusal mücadelenin ve devrim mücadelesinin belini kırdıkları balonunu uçurarak, kendi mantıkları çerçevesinde, bunu siyasi-ekonomik **“hamlelerle”** pekiştirmeye çalışacaklarını açıklıyorlar.

Soruna yaklaşırken, önce taktikten başlamak gerekiyor kanısındayız. Çünkü süren savaş bir yönüyle **“taktikler savaşı”**dır. Hangi tarafı, objektif durumu kavrayıp ihtiyaçlarına cevap verebilecek, pratiğin sorunlarını çözebilecek, doğru taktiği tespit edip uygulayacaksa o taraf stratejik başarıya bir adım daha yaklaşmış ve özgül koşullardan savaşı bir adım daha kendi sınıf menfaatleri doğrultusunda zafere yaklaştırmış olacaktır. Bu yönüyle savaşlarda taktiğin önemli bir yer tuttuğunu, bilmek düşmanı her değişik taktiğini yakinen izlemek, vazgeçilmez koşuldur. Bunu böyle kavramamak, başarısızlığı başından kabullenmek anlamına gelir. Taktik **“24 satte bile değişebilir..”** özelliğiyle, ileri ve geri çekilmelerde, dalgalanmalarda durumu objektif bir gözle yeniden değerlendirmeyi gerekli ve zorunlu kılar. Bu anlamda taktiğin esas ana konusu, devrimci durumdaki, inişler-çıkışlar zemini üzerinde yükselirken, savaşın pratiğinde ise bir süreç içerisinde tek tek parçalardaki durumu ele alıp, değerlendirir ve koordinasyonu sağlar. yine bilindiği gibi askeri taktikler, siyasi taktiğin bu alandaki aldığı biçim ve uyarılmasından başka bir şey değildir. Bunu P. partisi inceler ve belirler.

Bütün taktikleri gibi, egemen sınıfların bu taktiğinin kendisini en bariz bir şekilde hissettirdiği alanlar açıktır ki, savaşın fiiliyatta sürdüğü bölgeler ve askeri alanlar olmaktadır. **“İlk hata(nın) son hata olabilir”**liği ve çok ciddi yararların-başarıların- gözle görülür biçimde hissedildiği alanlarda, ince eleyip, sık dokumak, askeri güçlerimizi buna göre konumlandırıp harekete geçirmekte önem arz ediyor.

Düşman güçler yaptıkları açıklamalarda, “artık dağ-taş gezmeye gerek yoktur, aç kalıp, gelip teslim olacaksınız. Bu taktikle 40-50 bin kişilik bir orduyla işlerini bitireceğiz” dedikleri bu taktik neyi hedefliyor, ne yapmak istiyorlar? Egemen sınıf kliklerinin çoğunun destek verdiği, propogandalarını yaptığı bu taktiğin yeni olmadığını, ABD tarafından Vietnam başta olmak üzere II. Dünya Savaşı sonrası sosyal ve ulusal mücadeleye karşı bir çok sömürge ve yarı-sömürgelerde hayata geçirdiğini biliyoruz. Bu politikanın temel noktası, alanı insansızlaştırıp, belli alanlarda yoğunlaştırarak denetimi sıklaştırmak, gerilla ile halk arasındaki ilişkiyi koparmak amaçlanıyor. Ünlü, deniz ile balık gerçekliği ve balığı yok etmek için denizi kurutma, balığı susuz bırakma taktiğidir.

kurutma, balığı susuz bırakma taktiğidir. Ülkemizde iki yıl önceden başlayıp hayata geçirilmeye çalışılan bu taktik, savaşın daha ileri boyutlarda yaşandığı alanlarda hayata geçirilmeye çalışılıyor, oradan edinilen, tecrübelerle diğer alanlara yayılıyor.

Devlet savaş bölgelerinde şu taktik politikayla hareket etmektedir.

- Bazı yerleşim yerlerinde halkı merkezi toplama kampları şeklinde toplama

-Ekonomik ambargo uygulayarak halkın gerillayı besleyen ekonomik kaynaklarına yönelme

-Gerilla ile halk arasındaki ilişkiyi ve lojistik desteklerini kesme

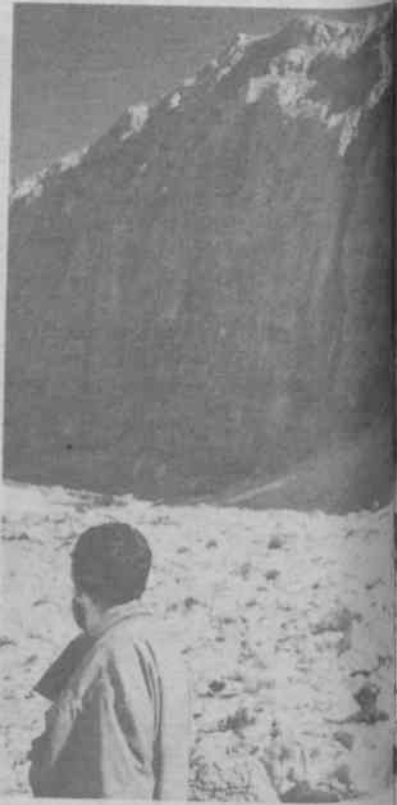
-Bu plana bağlı olarak güçlerini merkezileştirme

-Sonuçta alanı insansızlaştırma

- Kimyasal ve biyolojik silahlarda dahil, her türlü silahı daha tereddütsüz ve pervasızca alan üzerinde deneyip kullanmak hedeflenmektedir. Böylelikle dünya ve ülke kamuoyundaki tepkileride- sivilleri hedeflemiyorum yaygarasıyla- yatıştırıp bastırmayı düşünmektedirler.

Özellikle PKK'nın yanlış yaklaşımları sonucu bu taktik düşmana cesaret vermiş daha rahat hareket etmesine neden olmuştur. Uluslararası tepki yaratma ve insan hakları noktasında TC'yi teşhir ederek uluslararası platformlarda zora sokma yaklaşımıyla halkın göçe yönelmesine sesiz kalmış, benimsemiştir. Alandan göçertmelere karşı direniş biçimleri geliştirme, yaratıcılığı kullanarak devletin bu taktiğini başarısız kılmaya yönünden öte zalimliğinin teşhir edilmesini öne çıkarılmıştır. Bugün T. Kürdistanı'nda öyle bir göç trafiği oluşturmuştur ki, kimin nereden nereye göçtüğü belli değildir. Diğer yandan, kuşkusuz, direnişlere ve yaratıcı taktiklere rağmen bazı alanlar yine de insansızlaştırılabilir, toplama kampları oluşturulabilir. ancak, hem bu kadar yoğun olamazdı hemde düşmanın **“zafer”** naraları atmasınınönüne geçilebilirdi. Direniş geliştirmeden göçmek, hatta saldırı geliyorum derken göçmek ile, direnişler geliştirmeye rağmen göçertilmek arasında ciddi farklar vardır ve dolayısıyla farklı sonuçlara yol açacaktır. Faşist diktatörlük ve o alanlarda uyguladığı bu yöntemin, belli bir **“başarı”** sağladığını hesap ederek, uygulama alanını genişletmiştir. Son olarak bu taktiğini Dersim'de uygulamaya sokmuş ve bunu şu süreçte zorlamaktadır.

Dersim'de köylülerin kendi ihtiyaçlarını bile temin edemedikleri halde düşman her şeyi karneye bağlamıştır. Kiloyla verdikleri, bir kısım temel gıda maddelerine ambargoyu zaman zaman kaldırırken (köylüler çayı istedikleri kadar alırken, şekerini ise alamamaktadırlar) bazılarını ise vermemektedirler. Bazı köylere (gerillanın üstlendiğini tahmin ettikleri alanlara) tebligat göndererek köyü boşaltmalarını istemeleri, açıkça aynı taktiği alanda uygulamaya soktuklarının işaretini göstermektedir. Bu taktiğin özellikle Dersim'de hayat bulamaya- cağını da peşinen belirtelim. Şimdiden yer yer direnişler kendisini göstermeye başlamıştır. Genelde Kürt özeldir Dersim köylüsüne şu dayatılmaktadır: **“Ya bizden yana olup, koruculuğu kabul edecek ki, yavaş-**

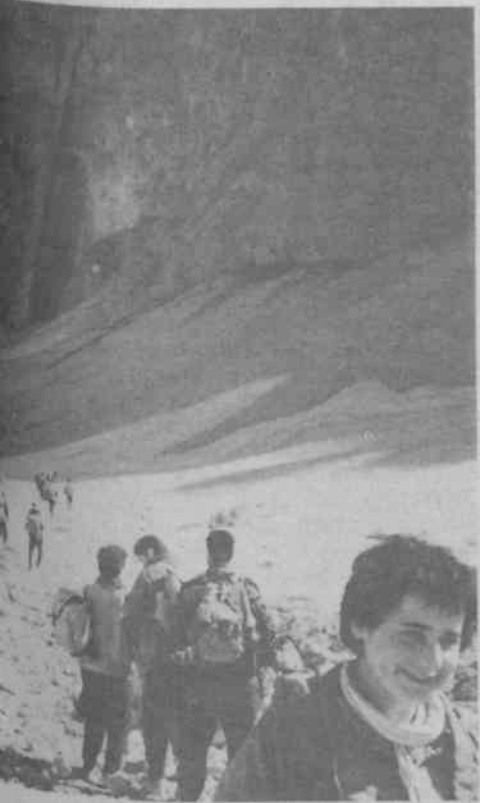


buraları boşaltıp çekip gideceksin ve benim politikamın hayata geçirilmesi önünde engel teşkil etmeyeceksin...”

Bu taktiğin siyasal ayağını ise halkın düzene desteğinin yeniden sağlanması çalışmaları oluşturmaktadır. Erken genel seçimin ciddi olarak düşünülmesi bu sıralarda koalisyona partilerinin T. Kürdistanına çıkartma yapmaları bunun bir parçasıdır. 27 Mart seçimlerinde kaybettikleri destek ve prestiji **“terörü hallettik şimdi yatırımlara başlayacağız”** türünden, bilmem kaç yıldır bilmem kaçınca vaatleriyle yeniden sağlamak istiyorlar. İşte bu ekonomik vaatler ve şişirilmiş zafer propogandaları taktiğin ekonomik- siyasal ayağı oluşturulmak isteniyor. Özellikle GAP vb. projeler egemen sınıflar tarafından son dönemlerde yeniden gündeme getirilmiştir. Bu ise yine ABD patentli olup, sosyal ve ulusal mücadeleyi geriletip, bastırmanın birer aracı olarak kullanılmaktadır. Son dönemlerde **“Bölgesel Sosyal ve Ekonomik Kalkınma Yöntemi”** diye bilinen bu plan, ABD'de 1933 yılında, Kızılderelilerin yaşadığı topraklar üzerinde, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarından yararlanmak ve asimilasyon amacıyla kullanılmıştı. Bu plan TVA (Tennessee Valley Authority) olarak biliniyor. Bu Tennessee Irmağı ve vadisi üzerinde devlet denetimiyle uygulanan ekonomik ve sosyal entegrasyon programıydı. Bugün T. Kürdistanı'nda yukarıdaki taktikle alan **“temizlemeye”** çalışılmakta, akabinde ise bu planla **“Bölgesel Yönetim Programı”** şeklinde alan üzerinde hakimiyet kurmayı amaçlamaktadırlar.

Bu taktiği ne kadar başarı sağlayabilir? Ekonomik, siyasi ve askeri olarak krizin ve çöküşün içinde debelenen Türk devletinin fazla da şans yoktur. Bütçenin önemli bir bölümü askeri alana aktarılmıştır ve bu gidişlede aktarılacaktır. Gerilla savaşını bastırmak amacıyla uygulanan bütün bu politikalar, bir yandan başarılı olamamasının objektif şartları yokken, diğer yandan örnek deney yok

İyi ve taktik görevlerimiz



rek yenilgilerini sağlamaktır. Hele hele devrim ile karşı-devrimin silahlı olarak karşı karşıya olduğu bir toplumsal yapılanmada, kendisini bir o kadar aciliyetini dayatmaktadır. Eğer savaşımımızı ilerletip, taçlandırmak istiyorsak bu olmazsa olmaz bir kuraldır. TC'nin böylesine bir taktikle hareket etmesi ve sürecin devrim lehine gelişmesi koşullarında bu taktik üzerinde ciddiyetle durmak ve karşı taktikler geliştirmek önemli bir görevdir. Bu önemsiz görülemez ve savsaklanamaz. Böylesi hassas devrimimizi ve savaşımımızı yakından ilgilendiren bir sorunun bütün yönleriyle teşhirini sağlayıp gerekli önlemleri almak önem arz ediyor.

Düşmanın bu taktiğine karşı P. partisi ve onun önderliğindeki Halk Ordusu hangi taktikler izleyerek onu boşa çıkarabilir. Hareket tarzı ne olmalıdır. P. partisi iki yanlış eğilime düşmekten özen ve dikkatle kaçınmak zorundadır. **Birincisi:** Kendiliğindenci ve vurdum duymaz davranmayıp "merkezleşmeyi yaparsa, bende merkezlerin çevresinde saldırırım..." gibi bir yaklaşım, düşmanın bu oyununu önceden görüp, boşa çıkarma yönünde bir faaliyet içerisine girmeyip, oluruna bırakmak, affedilmez ve bağışlanamaz bir cinayettir. Çünkü sorun, düşman taktiğini hayata geçirdikten sonra bizim ne yapacağımız değil, başından, alternatif bir taktikle onu geriletmektir. Böyle bir hata işlemek oportünizmin batağında debelenmek olur. O nedenle önce düşmanın taktiğini bozmak ve engellemek esastır. Fakat herşeye rağmen düşman başarılı olursa da o zaman elbetteki yöntemimiz merkezlerin etrafında vurmak, düşmanı başka alanlara çekerek vurmak vb. taktikler geliştirmek gerekecektir. **İkincisi:** Aceleci davranıp, yanlış bir taktik izleyerek, panikle mektir. Kitleleri örgütlemeyi ve harekete geçirmeyi önemsememek, kitlesel savunma taktikleri geliştirmemek, aceleyle ve gelişigüzel saldırılar geliştirmek ve "herşey bitiyor" paniğine kapılmaktır. Bu da yukarıdaki yanlış anlayış gibi düşmanın taktiğini boşa çıkaramaz ve alternatif bir taktik olamaz. **"Topyekün savaş, topyekün direnişlerden** amansız ve son darbelerden bahsetmek kolayda, bunu gerçekleştirmek zordur. Bu ise oportünizmin 'sol'culuğudur ki bize göre değildir.

O zaman taktiğin gerekliliklerine uygun hareket etmek zorundayız. **Taktiğimiz KITLESSEL DİRENİŞLER VE GERİLLA SALDIRILARIDIR!** Bununla birlikte, ülke ve uluslararası demokratik kamuoyunu koordineli bir şekilde harete geçirerek faşizmi teşhire hız vermektir. Bunu söylemek yeter mi? Elbetteki hayır. Daha somut perspektifler önmüze koymak zorundayız. Bunlar

- Mevcut muhalefeti toparlayıp kitlesel direnişleri örgütlemek
- Savaş bölgesini insansızlaştırma ya yönelik bu politikayı iyi bir pekspektifle doğru kitle politikamızı hayata geçirerek, halkın kendi toprakları üzerinde yaşamasını sağlamalıyız. Bu soruna ilişkin yanlış, "sol" politikalara sahip, PKK, DS ve Darbeci-tasfiyecilerin politikalarına prim verilmez. Bunun egemen sınıfın değil, emekçi sınıfların politikası olması gerekir.

- PKK'nın Botan pratiğinden ders çıkararak (kendileride bugün kendi yenilgilerini gördüğünü söylemektedirler) yaygın depolama sistemine gidip kısa vadede sorunları çözümlenerek, ekonomik ambargonun önümüzdeki uzun süreçlerde de daha sıkı bir şekilde uygulanacağı ve bunun KSI, riske sokacağı bilinciyle, **üretim** yönelik politikamızı adım adım hayata geçirmeliyiz.

- Önümüzdeki süreçte düşmanın kimyasal vb. silahları kullanacağını hesap ederek buna ciddi şekilde hazırlanmalıdır.
- İkna eğitim yoluyla bu politikanın altında yatan gerçekleri en ince boyutuyla açığa çıkararak halkın sorunlarına sahip çıkmasını sağlamalıyız.

- Düşman bu taktiğini hayata geçirmeye fırsat bulmadan, saldırılar düzenleyip, kendi güçlerini saldırılar sonucu merkezileştirmeye itmek, taktiklerinin esasını oluşturan, köyleleri boşaltıp, toplama kampları ve bölgeyi insansızlaştırma politikalarını engelleyerek, rahat hareket etmesini engellemeliyiz.

Bu taktiği askeri alanda hayata geçiren her komutanlık OPO ve siyasi komiserimiz sorun üzerinde ciddiyetle durarak kitle çalışmasına hız vermeli, saldırılar üzerinde yoğunlaşmalı, darbeci-tasfiyecilerden kopuşu sağladığımız bugün, bize yakışır, bize uygun bir şekilde hareket etmelidir. Kafayı bu noktaya takma değil (Salt Askeri Bakış Açısı değil) çok yönlü ve zengin düşünerek gerilla birliklerini savaştırma, yetkinleştirme, zengin deney ve tecrübeler kazandırma, değiştirme, dönüştürme, örgütleme görevlerini unutmamalıdır. Taktiklerin en acımasız ve tahripkar hayata geçirildiği alanın askeri alanlar olduğu, bunda dirayetli, akıllı ve cesaretli olanların kazanacağını aklımızdan çıkarmamalıyız. Sol lafızlı sağ'cıların bu mücadelede başarı oldukları görülmemiştir. Yeter ki bu hatalara düşmekten kendimizi kurtaralım. Gelenek ve değerlerimize uygun, hedefleri belli saldırılar üzerinde yoğunlaşalım.

Şehir faaliyetimizde polislin oyunlarına karşı uyanık davranılmalı, günübirlik çalışmaktan vazgeçip, bağlantılara gerekli (legal-illegal) titizliği ve özeni göstermeliyiz. Her alan kendi faaliyetinin gerektirdiği disiplini, örgütlülüğü ve kuralları daha da sıkı ele almalı, gizlenmeyi faaliyetsizlik olarak yaşama geçiren yaklaşımlar mahkum edilmelidir. İlegalitenin kurallarına dikkat etmeli ama illegalite hastalığına kapılmamalıdır. Kitlelere her türlü kanalla ulaşmaya, örgütlemeye ve pratik faaliyete çekmeye özel bir önemi yaklaşmalıdır. Yaşanmış ve yazılmış deney ve tecrübelerden öğrenmesini bilmeliyiz. Unutulmamalıdır ki, zaferin teminatı doğru taktik ve anlayışta ısrarla sebat etmekte, ilkelerle hareket etmekte yatmaktadır. P. partisi saflarındaki bölünmeyi fırsat bilen MIT vb. kuruluşların özellikle bu dönemde (birçok hastalığın belirebileceği bir ortamda) P. partisine ağır darbeler vurmak için harekete geçtiği akıldan çıkarılmamalıdır. Ayrıca kendimizi tasfiyeci, sol-sekterlerden kesin ve kalın çizgilerle ayırmalıyız, arınmalıyız ve P. iradesine sahip çıkmalıyız. **ŞİMDİ SAĞ'CI HADİSİNE GEÇİLMENİN ZAMANIDIR...**

En güçlü gibi görünen orduların bile böylesi halk savaşları karşısında yenilgiden kendilerini

kurtaramamışlardır. Bu taktiklerde bitişin taktikleri olmuştur.

Uluslararası deneyimin sonucu budur. ABD'nin Vietnam'da

yenilgisinin son halkası olarak gündeme getirdiği de bu taktik

olmuştur. TC. devletinin şimdilerde gündeme getirdiği bu taktik, onunda

giderek batağa battığının göstergesi olmaktadır. O umutsuz bir savaşın

umutsuzluğu kanıtlanmış taktiklerine can simidi olarak sarılmaktadır.

Köyleleri boşaltarak, dağları bombalayarak ve "alanı kontrolde" tutarak mücadeleyi bastıracağı hayalini kurmaktadır.

tecrübeleriyle sabit olan şudur; **En güçlü gibi görünen orduların bile böylesi halk savaşları karşısında yenilgiden kendilerini kurtaramamışlardır. Bu taktiklerde bitişin taktikleri olmuştur. Uluslararası deneyimin sonucu budur. ABD'nin Vietnam'da yenilgisinin son halkası olarak gündeme getirdiği de bu taktik olmuştur. TC. devletinin şimdilerde gündeme getirdiği bu taktik, onunda giderek batağa battığının göstergesi olmaktadır. O umutsuz bir savaşın umutsuzluğu kanıtlanmış taktiklerine can simidi olarak sarılmaktadır. Köyleleri boşaltarak, dağları bombalayarak ve "alanı kontrolde" tutarak mücadeleyi bastıracağı hayalini kurmaktadır.** Ki, alanı kontrolde tutuyoruz diyerek yaptıkları da gerçekte herhangi geniş bir alanı denetimde tutarak gerilla hareketliliğini sınırlamak, gerillayı dar bir yere sıkıştırıp hareketsiz, aç ve susuz bırakmak değildir. Balığı susuz bırakma anlayışıyla denizi kurutmak, yani alanı insansızlaştırmak olmuştur. Otesinde ise, bir dizi yerde kendisinin dar bir alanın dışına çıkamadığı biliniyor.

Gelişmeler gösteriyor ki "alan hakimiyeti" taktiğinin şehirlere uzanması da sözkonusudur. Saldırıları bu alanda da yoğunlaşacaktır. Devrimci potansiyelin yüksek olduğu alanlara daha da bir sıkıdenetim, belli noktalarda karakol kurma, gözaltılar vb. yoğunlaşacaktır. DKO'ler, üzerinde yeni yol ve yöntemlerle baskıları yoğunlaştırma ve kapatmalar gündemdedir. Bir dizi dernek ve kültür merkezlerinin basılıp kapısına kilit vurulması bunun göstergeleridir. Özellikle de erken genel seçimler öncesi, bu alanlar hedef durumunda olacaktır.

TAKTİGİMİZ VE GÖREVLERİMİZ

P. partisi açısından sorun, başarının vazgeçilmez koşulu, düşmanın kamptaki en ufak bir çelişkidene bile sonuna kadar yararlanma ve bu çelişkiyi dahada büyütüp derinleştirme

12 Eylül'ün 14. yıldönümünü yaşıyoruz. 12 Eylül'ün faşist askeri darbesinden sonra birkaç tanede sivil darbe yaşadık. İrili-ufaklı ve parlamentoda yasalar çıkarılarak gündeme gelen ve toplumun üzerine giydirilen deli gömleğini daha da darlaştıran bu darbelerle Askeri Faşist ana darbelerin gerekliliğini ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Böylelikle de "Türkiye de bir daha askeri darbe olmayacağı" yönünde demagojilere zemin yaratıldı. Böylelikle "demokratik hukuk devleti" dedikleri, gerçekte ise polis ve ordu kuvvetlerinin hükümranlığında kanun devleti sürdürüldü. Yapılan her değişiklik de bu pekiştirmeye çalışılıyor. Apaçık ortadadır ki devlet ordu ve polis devletidir. Ve resmi faşist kuvvetler hem eleman olarak da sivil faşistlerce doldurulmuş, hemde açıktan işbirliği içerisinde olduklarıdır.

12 Eylül 1994'de Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nde yaşanan olay bu faşist anlayış ve işbirliğinin bir göstergesi olmuştur.

Bilindiği gibi, RP'li Melih Gökçek'in 27 Mart seçimleriyle belediye başkanı seçilmesi sonrası belediye çalışanları içinde işçi kıyımının yönelimi değişmiştir. Yönelimi değişmiştir diyorum çünkü, işçi çıkarılması sadece Melih Gökçek'le ilgili bir sorun değil, emperyalizmin güdümündeki komprador patron-ağa devletinin bir sorunudur. Sistem IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların denetim ve yönlendirmesinde kıyım hareketini hızlandırmış durumdadır. RP'nin denetiminde bulunan alanlardaki uygulama bunun uzantısıdır. SHP'li alanların devrimci ve sosyalistlere yönelimi zayıf kalırken, (manevra alanları ve güçleri zayıf olduğundan) RP'nin ki temelde buna yönelik olmaktadır. **İkincisi**, kendileri her ne kadar alevilere şeker sunuyorsa da bunlar ucu şekere batırılmış mermilerden başka birşey değildir. Ruhsatsız vb. olsa camiyi yıkamayacak, yıkmayacak hatta böyle bir durumda "cami yıkılıyor" diye sünnetleri ayaklandıracak olan İstanbul Belediye Başkanı RP'li Tayyip Erdoğan, Karacaahmet'te yapılan Cemevi'ni yıktırırken neden Ankaradaki kafadaşı M. Gökçek aleviliği işten atma gerekçesi görmesin?

Ankara Belediye meclisindeki SHP dışındaki RP, MHP, DYP ve ANAP'lılar dini gerekçe olmadığını döne anlatırken, siyasi gerekçelerle atıldığını da itiraf ediyorlar. RP'li temsilci Cengiz Ocak'cı, TV'deki açık otu-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

İşçiye kalkan eller kırılacak!

rumda kağıttan isimler okuyor. Efendim şu kişiler şu tarihlerde şu sol örgüt davasından soruşturmaya tabi tutulmuşlar, şunları cezaevinde yatmışlar vb. diye. Bir kere belli sayıda eleman çalıştıran işyerlerinde bir mahkum kontenjanı olduğunu kendileride biliyor, bunda bir anormallik yoktur. İkincisi, cezaevinde yatmak yada soruşturmaya uğramak bir insanın çalışma haklarını ortadan kaldırmaz. **Üçüncüsü**, kendileride bu kontenjanda eleman olacaklarına göre, sorun sadece bunların devrimci-demokrat olmaları sorunudur. Kendileri o kontenjandan faşistleri ve şeritçileri olacaklardır, sorun budur.

Saldırı olayını TV'lerden izlediğimizde 12 Eylül öncesini anımsadık. Güçlü oldukları yerlerde çeşitli kılıklardaki faşistler devrimci-demokratlara saldırıyor; dövüyor, yaralıyor, peşinden olay yerine gelen polis saldırıya uğrayan devrimci-demokratları toplayıp gözaltına alıyordu.

12 Eylül'de Ankara Belediye Meclisi'nde olan olayda aynen böyle oldu.

Fakat adı faşistler bu gerçekliği bile savunacak cesareten yoksundurlar. Olay TV'lerde çok açıkça gösterildiği halde, onlar halkı aldatma aracı SHP'ye yüklenerek ve işçileri suçlayarak zeytinyağı gibi suyun yüzüne çikmaya çalışıyorlar.

Flaş TV sözde demokratik bir serbest kürsü yalanıyla olayı açıkloturuma getiriyor. Ama birinci olarak görüntüleri öyle montajlanıyorki olayın başlangıcında MHP'li belediye meclis üyesi **Orhan Uzun** ve RP'lilerin işçilere saldırıları ve bir bayan işçiyi nasıl dövdükleri gösterilmiyor. **İkincisi**; açık oturumda taraflardan birisi olarak işçilerin temsilcileri yoktur. **Üçüncüsü**; işçilerin bağlı olduğu sendikalardan bir konuşmacı yoktur.

Açıkoturumda RP, MHP, DYP ve ANAP'lı

temsilciler, net olarak işçilerden yana tavır alamayan ve faşist sisteme eleştiri getiremeyen SHP temsilcisine yüklenerek konuyu kaydırdılar. Neden bu kadar basın vardı, işçiler kimin misafirydi, polisi siz dışarı çıkardınız, vb. konular üzerinde yoğunlaşarak olay kim vurduya getirildi. Oysa gerçek ortadadır; direnişteki işçiler haklarını aramanın ve belediye başkanı ve belediye meclisine gitmenin bir adımı olarak mecliste sorunlarını dile getirmeye çalışıyorlar. RP ve MHP'li faşistler tarafından saldırıya uğruyorlar. Sonra da polis tarafından gözaltına alınıyorlar.

Dövülen işçilerden bir bayan işçinin bacakları kırılmıştır. Sendika temsilcisinin aradan iki gün geçmesine rağmen hala hayatı tehlikeyi atlamadığı söylenmektedir. Ve yedi işçi çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. Açık oturumda ise konun bu yönü üzerinde durulmadığı gibi, hiçkimse olaya karıştığını kabul de etmemiştir. Anlatıma göre, ikiyüzlü faşistler olaya katılmak bir yana buna karşıdırlarda... Sanırsınız ki, işçiler orada kendi kendilerini dövmüş, yaralanmış ve ortalığı dağıtmıştır. Faşistlerin hiçbirisi yaptığını üstlenecek yürekliği gösterememiştir. 12 Eylül AFC döneminde cuntacı faşistlerde cezaevindeki devrimci tutsaklar için aynı demagojileri kullanıyorlardı. Kolları kelepçeli, saç-bıyığı kesilmiş, her tarafı yara bere içindeki tutsakları dövdüklerini, işkençe yaptıklarını bir türlü üstlenmiyorlardı. "Kendi kendilerini böyle yapıyorlar" diyorlardı.

Açıktır ki, direnişteki işçiler bu aşamadan sonra direnişlerine daha bir kararlılıkla devam edeceklerdir, etmelidirler. Ancak bu direnişi desteklemekde, kendisine işçi dostuyum, devrimci-demokratım diyen herkesin görevidir. Her sendikada, her işyerinde, her semtte ve okulda bulunan her alanda bu saldırının protesto edilmesi bir görevdir. Pankartlarla, yürüyüşlerle, afiş-pul vb.leriyle yazılmalarla, sözlü propagandalarla bu olay kitlelere gösterilmeli, kitlesel tavır alışlar sağlanmalıdır. Faşizmin cellat ve papaz siyaseti, bir yandan vururken diğer yandan sevgiyle kucak açıyorlarmış yanıltıcılığı yerle bir edilmelidir. Ve faşizmin, resmi-sivil ortaklığındaki bu saldırıları karşısında devrimci-demokrat kesimler ilkel, tutarlı eylem birliğini gerçekleştirilmeye özel önem vermelidirler.

İşçiye, belediye toplantısında saldırı

Haber Merkezi- ASKİ (Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi)den bir süre önce işten çıkarılan, DİSK/ Genel-İş üyesi bir grup işçi, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde yapılan toplantıya katıldıkları için MHP ve RP'li faşistlerin saldırısına uğradı. RP'li Melih Gökçek'ten hesap sormak için toplantıda bulunan işçilere, Meclis toplantısını yöneten Seyfullah Şahin'in sözlü saldırısıyla karşılaştı. İşçilerle toplantıda bulunan DİSK/Genel-İş Sendikası Anakent Şube Başkanı Mahmut Çelik toplantının halka açık olduğunu belirtti. İsteklerini dile getiren bildiriye, meclise sunmak isteyen işçilerle, meclis üyeleri arasında tartışmanın hızı bir süre arttı. Karşılıklı tartışmaların devam etmesi üzerine salona MHP-RP'liler çağrıldı. Bu arada meclis üyesi olan RP'li Orhan Uzun'un bir işçiye saldırmasıyla, ortalık birden karıştı.

Sandalyelerin havada uçtuğu ve işçiler üzerinde kırıldığı saldırıda birçok işçi yaralandı. Olaydan sonra birçok işçi gözaltına alındı. Faşist TC'nin faşist kurumunda saldırıya uğrayan işçilerin haklarını aramak için, gittikleri belediye meclis toplantısında faşizan bir tutumla karşılaştılar.

Anakent Belediyesi Meclis'inde saldırıya uğrayan ve saldırıda yaralanan işçilere destekler sürüyor. 13 Eylülde Ankara, Güven Park'ta RP'li Gökçek, isti-



Meclis toplantısındaki saldırıda sandalyeler havada uçtu

aya çağrılan bir protesto yürüyüşü yapıldı. Yine 14 Eylül günü İstanbul'da DİSK Genel-İş 2 No'lu Bölge ve İstanbul Şubeleri basın açıklaması yaptı ve saldırıyı kınayarak meclis başkanlığına protesto telgari çekti. Ayrıca bu sal-

dırıyı Tüm-Sağlık-Sen 1 No'lu Şube, Emek-İş, Eğitim-Sen, Tüm Gıda-Sen, Birleşik Metal-İş sendikaları ve Devrimci - Sosyalist Basın Platformu yaptıkları basın açıklamasıyla saldırıyı kınadı.

Konfeksiyon işçisine MHP saldırısı

İzmir/ Özgür Gelecek Konak Tıp Han'da bulunan bir konfeksiyon atölyesinde çalışan Mustafa Tokur, aynı handa bulunan dört MHP'linin saldırısına uğrayarak hafif yaralandı. Çevresinde sevilen ve siyasi düşüncesiyle bilinen Tokur, bu durumdan rahatsızlık duyan ve bunu farklı biçimlerde ortaya koyan dört MHP'linin şişli saldırısına maruz kaldığını ve kendisinin de mukavemette bulunması üzerine saldırganların kaçtıklarını belirtti. Kaçan kişilerin de çeşitli yerlerinden olay sırasında yaralandıkları bildirildi.

Çiller'in üç aylık başarısı!

Ulkemiz koşullarında faşist devlet, halk üzerindeki gerek siyasal, gerek ekonomik baskısını her geçen gün biraz daha artırarak sürdürüyor. Bu, son olarak 5 Nisan Ekonomik Kararları şeklinde kendini gösterdi.

Başbakan Tansu Çiller, her zaman olduğu gibi halkına verdiği sözü tuttu(!) ve paketin ilk 3 aylık değerlendirme sonuçlarını kamuoyuna açıkladı. Çiller, büyük bir gururla(!) paketin ne kadar başarılı olduğunu(!) anlattı. Tabii ki her zaman olduğu gibi sözde başarılarını peşpeşe sıralamayı ihmal etmezken, paketin emekçi halkımızı ne kadar güç bir duruma soktuğunu görmezlikten geldi.

5 Nisan Kararları her ekonomik paket gibi önce halkı vurdu. Kararlar uygulamaya konulduktan sonra, fabrika kapatmaları, işten çıkarılmalar, işçilerin zorunlu izne çıkarılması, memurlara 220 bin lira gibi gülünç bir zammın yapılması, paketin hemen ardından yüzde 100'lere varan zamların yapılması ve tüm bu durum karşısında halkın elinde kalan paranın alım değerinin giderek düşmesi ekonomik paketin emekçi halkımız üzerindeki olumsuz etkilerinin sadece bir bölümü...

Tüm bunları görmezlikten gelen ABD fahişi Çiller başarılarını şöyle sıralıyordu: "Biz 38 trilyonluk tasarrufla, 10 trilyonluk bütçe açığı bekliyorduk. Ancak umduğumuzdan daha iyi bir sonuç aldık ve 10 trilyonluk bütçe fazlası sağladık. 70 trilyon beklenen ek vergi gelirlerinden 100 trilyon elde ettik. 3 aylık hazine faizini yüzde 400'den yüzde 100'e çekerek büyük bir başarı sağladık. Bununla beraber doları da 30 binde tuttuk. Yüzde 47.6 olarak hedeflenen 3 aylık enflasyonu yüzde 47.5'te tuttuk."

Çiller bu tabloyu gözler önüne sererek 5 Nisan Kararları'nın ne kadar doğru ve yerinde alınmış kararlar olduğunu göğsünü gere gere vurguluyor.

Peki ekonomik tablo bu kadar iyiye neden hiç yatırım yapılmıyor? Üretim niçin giderek daralıyor? Halkın gelir seviyesi ve alım gücü artacağı yerde niçin giderek azalıyor? İşsizlik neden her geçen gün artıyor?

İlk 3 aylık dönemde elde edilen 10 trilyon bütçe fazlalığı niçin emekçi halkın ekonomik durumuna azıcık da olsa yansımada? Tüm bunlardan anlaşılacağı üzere ekonomik paket işçinin ve emekçinin işine yaramamış tersine onların durumunu daha da kötüleştirerek, zenginini daha zengin, fakiri daha fakir yapmıştır.

Tansu Çiller, bütçe açığı hedeflerini aşmış, 10 trilyon bütçe fazlası vermelerini bir mucize olarak değerlendiriyor. IMF ve Dünya Bankası'nın dayatmalarıyla bu kararları alan, 5 Nisan Ekonomik Kararları'nın fikir babası olan bu kurumların da paketten mucize beklediklerini belirtmeyi unutmuyor. Acaba bu 10 trilyonluk bütçe fazlası nasıl sağlandı? Ekonomik paketin uygulamaya konulmasıyla birlikte her ne kadar harcamaları kısıcı, tasarruf sağlayıcı ek vergiler, ilk 3 ayda oldukça yüksek faizlerle Hazine bonoları aracılığıyla toplanan paralar vasıtasıyla gelir elde edildiye de asıl gelir KİT ürünlerine ortalama yüzde 70 zam, diğer ürünlere ortalama yüzde 100 zam yapılması, işçi-me-



mur maaşlarına uzun bir süre zam yapılması, son dönemde de memurlara 220 bin lira gibi gülünç bir zammın yapılmasıyla emekçi halkın omuzlarından sağlanmış. Ayrıca yine 5 Nisan Kararları'nın bir ürünü olan ek vergi sistemi de zaten yeterince vergi ödeyen halkımızdan çöp vergisi gibi yeni vergiler alma yöntemine gidilerek, bu şekilde de gelirlerini artırmayı hedeflemişlerdir.

KİT zamlarının tekrarlanmayacak olması, iş borç ödemesinin ertelenmesi, kamu işçi ve emekçilerine yapılacak ücret artışları sonucu bütçeye yeni yükler getirecektir. Bu da Çiller'in bütçenin rahatlayacağı sözlerinin açık bir düzmece olduğunu göstergesidir.

Çiller'in yüzde 400'den yüzde 100'e düşürdüğü diye övündüğü hazine faizleri tehlike çanları çalıyor. Yüksek faizle mudilerden toplanan para, özel sektördeki durgunluk nedeniyle kredi olarak kullanılmıyor. Böylece mevcut kaynaklar Hazine bonolarına yöneliyor. Paranın Hazine bonolarına yani Hazine faizlerine yönelmesi iç piyasadaki talebin giderek gerilemesine yol açtı. Bunun sonucu, ihracattaki artışları engelleyerek, satışların düşmesine yani tüketimin azalmasına neden oldu. Zaten piyasaya sürülmek üzere hazır bekleyen stoklar bu durum karşısında daha da fazlalastı ve bu durum temel mallara

zam yapılmasının önünde engel teşkil eder hale geldi.

Ekonomik paketin amacının istihdamı artırmak olduğunu sık sık belirten Çiller, pakette birlikte tam tersine istihdamsızlığı artırdı. Çiller binlerce işçinin işten çıkarılmasıyla ilgili olarak, "Tedbirler sıkıntılı da beraberinde getirir. Ocak-Haziran ayında sadece 52 bin işçi işten çıkarıldı. İşten çıkarılan 625 bin işçiden 573 bini yeniden işe döndü." şeklinde konuşuyor. Halkını düşünen(!), halkının parasıyla ABD'de gayrimenkul edinen ikiyüzlü bir başbakan. İşçilerin çıkarılması konusunda şüphesiz başka türlü bir açıklama beklenemez.

Bunların sorumlusu şüphesiz tek başına Çiller değil, bir bütün olarak düzenin kendisidir. Ekonomik paketle birlikte her alanda kısıntıya giren hükümet, sadece bir konuda kısıntıya gitmemiştir: Savaş harcamaları...

TC büyük paralar harcadığı haksız savaşta, başarısızlığının daha da artmasından korktuğu için, bu alandaki en küçük bir kesintiye bile göze alamamıştır. Masum halk üzerinde yürütülen bu savaş kazanamayacağını bilen TC, gücünü sonuna kadar kullanma çabasından başka birşey yapmamaktadır.

Geçtiğimiz 3 ay içinde savaş harcamaları

dışındaki tüm alanlarda yüzde 30 kesintinin devam edeceğini belirten Çiller, bu sözleriyle bir yandan iyice yoksullaşan halkımızın iliklerine kadar sömürüleceği bir yandan da emekçi halkımızın üzerinde yürütülen haksız savaşın tüm hızıyla devam edeceğinin kara haberini veriyor...

Hazinenin yıl başından önce faiz ödemek için borçlanma durumunda olduğunu belirten Çiller, faiz için borçlanmanın batmak demek olduğunu ifade ediyor ancak, devamında faizleri yüzde 400'lere çıkararak iç borçlanmaya gitmeyi başarı olara değerlendirme gafında bulunuyordu.

Eylül ayında ödenmesi gereken Hazine bonusu faizlerini, TEFE + 10 enflasyona endekli yeni hazine bonolarıyla hem erteleme hem de yeniden borçlanma yoluna giden devlet, bundan sonraki süreçte faizleri daha da artmış olan eski borçları ve yeni edindiği borçları ödemekte epeyce zorlanacağı benziyor. Bu nedenle Eylül ayında sendrom olmayacağı söyleniyor. Ancak bu çözüm geçici bir çözümdür. Bu nedenle bir ekonomik sendrom mutlaka yaşanacaktır.

Hazinede bulunan paraların bir kısmını borç ödeme, bir kısmını da çevresindekilerin kasalarına akıtma yöntemini seçen Çiller, bu tablo karşısında, "İç ve dış borçlanma gibi bir sorunumuz yoktur." deme yüzüzlüğünü gösterebiliyor.

Açıklamalarında doların bu yılı 38 bin liradan kapatacağını ifade eden Başbakan Tansu Çiller, kamu kurum ve kuruluşlarına ise 1995 yılı bütçesinin hazırlanmasında doları 31 bin 750 lira olarak baz almalarının istiyor. Bu çelişkili durumu inceleyerek: 31 bin 750 liradan bütçe hesaplandığında, doların bu yılı daha yüksek bir fiyatla kapaması sonucu -ki öyle olacaktır- bütçede hesaplanan paradan daha fazla paraya ihtiyaç duyulacaktır. Çünkü dolar olarak hesaplanan bütçe, Türk lirasına çevrildiğinde arada büyük miktarda farklılık olacaktır, bu farklılık sonucu da bütçe açığı artacaktır. Bu durum dolar 38 bin liradan hesaplandığında da benzeri olacaktır. Çünkü mevcut durum doların bu yılı bu kadar düşük fiyatla kapamayacağını gösteriyor.

İlk 3 ayı değerlendiren Çiller, sonraki 6 aya ilişkin vaadlerde bulunmayı da ihmal etmedi. Bunların arasında incelerse ki(!) 6 aylık enflasyon toplamının yüzde 20'lerde kalacağı, yıl sonu bütçe açığının 103 trilyon lira olacağı, dış ticaret açığının 14 milyar dolardan 7 milyar dolara düşürüleceği, cari işlemlerin 1 milyar doların altına ineceği doların bu yılı 38 bin liradan kapatacağı...

Ekonomik paketin ilk 3 aylık durumu, 6 aylık hedeflerin gerçekleşmeyeceğinin en büyük göstergesidir. Mevcut ekonomik sistem, kendi çözüm yöntemleriyle bile sorunlarını çözememektedir. Dolayısıyla belirleyici olan sorunları çözenin yöntemi değil, tamamen sistemin kendisidir. Bu nedenle mevcut olan ekonomik sistemi yıkmalıyız. Bunun için üretici güçler önünde engel teşkil eden 3 büyük dağ; feodalizmi, komprador kapitalizmi ve emperyalizmi yenilgiye uğratmak için çalışmalı, Yeni Demokratik Halk İktidarı kurma yönünde mücadelemizi yükseltmeliyiz.

Habur ekonomik krize çare olacak mı?

Irak'ın Kuveyt'i işgalıyla başlayan Körfez krizi sonrası, Irak'a BM tarafından ekonomik ambargo kondu. Bu kararla Irakla olan bütün ticari ve ekonomik ilişkiler dondurulmuştu.

Türkiye'de emperyalist efendilerinin aldığı bu ambargo kararına kayıtsız kopsuz uymak zorundaydı. Bunun sonucu Yumurtalık boru hattından petrol alımı durdurulmuştu. Tabii emperyalist efendiler Türkiye'nin bundan göreceği zararı karşılayacaklarını belirtmişler, Körfez krizi döneminde de bir kısım ödeme de yapmışlardı.

Gelinen aşamada ulusal mücadelenin TC ekonomisini savaşa endekslemesiyle birlikte sistemin kendi bürhanından kaynaklı ekonomik sıkıntısı giderek artmış ve TC ekonomisi tam anlamıyla felç olma noktasına gelmiştir. Bu arada Türk egemen sınıfları çaresizce arayışlar içine girmiş; bir yandan emperyalistlerden tekrar tekrar borç dilerirken, ülke içinde de çalyanların ücretlerini dondurma, emekçi sınıfların üzerindeki vergi yükünü daha da arttırma yoluna gitmişlerdir.

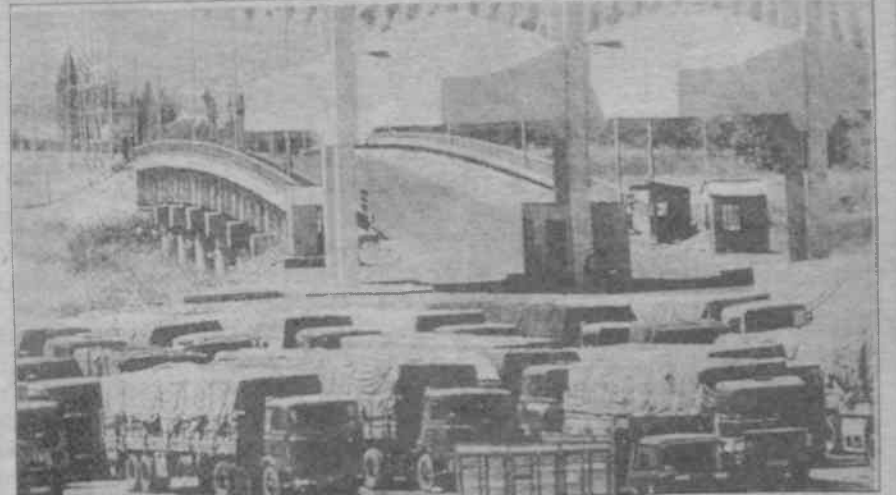
Bu arada ABD senatosunun Türkiye'ye yapılan askeri yardımın % 10'luk kısmını insan hakları ihlalleri ve Kıbrıs gerçeği gösterilerek vermemesine cılız bir "rest" olarak Irak'la ekonomik ilişkilerin tekrar ele alınması gündeme geldi. Hem bu nedenle hem de bu olan ekonomik krizden kurtulma isteği Irak pazarı

TC'ye cazip hale getiriyor.

Son 1-2 ay içerisinde Irak'a çeşitli düzeylerde protokol ziyaretleri yapıldı. en sonucusu Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanı Yalın Erez'in 70 kişilik bir iş adamları ziyareti gayri-resmi yollarla da olsa Irak'la ticari ilişkilerin tekrar kurulmasına yönelik adımdı.

İlk adım olarak Habur sınır kapısının açılması gerçekleştirildi. Böylece Körfez savaşıyla birlikte geçimini akaryakıt taşımacılığı yaparak sağlayan 20 bin kamyonunun iki yıllık bekleyişi sona ermiş oldu. Irak'a gıda maddesi götüren kamyonların 1.5 ton, tırların ise 2 ton yük taşıma izin veriliyor.

Habur'un açılması TC açısından bir çıkış, bir umut gibi görünse de hakim sınıfların bu arzusu kursaklarında kalacağı şimdiden görülebiliyor. Çünkü işsizlik çığ gibi büyüyerek yeni yeni işsizler ordusu oluşurken, sınıfsal ve ulusal mücadele savaş ekonomisini zorunlu kılarken, dış ve iç borçların faizleri dahi ödenmezken Habur sınır ticaretinin TC ekonomisini rahatlatacağı düşünülemez. Kaldı ki emperyalist efendiler tamı tamına buna yeşil ışık yakmadığını, PKK'nın da muhtemelen kamyonların Irak'a geçişine ambargo koysa bile in de gözde önüne bulmuş bir iki sınıfın, camii içinde inarupa savaşa giremiyor.



Habur sınır kapısının açılması bir umut gibi görünse de hakim sınıfların bu arzusunun kursaklarında kalacağı görülebiliyor.

MKM'ye baskın

İstanbul/Özgür Gelecek-Da-ha önce de birkaç kez basılan ve Kürt halkının ulusal kültürel ve bilimsel çalışmalarını yürüten ve amacı Kürt-sanatını, kültürünü, müziğini, dilini ve edebiyatını geliştirmek olan Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM)'nin İstanbul Beyoğlu'ndaki merkezi 19 Eylül'de siyasi polis tarafından basıldı.

HADEP İstanbul İl Başkanı Dr. Kemal Parlak, MKM Çocuk Korosu ve 53 MKM çalışanı gözaltına alındıktan sonra 5 ve 12 yaş arası çocuklardan oluşan çocuk korosu ve Dr. Kemal Parlak ve 25 çalışan serbest bırakılırken İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi Nurettin Kaplan ve MKM çalışanlarının hala gözaltında olduğu öğrenildi.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı çelik yelekli ve otomatik silahlı polislerin katıldığı baskın operasyonunda kültür merkezinin bilgisayar, telefon, fax gibi eşyalarına ve arşivine el kondu.

Kültür merkezine saat 16.00 sıralarında baskın düzenleyen polis, akşam saatlerinde kapıyı kilit vurarak ayrıldı.

Gözaltına alınan MKM çalışanları serbest bırakıldıktan sonra İHD de bir basın toplantısı yaptılar. Yapılan basın toplantısına Mezopotamya aile birliği üyeleri ve Yurtsever Devrimci Demokrat Sanatçılar Birliği elemanları da katılarak bir basın açıklaması yayınladılar. Mezopotamya aile birliği adına yapılan açıklamada Türk siyasal iktidarının insan hakları ihlallerinde dünya kamuoyunda da sabıkalı olduğuna değinilerek "Tarihte bir ulusun topyekün yok edildiği ve ilelebet köle tutulduğu görülmemiştir ve hele hele 30 milyonu aşkın Kürt ulusunun tarihten silinmesi olanaksızdır." sözlerine yer verildi. Olay kınanarak, kamuoyu duyarlılığa çağrıldı.

Yurtsever Devrimci Demokrat Sanatçılar Birliği'nin 12 Eylül tarihli basın açıklamasında ise sömürü düzenine alternatif her türlü muhalefeti baskı ve zorla sindirmeye çalıştığına değinilerek



MKM'ye saat 15.00 sıralarında baskın düzenleyen polis, akşam saatlerinde kilit vurup ayrıldı.

şöyle deniliyor "Egemenlerin yoz kültürüne karşı geliştirilen her türlü sanatsal ve kültürel etkinlik her zaman olduğu gibi şimdi de boğulmaya çalışılıyor. devrimci kültür ve sanattan yana olan her çıkış egemenlerin saldırısıyla karşı karşıya kalıyor."

Açıklamaların yanısıra basın toplantısına Kürt Enstitüsü Yönetim Kurulu Üyesi Dil Bilimci Fağri Hüseyin Sağnıç, Sanatçı Metin Kahraman, Ozan Gani Nar Ozan, Xamemir, Rewşan çalışanları, MKM Yönetim Kurulu Üyesi İbrahim Genç katıldı. Hepsinin de yaptığı açıklamaların ortak noktası Kürt halkının kültürel, sanatsal ve toplumsal uyanışına hizmet eden tüm çalışmaların zorla bastırılmaya çalışıldığı ve özgürlük mücadelesinin bir parçası olan demokratik çalışmalarının her türlü baskıya rağmen devam edeceği görüşü idi. Ayrıca İHD, İzmir, Adana, Diyarbakır şubesi, İzmir Savaş Karşıtları Derneği, Arya Kültür Merkezi, Evrensel Kültür Merkezi, SİP İstanbul İl Örgütü olayı kınadıklarını açıkladılar.

Öte yandan, Devrimci-Sosyalist Basın Platformu da, 14 Eylülde bir basın açıklaması yaparak MKM'nin basılması olayını ve ayrıca Barış etkinliklerine izin verilmemesi üzerine Adana HA-DEP İl Binası'na operasyon düzenleyip 70 kişinin gözaltına alınmasını protesto ettiler.

"Her türlü gözaltında kayıplara, kitlesel katliamlara, sınır ötesi operasyonlara, köy boşaltmalara rağmen Kürt ulusal kurtuluş hareketi karşısında tam bir yenilgi yaşayan diktatörlük, çaresizlik içinde UKH'nin yarattığı kültürel, sanatsal kurumları ve Kürt ulusunun demokratik taleplerinin sözcülerine saldırıyor." denilerek, kamuoyu saldırılara karşı tavır almaya çağrıldı. Açıklamada sömürü ve zulüm düzenine karşı ezilen sömürülen horlanan halkın tek kurtuluş yolunun birlikte ve örgütlü mücadele vermesi gerekliliğini ortaya koyan şu sözlerle yer veriliyor:

"Sosyalist gazete ve dergilerin temsilcilerinin gözaltına alınmasında görüldüğü gibi, gözaltılarla, toplantımlarla, kapatmalarla, tutuklamalarla saldırıyor. Kan ve vahşetle özdeşleşen diktatörlük Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci başkaldırısıyla yerle bir edilecektir."

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Yazarımızın bu sayı için makalesi elimize ulaşmadığı için yayımlayamıyoruz.

Musa Anter ve Basın Şehitleri Ödüllerini kazananlar belli oldu

Haber Merkezi- Musa Anter ve basın şehitlerinin anısını yaşatmak amacıyla ilki geçen yıl (1993) Özgür Gündem gazetesi tarafından "Musa Anter Gazetecilik Ödülü" adıyla düzenlenen çalışma, bu yıl "Musa Anter ve Basın Şehitleri Ödülleri" adıyla Özgür Ülke gazetesi tarafından düzenlendi.

Özgür Ülke gazetesi yönetimi basın özgürlüğü, insan hakları ve politika gibi alanlarda onurlu bir yaşam için çaba gösteren ya da baskı ve haksızlıklara maruz kalan, şu kişi, kurum ve kuruluşlara ödül verdi.

Ozel Onur Ödülleri

Diyarbakır DGM'den kontrgerilla tarafından kaçırıldıktan sonra cesedi bulunan sendikacı Necati Aydın'ın eşi Süheyla Aydın'a.

Savaş Karşıtları Derneği, Pir Sultan Abdal Derneği İstanbul Şubesi,

Avrupa Parlamentosu Yeşiller Grubu (Greens),

Evleri yakıldıktan sonra toplanma kampı haline getirilen Derno köyü halkı.

Haber dalında birinciliğe değer eser bulunamazken, ikinciliğe;

"Binbaşı Cem Ersever'i ölüme götüren sıraları" başlıklı haberiyle, Aydınlik gazetesinden **Soner Yalçın**'a. Üçüncülük ödülü ise Cumhuriyet gazetesinden "Siğimmacı parası Emniyet'e mi gitti" başlıklı haberiyle **Ergün Aksoy**'a verildi.

Araştırma ve inceleme dalında birinciliği "Almanya'nın Mülteciler Politikası ve Irkçı Saldırıları" konulu çalışmasıyla **Kamer Söylemez**, ikinciliği de "Türk Hukuk Mevzuatında Askeri Yargı" konulu çalışmasıyla **Ahmet Hür** kazanırken, üçüncülüğe değer eser bulunamadı.

Fotoğraf dalında birinciliğe, **Kaya Gültekin** "Ama yranı", ikinciliğe Cumhuriyet'ten **Hatice Tuncer** "Yağmura Rağmen", üçüncülüğe Hürriyet'ten **Faruk Balıkcı**'nın "Yaralı Çocuk" adlı yapıtı değer bulundu.

Karikatür dalında birincilik **Kemal Hayıt**, ikincilik **Oğuz Demir**, üçüncülük de **Aşkın Ayrançoğlu**'na verildi.

Ödüller 22 Eylül'de Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde düzenlenecek törenle sahiplerine verilecek.

Zeytinburnu Halkevi'nde panel

İstanbul/ Özgür Gelecek-Zeytinburnu Halkevi Kadın Komisyonu "Kadın Sorununa Tarihsel Bakış" adı altında, kadının sorunlarına değinen bir panel düzenlendi. 27 Ağustos Cumartesi günü düzenlenen panelde EKB (Emekçi Kadınlar Birliği) Zeytinburnu Halkevi Kadın Komisyonu'ndan ve halktan bir kadın konuşmacı katıldı.

Konuşmacılar, emekçi kadının sorunlarına TC'nin içine düştüğü ekonomik krize ve çürümüşlüğüne değinerek tüm emekçileri ezilen kadınları baskı sömürüye karşı örgütlü mücadeleye çağırıldı.

Dünya ve ülkemizde kadın sorunu ve tarihsel gelişiminin anlatıldığı konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda kadının kurtuluşunun kokuşmuş sömürü düzeninde çözüm bulacağı tam tersi fabrikalarda, tarlalarda, ucuz, işgücü olarak kullanıldığı, düzenin üst yapısını oluşturan çürümüş kültürü bunu yapan araçları, medyasıyla kadın sürekli cinsel obje olarak kullanıldığına dikkat çekildi. Sokaklarda işyerinde sürekli cinsel tacize uğrayan kadının bir ev kölesi olarak yaşamını sürdürmek zorunda bırakıldığı vurgulandı. Kadın sorununun küçümsendiği, erkek şovenizmi ve özellikle kimi kadın çevrelerince, (feministlerce) bilinçli bir şekilde içi boşaltılarak asıl amacından saptırıldığı, sınıfsal, ulusal ve cinsel baskılara maruz kalan kadının sorunlarına asıl çözümün ML temelde ele alınarak, sınıfsal bakış açısıyla bakılması gerektiği vurgulandı.

Kadın kurtuluşunun sınıfsız, sömürsüz bir düzende, sosyalizmle olacağı söylenerek konuşmalar bitirildi.

EKB adına konuşmaya katılan kadın konuşmacılar, EKB'nin düzenle çalışması olan tüm kadınları kapsayan düzenlenmesi için çağrıda bulunarak kadın hakları konusunda

ihlalleri, ücretlerin iyileştirilmesi, kadının bir takım demokratik hakları elde etmesi, Emekçi kadınları sömürü ve baskıya karşı birlikte mücadele etmesi için, örgütlülüğünü sağlama yönünde çabalar veren bir kadın örgütlenmesi olduğuna değinilerek EKB'nin amaçları ve çalışmaları anlatıldı. Panelde, dinleyicilerden biri tarafından ülkemizde sınıfsal ve ulusal mücadele veren kadın gerillanın sorunlarının, kadın sorunundan ayrı düşünülmemesi gerektiğini değerlendirerek, buna gereken önemin verilip verilmediği soruldu. EKB'liler soruya net bir cevap veremedi. Sınıfsal anlamda bakış açılarının ne olduğu sorusuna ise şu şekilde cevap verildi. "Biz kadın sorununu sömürüden ayrı ele almadık, işçi sınıfının dünya görüşü açısından ele alıyoruz. Tek başına kurtuluşun olmayacağı gibi EKB düzenle çelişkisi olan ezilen, sömürülen, cinsel tacize, erkek şovenizmine maruz kalan her din ve ulustan kadınların birleştiği bir kadın örgütülüğü yaratmaya çalışıyor, somutta emekçi, ezilen kadının hakkını aramayı amaçlayan eylem yaptığımız gibi işçi ve emekçinin yanında ve onların mücadelesine katılıyoruz" dedi.

Panelde karşılıklı diyaloglar çok az oldu. Saat 3:30'da başlayan panele 100'e yakın kişi katıldı. Günışığı adlı grup kitleye şarkılar söyledi. Zeytinburnu Halkevi tiyatrosu "Düşünce suçunu içeren bir oyunun ardından sonra panel 18:00'da bitti.

Öte yandan EKB adına yapılan açıklamada; Zeytinburnu Halkevi'nde panele EKB adına katılanların EKB ile bir ilişkilerinin olmadığı, ortak çalışma ilkelere uymadıkları için EKB'den dışlanmak zorunda kalan Özgür Düşünce okuru kadınlar olduğu belirtildi.

Yüzen kitap fuarı Doulos İzmir'deydi

İzmir/Özgür Gelecek- Doulos büyük bir gemi, 350 kadar personeli ve içinde yaklaşık 3 milyon kadar kitap mevcut. Doulos şimdiye kadar 60 kadar ülke gezmiş. Bizde bu büyük hazineyi görmek için bir pazar günü İzmir limanı'na demirlemiş olan gemiye gittik. Girişte Kenyalı bir bayan ve Güney Afrikalı beyaz bir erkek "Hoşgeldiniz" diyerek bizi karşıladı. Biz de "hoşbulduk" diyerek yanlarına gittik. Onlara Özgür Gelecek isimli bir gazeteden geldiğimizi konuşmak istediğimizi söyledik. Yetkili birine telefon ettiler. Meşgul olduğu karşılığını aldık. Bunu önemsemedik, gemiyi dolışmaya başladık.

İlk bölüm bazı ülkelere ait elbise, el sanatlarının, gemideki



uğraşlarının sergilendiği bir yerdi. Özellikle kitapları merak ettiğimiz için kitapların satıldığı ikinci bölüme geçtik. Bu bölümde sürekli olarak Türkiye piyasalarını değil enternasyonal fiyatların geçerli olduğuna dair anonslar yapıyordu. kitaplar baskı kaliteleri kriter alındığında çok ucuzdu. Genellikle İngilizce kitaplar vardı. Türkçe kitaplar çok sınırlıydı ve hristiyanlık propagandası yapan Türkçe kitaplar öne geçiyordu. Atlaplar,

ansiklopediler, çocuk kitapları ve ansiklopedileri, biraz da İngilizce bilimsel kitap vardı. Kitap anlayışları sanırım bununla sınırlıydı. Beklediğim ya da aradığım şey bu değil. Ne bekliyordun diye sorabilirsiniz ya da yüzen büyük kültür gemisi de mi yetmedi diyebilirsiniz. Ama benim istediğim başka bir şey. Adı Umud Yayımcılık olan ve Altınçağın kültürünü tüm dünyaya taşımaya çalışan gerçek enter-

Sanatçı olabilmek

Sanat, insanla nesnel gerçeklik arasındaki estetik ilişkiye denir. İşleyişine ise sanatçı adı verilir. Topumsal bir sanat biçimi olan sanatın gelişmesi ve nedenleri, insanın toplumsal varoluşunda yaşanabilir ancak. Uyuşmazlıkların yaşandığı bir toplumda sanatın ve gelişmesinin, sınıf çelişkilerinden ve belirli sınıfların yaset ve ideolojilerinden etkilenmesi ve aynı zamanda onunun anlatımıdır. Sanat bir araç olduğuna göre iki zıt sınıfların çıkarılarında kullanılabilir. Sanatçıyla sanatçının bu iki sınıf çıkarılarında birine hizmet etmemesi kaçınılmaz bir gerçektir. Bu sınıftan biri olan egemen sınıf kendi sanatıyla kendi çıkar-doğrultusunda hareket ederken sanatçıya güzel bir gelecek vaat eder. Balık avlamak

ta sahiptir. Çürük bir elmanın al kırmızısı bir boyayla boyandığını düşünelim. Görünüşte (biçimsel) ağır sulandırılan bu elmanın içeriği (özsel) orta yerinden kesilmesiyle ne kadar kurtlanmış olduğunu gösterecektir.

Diğer sınıf (ezilen sınıf) ise ezilmişliğin verdiği hınçla dolu başkaldırıci dinamizmi işler. Bu sınıftaki sanatçının görevi çetin ve zorlu bir görevdir. Buradaki sanat, gelecekteki altın çağın haberciliğini üstlenir. Özü, ezilen sınıf bilinciyle ve inancıyla dolu olan sanatçı geleceği duyumsayabilir. Bu anlamda içerik ve biçim, birbirleriyle sevişerek büyüleyici ve anlam verici harikalar doğurur.

İki sınıfında sanat işlevlerini, sanatçının sanatıyla bu iki sınıf çıkarılarında birine hizmet etmediğini kaçınılmaz olduğunu vurguladık. Bu anlamda sanatıyla sanatçıları değerlendirmek gerekiyor. Halkın deyimiyle "Özü başka sözü başka" olan sanatçılar, bir müddet halkın dertlerini, çöşkülerini vs. dile getiren bir halk kahramanı gözüktür. Bu gibi sanatçıların bir müddet sonra devrilmeleri, yozlaşarak tükenmeleri kaçınılmazdır. Burada sözü Nazım Hikmet'e bırakalım. "Bugün halkın ve bütün ilerici insanlığın mücadelesinin dışında kalan aydın, ya egemen sınıfın elinde basit bir araçtır, ya da havayı zehirlemekten başka bir işe yaramayan kokmuş bir verimsiz ottan ibarettir."

Değinmeler

Ali D. Kardeş

Düşüncesizler

Şu günlerde "düşünce özgürlüğü" üzerine günlük gazetelerde haberler çıkıyor. "Terörle Mücadele Yasası'nın" "düşünceyle ilgili" bölümü yani 8. maddesi ile "ceza yasası'nın ilgili kısımlarının "düşünce özgürlüğü" sınırlandırmaması" gerektiği görüşüyle çalışmalar yürütülüyormuş... Çeşitli kurum, kuruluş ve DKÖ bu çalışmaların içinde... Ancak nedense soruna kaynak olan kurum işin dışında tutulmuş: DGM'ler bu konuda her hangi bir görüş belirtmeyecekmiş, tartışma sürecinin dışında kalacakmış... Ne de olsa süreç onu bağlamaz!

İHD bu konuda "düşünme"se de olur! Onun için toplantılara İHD çağrılmamış!

Yaklaşım ve niyet uluorta, çirliçiplak...

Düşünce özgürlüğü konusunda "düşüncesizlik" devam ediyor. Tartışmalar, toplantılar derken yapay bir gündem oluşturuluyor. Düşünce özgürlüğü kavramının özü boşaltılıyor, sorun basın tarafından özüne inilmeden, çala kalem işleniyor ve özellikle magazinleştiriliyor.

Yüzlerce aydın düşüncesinden dolayı hapislerdeyken, özellikle basının Fikret Gerger'i ve İsmail Beşikçi'yi bilimsel kariyerlerinden dolayı "yüceleştirip", "metalaştırması" ilginçtir. Sanki, onlara yeri geldikçe saldırmayan o değilmiş gibiler.. Ve "kamu vicdanını" rahatlatmak için bu kişilerin dışarı çıkarılması gerektiğini işliyor... Böylece güya "düşünce suç" ortadan kaldırılmış olacak!

Düşünceyi "suç" sayıp; onları yayımlayan gazete, dergi ve kitapların toplatılması, yazarların, yayımlayanların tutuklanıp, hapsedilmesi bir başka maddeyle gene olacak! Olmazsa bu düzen olmaz... "Türkiye'nin demokrasisi" başka türlü işlemez!..

Dikkat ettiniz mi bilmem; kavramlar da bilinçli olarak karışık kullanılıyor. "Düşünce suç" mu kaldırılıyor yoksa düşünceyi suç sayan yasa maddeleri mi? Karışıklıkta anlaşılmasın bir gerçek, öldürülür böylece... Mızrak çuvala sığmaz, ortada dosdoğru bir gerçek var. "Türkiye'nin demokrasisi" her zaman "düşünceyi" engellemeye bir kılıf bulur. Zira, Osmanlı'da kılıf çok?

Sen partizansın!

Haydi öp bu ülkeyi, öp ki ayaklansın kent bikkinleri. Bir aşk ki senden gayri yürek taşıyamaz; derin ırmakların buzlu gecelerinde kim cüretkarca atılır kollarına sevgilinin. Sen partizan, sabaha yakın saatlerde didişgen özgürlük rüzgarı, inat ve sabırsın.

Bir ülke ki çılgın sevimlerine çağırır sesini. İhanet, zulmün bacak arasında fırlarken senfonin duyulur kıyı kentlerden. Tunçtan bir duruştasın, gözlerimiz kamaşıyor. Buğdayda göz, güneşte söz'dür çalışmaların. Korku ne ki sana, çoban yıldızına oturmak ölüm. Işıklı kent gecelerinin esret, kuları ayak seslerine hesret, ku-

şatılmaya hasret kaldırımlar. Ve kurtarılmaya kekik tarlaları.

Hey partizan aşkın ilk demi İbrahimce söylendi. Partizanca yaşandı dün. Yarın ellerinde büyüsün partizanca.

Pusulacı şahin gibi kesin gözün gezden geçerek giden adresine. Kınalı keklikler seker kayalarda, müjdelere verir kızıl gelincikler içindeki kızlara. Tüfek çatığı zula yerlerinde söyleşini dinler palamut yaprakları; irkilir çınar, kayın, meşe. Defne yaprakları şaşar inancına. Kol kanat gerer efe bakışları, laz takaları, isyana durur, kürt inadi düşlerine vurulur.

Sen partizansın. Bambaşka bir çizgidir tuvaldaki duruşun.

Sana aşklanmamak, hayattan bıkmaktır, zevksiz oir ömürdür; serüvensiz, heyecansız.

Bilirsin bent de dayanmaz senin bu coşkun sellerine, taşlar bile gerilidir sıcak iklimlerinde, öpüşlerin, dayanılmaz kahramanlıklardır, barut kokar ellerin yarın saçlarını okşarken.

Hey partizan sen aşkı iyi bilirsin, ateş ellerinde yüreklere değersin. Karşı konulmaz bir sevgilisin. Bilirsin yedi renkten nasıl kızılalar düşer payıma... Özgürleşirken acir sırtına saplanan kurşun. Nasıl köklerine inersin İbrahim'in, ağılamazsın. Sana hayran, kavgana aşk şiri geçe yağmurları.

Üşüme geliyoruz koynuna; aşkın partizancasını yaşama-ya. Hey partizan duyuyor musun? Haydi öp bu ülkeyi, öp ki ayaklansın kent bikkinleri.

ÇİZGİLERLE



KONUŞAN FOTOGRAFLAR



HER NE KADAR ESEMENLİK ŞU
ANDA SİZE İSE DE, KOMÜNİST.
LERİN ÇİĞ BİSİ BÜYÜMESİ BENİ
ÇOK TENDİRİN EDİYOR. SEN NE
DERSİN ALFASLAN BEY?

URBÜNÜM ATMA, İRAALE.
SEF RINI FİKİRDEYİM.
SONLULUZ KÖTÜ SİRÖN...

Emniyet köşesi

KAFAM KARIŞTI BANA DA ANNATIN

Geçtiğimiz ağustos ayı içinde Florya Polis Okulu'nda, Bitane mezuniyet töreni düzenlendi. 11'inci dönem mezunları için yapıldı. Orda ben de vardım. Yeni yeni polisler mezun olmuşlardı. herbirinin gözlerini kan bürümüşü. Artık onnar da işkence yapacaklar, teavüz edecekler, rüşvet alacaklar, adam kaçırıp öldürecekleri vesayire...

Neyse. Bu mezuniyet töreni sırasında bizim büyük baş... pardon, bizim sayın büyüklüğümüz de müşerref etmişlerdi. Devlet Bakanı Necmettin Cevriye, Vali Hayrettin Koza-lak, Belediye Başkanı Ebu Recep Bin Tayyip El Erdoğan (bu herif galiba arap) İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzil vesayire...

Şimdik efendim, bu tören maresiminde bizim sayın bü-

yüklerimizden biri (ismi lazım deyil, kendisi emniyet Genel Müdürü'dür) bi konuşma yaptı. Yaptığı konuşmada acayip acayip şeyler dedi. Dedi ki, "Her vatandaşımız bizim anamız, bacımız, kardeşimizdir. Karakola, müdürlüğe neyin düşenene iyi davranın!" Kur'an hakkı için böyle dedi, diyer sayın büyüklüğümüzde buna şahittir.

Kafamın bi türlü almadığı yere gelincik... Yav, şindi akıl var, mantık var!... Bizler karakola yahut da emniyete neyin düşünene "Anamız, bacımız, kardeşimiz" gibi davranırsak kime teavüz edeceğiz, kime işkence yapacağız, kimi öldürecekiz ve diğerleri?!... Hem okuldayken bize böyle öğretmiyolar ki! İşte ben burayı anıyamadım, bizim sayın büyüğümüz diyor, niye böyle konuştu ki?!

ALO İŞTEN ATILDIM HATTI

"Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Nihat Matkap, işten çıkarılan işçiler için, 'Alo işten atıldım' hattı kurdu."

Yukarıdaki başlığa, tırnak içindeki tek cümle ve de şayfanın mizah sayfası olduğuna bakarak "bizimkiler Çalışma Bakanı'yla kafa buluyor" diye düşünebilirsiniz. Aslında haksız da sayılmazsınız. Ama bu defa yanıldınız. Çünkü yukarıdaki alıntı gerçektir. Size bu "hat"ın telefon numarasını da verelim.

İşte, istisnasız her işçiye lazım (!!) olan numara: (0312) 215 07 04!... Telefonun tuşlarına bastığınız zaman öbür uçtaki görevli "Yaa, vah vah! Valla, elimden birşey gelmez ki! Simit satmayı filan densen kardeş, ha?!" diye cevap veriyormuş. İşçileri çok düşünen (!!) bu değerli (!!) "Bakan'ımız" bununla "yetinmemiş" "olacak ki, "şahsen başvuru" kolaylığını (!!) da sağlamış. İşte "nasihat" için iki seçenek; ister faize yatır, ister har vurup harman savur.

AYNAYA BAKIYORSUNUZ!

Birgün, Cemal Gürsel İstanbul'a geldiği zaman, müzeyi de gezmek istediğini söyler görevlilere. Müzenin tamamını gezmeye zamanı olmadığından sadece bir-iki bölümü dolaşır.

Yağlı boya tabloların olduğu yeri gezerken her tablonun önünde durur ve "Aaa, ne kadar güzel bir resim!" gibisinden laflar eder ve fiyatlarını da sorar. Sannattan çok anladığı içinde (!) "Yahu bu ucuz, en az şu-

kadar eder!" filan der. Derken, çıkış kapısının yakınlarında gözlerini faltaşı gibi açarak, hayretini gizleme gereği bile duymadan,

"Aman allahım! Ne kadar güzel, ne kadar kursuz bir öküz resmi!.. " diye bağırdıca sanat danışmanı derhal cumhurbaşkanının kulağına eğilir ve, "Efendim, lütfen içinizden bağırmı, çünkü aynaya bakıyorsunuz!" diye

SINIRLENDİRMEYİN BAKANIMIZI!

İnsan Haklarından Sorumlu "yeni" Devlet Bakanı Azimet Köylüoğlu, gezip, dolaştığı yerlerde kendi deyimiyle "abuk-sabuk" sözler ve "saçma-sapan" sorularla karşılaştığından, birçok gezi ve ziyaretini sınırlandırdığı için yarım bırakmış. İnsan Haklarına "bakan" ve şov yapmayı öne çıkararak bu değerli (!) "Bakanımız"ı sınırlandıran "abuk-sabuk" sözlerden ve "saçma-sapan" sorulardan bir-iki tanesini yazalım, sonra ne yapacağımızı söyleyeceğiz:

* Polisler ve diğer güvenlik güçleri işkence ve katliam yapıyorlar,

* Köyleri ve ormanları yakanlar bizzat güvenlik güçleridir,

* İnsan Hakları Bakanısınız. Neden bu zulüm karşısında sessizsiniz?.. vd.

(.....)
Aaa, olmuyor ama canım! Bak, bizde sinirleneceğiz ama!.. Böyle "gerçek dışı" ve de "kasıtlı" şeylerle "Bakanımız"ı üzmemin allah aşkına!... Eğer soru soracaksanız "Sayın Bakan'ım, bizler halk olarak çok gaddar ve nankörüz. Buradaki güvenlik güçlerine çook, ama çok eziyet ediyorsunuz. Oysa ki onlar da anakuzusu. Acaba rica etsek bu zavallı güvenlik güçlerini elimizden kurtarabilir misiniz?" gibi sorular sorun. Yok eğer sohbet edeceksiniz "Vaayy efendim, kimler gelmiş, kimleer!" diyerek giriş yapın ve anılarını anlatırın, övün; nebileyim işte, böyle şeyler yapın. Üzmeyin adım, canım!..

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) Ortaçağ'da, genel kavramlara sadece tekil objelerin adları olarak bakan ve Marx tarafından Ortaçağ materyalizminin ilk ifadesi olarak tanımlanan felsefi akım2) Şeylerin ve düşünce objelerinin bir bileşimi olmakla birlikte, kendisini meydana getiren parçalarına bölünemeyeceğini, diğerlerinden bağımsız olduklarını iddia eden, Evren'in birliğini inkar eden; ve bilgi sürecini pratikte, kendi tasviryle sınırlayan, metafizik bir felsefe olan mantıksal- ampirizmin temel kavramlarından biri3) Matematiksel mantıkta, özdeşlik bakımından doğru ifadeler olarak aynı şey anlamına gelen, ama mantıksal bakımdan kabul edilmeyen, herhangi bir kavramın tanımlanmasında yapılan en belirgin mantık hatası 4) Bir emir- Ters, zat 5) Ters, bir müzik aleti- Sporcuların, kafalarını korumak için kullandıkları başlık 6) Bir hayvan- bir burjuva ajansının kısa yazılışı- Boru sesi 7) Duyumla ilgili, duyumsal tersi 8) Ters, ilgi, ilgili, meşgul 9) Ters, herhangi bir konunun özü, esas anlatılmak istenen şey- Bir nota 10) Bebek yiyeceği- Ters, skolastiğe ve Roma Katolik Kilisesi'ne karşı, panteizmin bir biçimi olarak anladığı materyalist dünya görüşünün ateşli bir savunucusu olan, sonsuz bir tanrısallığı doğayla özdeşleştiren, doğanın sonsuzluğu fikrini, kendisinden etkilendiği Nikolaus Çusanus'tan da kararlı bir biçimde sürdüren, sekiz yıl hapis yattıktan sonra Roma'da ki Engizisyon tarafından yakılan italyan filozofunun soyadı

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) Sosyal yaşamı yöneten özel yasaları göremeyen antropolojizmeye yakın olan, toplumun gelişmesini doğa yasaları (iklim şartları, coğrafi çevre vd) ile açıklama eğilimi 2) Nüfuz alanına göre, siyasi, manevi, bilimsel vs. olabilen, bir bireyin, bir görüş sisteminin ya da gördüğü hizmetlerden doğan ve herkesçe kabul edilen bir etik kavramı 3) Bir dinlerce yeri- Ters, bir gezegen 4) Ters, yabancı bir ismin Türkçe okunuşu- Göreve tayin etme 5) Afrika'da bir nehir- kural 6) Proletaryanın kahraman evladı, halk savaşçısı Cemil'in soyadı- tersi, Derebeyi konağı 7) Matematiksel mantığın teorik temellerini, metotlarını ve vardığı sonuçları idealist ve metafizik bir yönde içerik olarak değişikliğe uğratan ve tahrip eden; objesiz, gerçeklerden kopuk, mantığın hiçbir bağlantıyı ve hiçbir ilişkiliyi ifade etmeyen ve yansıtılmayan itibari kuralların ve keyfi kombinasyonların bir bütün olduğunu iddia eden idealist ve metafizik deformasyon 8) Bağ-kontak- tersi, ABD'nin İngilizce yazılışı 9) Ters, ortasına "A" gelirse maddenini üç halinden biri olur- "CI" ile gösterilen element 10) Eski dilde, sağlam, güçlü, sıkı anlamında bir sözcük- Albayın kısa yazılışı

SOLDAN SAĞA

1) EKONOMİZM 2) PISAREV 3) İRAN 4) KEP- DİNDAR 5) UY- İRA- ANA 6) RELRISE-SK 7) OVA- EY- ZAT 8) SS- ESOKE 9) KO- CNN- DR 10) SİLAH- İSE
YUKARDAN AŞAĞIYA
1) EPİKÜROS 2) KİREYEVSKİ 3) OSAP- LA- OL 4) NAN- İR 5) OR- DRIESCH 6) MEDİASYON 7) İVAN- KNI 8) İDA- ZE 9) MİMANSA 10) KARAKTER

SÖZÜN ÖZÜ



Recep AYDIN

FKÖ, İsrail'i aratmıyor

Dış Haberler Servisi- Gazze Şeridi ve Eriha'da, FKÖ rejiminin yönetimi İsrail'i aratmayacak denli ağır başladı.

Gazze Şeridi'nin güneyindeki Rafah kentinde Zoreb Meydanı yakınları. Yerde dikkörtgen biçiminde toz izleri var. Etrafta gezinen Filistinli askerlere sorarsanız "Hayır, burada bir ev yoktu! Biz burada hiç ev yıkamadık!" yanıtını alıyorsunuz. Fakat parçalanmış duvar blokları başka bir iddiayı kanıtıyor. Askerlerin kulak menziline dışarda konuşmaya dikkat eden yöre sakinleri, gerçek öyküyü anlatıyorlar. "Hüseyin Zoreb komşumuzdu. Zamanında, Zoreb'in burada bir evi vardı. Şimdi o, bölgedeki İsrail karakoluna saldıran ve bir İsrail askerini öldüren Filistinli militanlara yardım etmekle suçlanıyor." Zoreb saldırıya bizzat katılmamış.

İstihbaratı alan Filistin yönetimi, Zoreb'in evini buldozerle yıktırması ve molozları da izleri silmek için başka bir yere taşımış.

Gezge Şeridi'ndeki Filistinli yöneticiler, Zoreb'in evini inkar ederken hiç tereddüt göstermiyorlar. Ev yıkımları, İsrail işgalinin iğrençliklerinden biriydi. İsrail, sadece Filistinlilere değil, işgal ettiği her yerdeki insanlara, bir cezalandırma yöntemi olarak ev yıkımını kullanıyordu. Şimdi Filistinliler Gazze Şeridi ve Eriha'da özerk yönetime geldikten sonra, Yaser Arafat ve kurmayları aynı yöntemlere sarılıyorlar. İsrail gittikten sonra özgürlüğe kavuşacaklarını sanan Filistin halkının büyük çoğunluğu ise hayal kırıklığı yaşıyor.

Vatandaş Hakları İçin Filistinli Bağımsızlık Komisyonu üyesi Dr. Eyad Sarraj, bu yöntemler hakkında şunları belirtiyor: "**Burada askeri diktatörlük belirtileri var. Bu yüzden alarma geçtik.**" Gerçekten de, İsrail'in işgal altındaki



Filistinli sivil polister ve gözleri bağlı sorgulanan insanlar. FKÖ, İsrail'i aratmıyor

topraklarda geliştirdiği İsrail tipi disiplin listesi teknikleri, FKÖ tarafından çok çabuk benimsendi. Örneğin, ağustos sonlarında, Filistin "emniyet" güçleri, Rafah kentinde karartma emri uyguladılar ve aynı gece "kazayla" bir Filistinli genç vuruldu.

Bu arada, FKÖ önüne geleni "vatan hainliği" ile suçlamaya başladı. Sırf bu suçtan dolayı yaklaşık 50 kişi Filistin hapishanelerine tıkmış. Tutsakların yakınları ve arkadaşları tarafından ziyaret

edilmeleri engelleniyor. İnsan hakları gözlemcilerinin verdiği raporlara göre, tutuklular işkenceden geçiriliyorlar. Sarraj, "**Bizim Filistinli işkenceciler bulunabilecek en iyilerindedir, çünkü deneyimlidirler. İsraililer onlara işkence yapıp sorgularken, onlar da sorgulamayı iyi bir biçimde öğrendiler.**"

Son örneklerde, işkencede öldürme bile var. 28 yaşındaki Farid Jarbova, "**işbirlikçi**" olduğu şüphesiyle Filistin polisi tarafından

gözetlme alınmış. İki hafta sonra, gencin cesedi ailesine teslim edilmiş. Ceset gövdesi boyunca yarılmış ve cesette delme morartıları var. Bir resmi soruşturma, Jarbova'nın hapisteyken katledildiğini gösteriyor. Bunun üzerine hareket eden Filistin yönetimi, 4 polisi sivil mahkemede cinayetten yargılamak zorunda kaldı.

FKÖ örneği, ibret alınması gereken bir ders olarak uzlaşmacılığını sergilemeye devam ediyor.

Peru'da memurlardan grev

Dış Haberler Servisi- Peru'da öğretmenlerin 7-8 Eylülde 2 günlük greve giderek hükümetin politikalarını protesto ettikleri öğrenildi. 250 bin kadar öğretmenin bağlı bulunduğu SUTEP adlı sendikadan aldığı kararla, öğretmenler ücretlerin düşüklüğü yanında eğitimde özelleştirilmeye gidilmesine dair yasa tasarılarını protesto ettikleri öğrenildi.

Bolivya çiftçileri yürüdü

Dış Haberler Servisi- Bolivya'da çiftçilerin geçim kaynağının büyük bir kısmını oluşturan koka üretimini azaltmayı planlayan hükümete karşı büyük tepki gösteren binlerce koka üreticisi bu karara gösteri yürüyüşü yaptı. Daha önce bir kaç kez ayağa kalkan çiftçiler protesto gösterileri yapmayı denemişler ama polis tarafından engellenmişlerdi. Bolivya'da koka üretiminden çok sayıda aile geçimini sağlıyor.

Zamanında isyan, geleceğin teminatıdır

Dış Haberler Servisi- Doğu Blok'undaki çürüme hergün biraz daha su yüzüne çıkmaktadır. Kazakistan'da ekmeğe yüklü miktarda zam yapılacağı haberlerinin yayılması üzerine, ülkenin en büyük kentlerinden Çimkent'te halk sokağa döküldü. Tass ajansı, zam geleceği haberleri üzerine Çimkent halkının iki büyük ekmeğe satış yerini basarak, ekmeği yağmaladığını bildirdi. Ülkede genel bir isyan havasının yaşandığını ifade etti.

Önce işgal, sonra özel polis gücü

Dış Haberler Servisi- Her işgalin, işgal edilen ülke halkı tarafından nefretle karşılandığı ve işgal edenlere karşı bir muhalifi güçlendirdiğini bilen ABD emperyalizmi Haiti işgal planının ordudan oradaki yandaşlarının can güvenliğini korumak ve kendinden yana bir yönetimin devamını sağlamak için özel polis gücü oluşturma çabasında. Haiti insan haklarını ihlal eden Raoul Cedros'un yönetimindeki cuntadan kurtarmak isteyen!!! ABD! yoğun bir insan hakları ihlali gündeme getirerek haitiyi işgal etmeye yönelmektedir. ABD'nin yüksek çıkarları için ABD Haiti işgalini onaylamaya ABD kongresinin tavırına karşı bazı aklı evvellerce dünya barışı için umut olarak görülen Clinton kongreden onay beklemeyeceğini belirterek "**Başkanın ellerini bağlayamazsınız**" diyerek işgalden yana tavır koymuştur.

Azerbaycan'a Rus "barış gücü"

Dış Haberler Servisi- ABD ile Rusya anlaşıklı ve herbirine kendi çevresinde hareket etme serbestliği getiren anlaşmalardan sonra "**Yeni Dünya Düzeni**" adı altında daha serbest hareket alanı buldular. ABD Panama, Granada ve Ruanda' işgallerinden sonra şimdide Haiti'yi işgale hazırlanıyor. Bu arada Rusya'ya da yeşil ışık yakıyor.

Clinton, "**Kafkasya Rusya'nın periferisi, bu nedenle burada düzeni sağlamak onların işidir**" diye açıklıyor.

SSCB'nin dağıldığı ilanından sonra Rusya'nın yaptığı da zaten budur. Rusya, eski cumhuriyetleri tek tek yeniden kendisine bağlamaya yönelmiş, sorun çıkaran kimilerini komşularıyla savaşa kışkırtıp güçsüz düşürerek, kimsini de askeri müdahalede bulunarak (Bakü'deki halk ayaklanmasını bastırması gibi) güdümüne almaya çalışmıştır.

Yeniden denetime alma uğraşında Rusya en fazla Kafkaslar bölgesiyle uğraşmıştır. Ermenistan- Azerbaycan savaşıyla hem Ermenistan hem de Azerbaycan, yeniden Rusya'nın güdümüne alınmıştır. ABD ve Avrupa ülkelerinin uluslararası gücüne ve denetim amacıyla AGİK çerçevesinde 11 ülke temsilcisinin ka-



Kendi çıkarları gereği halkları birbirine kırdıran emperyalizm, yine halkların mücadelesiyle tarihin çöplüğüne atılacaktır.

tılımları oluşan minisk Grubu da bu paylaşımında Rusya'nın "**üstünlüğünü**" kabul ederken "**bizde varız**" demişlerdir.

ABD'nin Minsk Grubu içindeki eski bölge temsilcilerinin

adı ile anılan Maresca planıyla Dağlık Karabağ sorunu "**çözümü**" kavuşturuluyor.

Bu plana göre Dağlık Karabağ Azerbaycan ile özgürlük temelinde işbirliği yapan bir bölge olarak değerlendiriliyor. Ve bunun bir barış gücüyle sağlamayı düşünüyorlar. Bu barış gücünde Rusya'ya özel bir yer-konum verilirken, taraflarca "**hassas**" olarak değerlendirilen Türkiye ve İran'a yer verilmiyor.

ve İran'a yer verilmiyor.

İran ordusunda huzursuzluk

Dış Haberler Servisi- Yaşamın her alanındaki tikanıklık şeriat sistemiyle halkı karşı karşıya getirmekte, mollalar gelişen halk muhalefetine bastırmak için orduyu halkın üzerine sürmektedirler.

İyice yıpranma eşliğine gelen İran ordusu Goznu kentindeki halk ayaklanmasını bastırdıktan sonra mollalara ultimatom vererek bundan böyle halka karşı silah kullanmayacaklarını bildirdiği öne sürüldü.

The Economist dergisindeki iddiaya göre ultimotomdan "ordunun asil görevi iç karışıklıkları bastırmak değil, ülkeyi yabancı güçlere karşı savunmaktır" konusu vurgulanmakta, mollalara iç karışıklıkları bastırmak için bundan böyle sivil milis güçlerine başvurulan önerilmektedir.

İran ordusu halkın gazabından kurtulamaz. Ya halkın yanında yer alırsın, ya halka karşı. Emperyalizme temelden karşı çıkmayan bir sistemin ordusu her zaman asıl olarak halk muhalefetine bastırmada kullanılmıştır, kullanılacaktır.

Rus ordusu da askerden kaçıyor

Dış Haberler Servisi- Dünyanın iki süper gücünden birini teşkil eden Rus Ordusu dağılmaya ve maddi sıkıntılar yüzünden zayıflamaya doğru gidiyor. Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra ordudaki huzursuzluklar ve disiplinsizlikler yüzünden ordunun insan sayısındaki azalma daha da hızlanarak devam ediyor. Askerden kaçmaların çok yoğun olduğu ve silahlı kuvvetlerin zayıfladığını batılı gözlemcilerin şu belirlemelerinden anlıyoruz. "Rusya Silahlı kuvvetlerinin mevcudunun 2,2 milyon kişi olması gerektiği halde bu rakamın 1,5 milyon dolayında olduğu" ve ayrıca bu rakam Rusya tarafından da doğrulanıyor. Bunun altında yatan sebeplerin ise kapitalizmin kar mantığının insan unsurunu hiçe sayan ve artık her türlü kurumuyla çürümüşlüğü doğru giden rotasıdır. Tabii birde ülke gelirlerinin büyük bir kısmını silahlanmaya ayırmış olması sebebiyle insan yaşamını sürdürmesini sağlayacak olanakların sağlanmasının gözardı edilmesi. Diğer bir yönden Rusya'da aylardır, maaşları ödenmeyen askeri personel ise karnıların doyurabilmenin tek çaresini silahlarını satmakta bulmuşlar. Ordunun yayın organı (Kızıl Yıldız) Krasnaya Zvezda; bunun sorumlusunun ise yine orduyu kendi amaçları doğrultusunda kullanan hükümetine ona karşı olan hizmet görevlerini yerine getirmemesinden kaynaklandığına dair yorumlara yer verildi.

Fransız emperyalizmi, Afrika'da yoğunlaşıyor

Dış Haberler Servisi- Ağustos sonlarında "Turkuaz Operasyonu"na katılan askerler, iki aylık "görevlerini" bitirdiler ve Fransız bayrağını indirerek Ruanda'yı terk ettiler, 2 bin 500 kişilik birlik, haziran ayında Ruanda'ya uçmuştu ve bu birlik, 47 bin kişilik Acil Eylem Gücü'nün (FAR) bir parçasıydı. Fransız Başbakanı Eduard Balladur, FAR'ı, "Fransa'nın dünya gücü olduğunu ispatlayan bir kurum" olarak tanımlıyor.

Fransız emperyalistlerinin FAR gibi bir müdahale gücünün yanısıra toplam 35 ülke ve bölgede düzenli asker üsleri var. Bu üslerde 60 bin asker kalıyor. Örneğin, Dağlık Karabağ'daki Birleşmiş Milletler grubu içinde 1 Fransız gözlemci var. Almanya'da 19 bin askeri var ve bu askerlerin çoğu "Avrupa Kıta Ordusu" askerleri. Bazı birlikler ise, Fransız emperyalistlerinin doğrudan çıkarlarını koruyor. Örneğin Karayipler'deki uydur füzeleri atış rampaları, nükleer test programları özel korunuyor. Öte yandan, Bosna ve Hervatistan'da, "uluslararası barışı koruma" ve "yardımlaşma" adı altında 6 bin Fransız mavi bereli üslenmiş durumda.

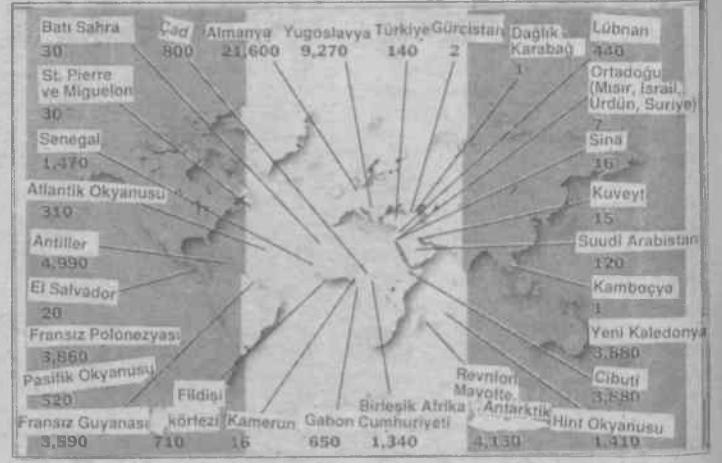
FAR birlikleri, ülkenin güneyinde üsleniyor. Böylece Afrika kıtasının kuzeyine, hatta daha içlere kolayca yayılma planlanmış. Romalılar gibi, Fransız emperyalistle-

ri de, Afrika'yı Avrupa'nın yumuşak karnı olarak görüyorlar. Fakat, bir takım "sorunlar" çıkmıyor değil. Özellikle Cezayir merkezli yayılan ABD destekli radikal islamcı dalga, Fransa'yı rahatsız ediyor.

Afrika'nın güneyine doğru inildikçe, Sahra'nın ötesinde eski Fransız kolonilerine rastlamak mümkün. Fransa, Ruanda'da iktidar kaybettiğinde, bunu "Anglo-Sakson komplosu" olarak değerlendirdi. Çünkü, tepkilerin arkasında İngilizler vardı. Fakat bu komplo teorisi Fransız emperyalistleri için de geçerli. Çünkü Fransa'nın Senegal, Fildişi Körfezi, Kamerun, Çad ve Birleşik Afrika Cumhuriyetleri'ndeki garnizonları orta yerde. Afrika'nın doğu yakasında, Cibuti'de yine Fransa'ya rastlamak mümkün. Fransa'nın Afrika'da ki asker sayısı 12 binden az. Bu sayı düşük olsa da, işlevinin büyük bir güç olma özelliği var. 12 bin asker, FAR'ın yaşamsal faaliyetlerini gündelik olarak sürdürüyor. Fransa'daki birliklerin bir yere müdahale kararı halinde, bu 12 bin asker derhal altyapıyı hazırlayabilecek.

1960'tan bu yana, Fransa 10 Afrika ülkesine müdahale etti. Bu müdahaleler, genellikle, ayaklanmaları bastırmak veya Fransa'yı destekleyen emgen sınıf kliklerini iktidara getirmeye içindi.

Paris, 8 eski sömürgesiyle "Sa-



Fransa'nın dünyadaki asker sayısı

venma Anlaşması", 22 ülkeyle ise "Askeri Yardım Anlaşması" imzalamış. Bu anlaşmaların çoğuna göre, Fransa silah temin edecek. Yine bu anlaşmalara göre, Paris yanlısı bir klik "zor durumda kaldığında" müdahale edebilecek.

Fransız askerleri, Afrika'da birçok şekilde etkin. Bu ülkelerde, sadece FAR birlikleri manevra yapmıyor. Paris'in 23 Afrika ülkesinde, 1.000 askeri danışmanı çalışıyor ve bu ülkelere gelen 2 bin devlet görevlisi Fransa'da eğitiliyor.

Afrika'daki Fransız askerleri, 6 esas üste üslenmiş. Bunlar Cibuti, Dakar, Bangui, N'Djamena, Libreville ve Port Bouet üsleri. Üslerdeki askerler hızlı bir biçimde intikal edecek şekilde konumlandırılmış. Paris, 100 milyon dolarlık silah, yardım ve eğitim anlaşmasını da kapsayan "askeri işbirliği" temelinde, Afrikalı müttefiklerine bugünkü rakamlarla 1 yılda 400 milyon dolar tedarik ediyor.

Fransa ile işbirliğinden kim yararlanıyor? Mesela, Zaire'nin 1977'deki başkanı Mobutu Sese Seko gibi halk düşmanları yararlanmıştı. 1983'teki Libya işgali sırasında, Fransa, Çad Başkanı His-

sene Habre gibi bir halk düşmanını destekledi.

Ruanda'daki Hutu hükümeti, Fransa tarafından destekleniyordu. Ama bu hükümet devrilir devrilmez, Paris, Ruanda Yurtsever Cephesi'ne yakınlaşmaya çalıştı. Oysa Belçika 1990 yılında Hutu hükümetine yardımı kestikten sonra, Fransa Hutuları silahlandırmış ve askeri danışmanlarını göndermişti. Tutsiler bir takım gerçekleri ortaya koydular: Fransız topları ve saldırı helikopterlerine karşı savaşmışlardı. Fransa'nın tekrar Ruanda'ya girmesinin sebebi, yakıcı tanklarını ve yeni helikopterlerini canlı Tutsi hedeflerine yönelterek denemektir. Savaşta, Fransız personelle Hutulara yardım etmiş, bizzat savaşmışlardı. Tabii, Paris bunları reddetti.

Afrika'nın birçok bölgesinde, Fransız "sivil yardımları"na rastlamak mümkün. Mesela köprüler, havaalanları ve iletişim tesisleri kuruluyor. Fakat bunlar, gerçekte, Fransız askerleri gereksinim duyduğunda yararlanabilecekleri şekilde inşa ediliyor.

Le Figaro gazetesinin, bu konuyla ilgili yorumu da dikkat çekici: "Yaklaşık 200 milyon Afrikalı, Fransa'nın yürüncesinde yaşıyor."



Sıraısıyla Somali, Cibuti ve Gabon'daki Fransız askerleri

Mağdur kadınlar hesap sordu

Dış Haberler Servisi- Yaklaşık yarım yüzyıldır, Japon emperyalistleri bir gerçeği reddediyorlardı. II. Dünya Savaşı yıllarında çoğu Koreli olan yaklaşık 200 bin kadın ve çocuk, Japon askerleri tarafından esir alındı. Bu insanlar kocaman genelevlere tıkıldı ve Japon askerlerine "kaliteli kadınlar" olarak "hizmet" ettirildiler. Tokyo, bu gerçekleri kabul etmemekte ısrarlıydı. Taki Eylülün sonlarına kadar.

1994 Eylül'ünde, Japon emperyalistleri bir "jest" yaptılar. Başbakan Tomiichi Murayama, Asya uluslarına "Barış ve Dostluk Girişimi" adıyla 1 milyar dolar taahhüt etti. Bu program, savaşın bitiminin 50. yıldönümü olan 1995 Ağustos'unda uygulanacak. Japonya, bu parayla Asyalı komşuları, İngiltere ve Hollanda arasında "tarihi araştırmalar", "Mesleki eğitim" ve "görüş alışverişi" faaliyetleri finanse edilecek.



II. Dünya Savaşı sırasında, Japon askerleri tarafından fahişe olarak kullanılan kadınlar, Seoul'de Japon Büyükelçiliğini koruyan askerlere yumurta fırlattılar

"Tokya, hala iğrenç geçmişini unutmada konusunda samim değil. Tarihi cilalamaya çalışıyorlar!" dedi.

Tokya açıkça diğer savaş mağdurlarına cesaret vermektense korkuyor. Çünkü, Japon emperyalistleri başka suçlar da işlemişlerdi. Yine II. Dünya Savaşı yıllarında binlerce Koreli "asiret" alınmış ve Japon

emperyalistleri için toplama kamplarında köle gibi çalıştırılmışlardı. Bir Japon Bakanlık yetkilisi şu itirafta bulunuyor: "Eğer biz kadınların zararlarını tazmin etmeye başlarsak, kaç iddianın daha geleceğini kim bilebilir?"

Murayama, 1948'den bu yana iktidarda gelen sosyalist geçinen ilk başbakanı. Doğrudan tazminat pa-

ketini destekliyorum ama koalisyon ortağımız Liberal Demokratik Parti buna engel!" diyor. Çünkü, Japonya'da yayımlanan günlük Asahi Simbun gazetesinin son anketine göre, Japon halkının % 75'i tazminat verilmesini istiyor. Ve "sosyalist" Murayama, halkın bu talebini dikkate alma izlenimi yaratmak için demagojiye devam ediyor.